

Høyrepopulisme, muslimfiendtlighet & sosiale medier

Hvilket syn fremmer Marine Le Pen av islam på Twitter?

Ingrid Nevøy

Veileder

Iselin Frydenlund

MF vitenskapelig høyskole for teologi, religion og samfunn,

AVH5110: Masteroppgave i Religion in Contemporary Society (60 ECTS), V22

Antall ord: 30,907

Forord

Helt siden fadderuken på bachelorprogrammet har tanken om å skrive master virket både skummel og fjern. Hadde jeg derimot vist at det også kan være veldig interessant, hadde jeg sluttet å grue meg for lenge siden. Å skrive denne masteroppgaven har vært spennende, lærerikt og ikke minst følte svært meningsfullt ut. At den skulle omhandle Vesteupeisk høyrepopulisme skjedde på mange måter tilfeldig, samtidig som jeg er sjeleglad for at det er dette temaet valget falt på.

Ikke minst har det vært spennende å få vært en del av forskningsprosjektet INTERSECT ledet av Iselin Frydenlund og Torkel Brekke. Takk til INTERSECT for spennende og inspirerende møter. Særlig takk til veileder Iselin Frydenlund som har gitt innsiktsfull og god hjelp gjennom hele prosjektet.

Jeg vil også takke min kjære Tobias for god oppmuntring gjennom året, og til Andreas M. Spæren for god hjelp og tips om populismelitteraturen. Jeg vil også takke min gode medstudent og venn Dina Anjara for korrekturlesning av twitter-oversettelsene. Ellers vil jeg takke mine faste skrivekamerater, Martine og Ida, for å ha gjort hverdagen med masterskriving både sosialt og motiverende. Uten dere ville dette prosjektet aldri gått.

Sammendrag

Denne masteravhandlingen undersøker den franske høyrepopulisten Marine Le Pens fremstillinger av islam. Islams plass i det franske samfunnet har vært et tema for mye debatt de senere årene, og terrorangrepene høsten 2020 kastet ny ved til bålet. Samtidig har også Europa fått en økt oppslutning om høyrepopulistiske partier, og Le Pen er intet unntak, som vist med hennes oppslutning på 41,5% av andre runde av presidentvalget 2022. Videre er det en økende interesse for forskning på høyrepopulistiske strømminger på sosiale medier. Særlig anses Twitter som å være en plattform som brukes politisk av mange. Denne masteravhandlingen vil undersøke Le Pens retorikk om islam på Twitter og anvende ulike teoretiske perspektiver på høyrepopulisme og muslimfiendtlighet på datamaterialet. Datamaterialet er twittermeldinger publisert av Le Pen (@MLP_officiel) i perioden 1. oktober 2020 til 5. oktober 2021. Metodikken er diskursanalyse som baserer seg på metodologien av Joar Skrede og John Richardson. Problemstillingen er som følger, *Hvilket syn fremmer Le Pen av islam på Twitter?*

Funnene i datamaterialet viser at Le Pen nesten utelukkende skriver om islam i lys av temaet lov og orden, og unngår å bruke ordene islam og muslim(er). I stedet er islamisme et hyppig tema. Videre blir hijaben fremstilt utelukkende som et verktøy for islamister, og «det franske» er under angrep av islamister. Datamateriale gir støtte til Roger Brubaker og Nadia Marzouki, Duncan McDonnell og Olivier Roys argument om at vesteuropeiske høyrepopulister «kulturaliserer» religion og setter kristensekulær kultur opp mot islam, som ses på som en trussel for nasjonen. Jeg argumenterer for at Le Pen har gjort et retorisk-diskursivt skifte hvor hun modererer seg ved å unngå ord som islam og muslim, for å unngå å snakke om islam og heller snakker om islamisme. Som Mondon og Winter argumenterer er dette likevel en form for muslimfiendtlighet, men mer tolerert av majoritetssamfunnet ettersom den spiller på lov og orden.

Innholdsfortegnelse

1. Innledning.....	1
2. Kontekstuellet bakteppe	5
2.1 Terrorhendelsene høsten 2020: «The Enemy Within».....	5
2.2 Front National	6
2.3 Sekularisme og Laïcité	10
2.4 Muslimfiendtlighet og «Islamogauchisme»	13
2.5 Parallellsamfunn.....	16
3. Teoretiske perspektiver	18
3.1 Diskursteori	18
3.2 Mainstreaming muslimfiendtlighet?	19
3.3 Teoretiske perspektiver på høyrepopulisme i Vest-Europa	21
3.3.1 Høyrepopulisme	23
3.3.2 Mellom nasjonalisme og «sivilisasjonisme».....	27
3.3.3 Hijack-tesen: «Kulturalisering» av religion	29
3.4 Sikkerhetsteorien (Securitization theory).....	30
3.5 Tidligere forskning på høyrepopulisme og sosiale medier	31
4. Metode.....	33
4.1 Valg og avgrensning av datamateriale	33
4.1.1 Datainnhenting og utvalgsriterier.....	35
4.1.2 Koding og utvelgning.....	37
4.2 Valg av metode.....	40
4.2.1 Kritisk diskursanalyse	40
4.2.2 Analytiske verktøy	42
4.3 Forskningskvalitet	43
4.3.1 Reliabilitet og validitet	43

4.3.2 Begrensninger.....	45
5. Presentasjon av datamaterialet	46
5.1 Sikkerhet.....	47
5.2 Innvandring	67
5.3 Parallelsamfunn.....	70
5.4 Franske verdier	73
5.5 Venstresiden	81
6. Diskusjon.....	88
7. Konklusjon	100
8. Litteratur.....	104
8.1 Faglitteratur	104
8.3 Organisasjonssider	110
8.2 Nyhetsartikler	110
Vedlegg	113
Vedlegg 1: Twittermeldinger	113
Vedlegg 2: Godkjenning fra NSD.....	131

1. Innledning

Denne oppgaven vil sette søkelys på den franske politikeren og høyrepopulisten Marine Le Pens fremstilling av islam. Mer spesifikt vil jeg se på Le Pens hyppige tvitring og hvilket bilde hun tegner av islam på Twitter. Forskningsspørsmålet til denne oppgaven er *Hvilket syn fremmer Le Pen av islam på Twitter?* Jeg vil gjøre en diskursanalyse av hennes twitterkonto med et utvalg twittermeldinger publisert i perioden fra 1. oktober 2020 til 5. november 2021.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

🗨️ « Le fondamentalisme islamiste est l'un des dangers majeurs qui pèsent sur notre pays et je serai constructive avec le gouvernement. En revanche je ne lui servirai pas de caution et je n'accepterai plus aucune compromission, plus aucune lâcheté. »

[@Europe1](#)

Oversett tweeten

9:53 a.m. · 21. okt. 2020 · Twitter Media Studio

368 Retweets 17 sitat-Tweets 900 likerklipp

Islamistisk fundamentalisme er en av de største farene som henger over landet vårt, og jeg vil være konstruktiv med regjeringen. På den andre siden vil jeg ikke tjene som noen garanti, og jeg vil ikke lenger akseptere noe kompromiss, noe mer feighet. @Europe1.

Denne feigheten Marine Le Pen snakker om, hentyder til Frankrike og Europas kamp mot islamistisk ideologi. Twittermeldingen kom i ettertid av henrettelsen av den franske læreren Samuel Paty, som ble halshugd for å ha vist karikaturer av Profeten Muhammed. Samme høst som Paty ble drept, skjedde det to andre islamistiske terrorangrep i Frankrike som tok fem liv. Hendelsene ga ved til et bål som har lenge brent i fransk debatt; islams plass i samfunnet. Islam anses som Frankrikes største religion etter katolisismen, og antall muslimer i Frankrike anses å være et sted mellom 5-6 millioner (Haynes, 2013, s. 236). Det høyrepopulistiske partiet Front National med Marine Le Pen som nåværende partileder har siden 80-tallet hatt spørsmål rundt innvandring og islam som sin viktigste kampsak, og har i den forbindelse blitt beskylt for å fremme og normalisere muslimfiendtlighet i landet (Marzouki et al., 2016, s. 83). Front National er ikke alene om dette; islam og innvandring har blitt et sentralt tema for flere høyrepopulistiske partier i Europa på 2000-tallet. Tiden etter 9/11 ble preget av et syn om at islam er en politisk ideologi, snarere enn en religion, som truer «vestlige verdier», og muslimer – selv født i Europa – er fremmede i det kristensekulære Europa (Jupskås, 2012, s. 96). Å analysere et høyrepopulistisk partis syn på islam er derfor både aktuelt og relevant for dagens samfunn. Videre har jeg valgt meg ut Frankrike som case ettersom landet har en lang kolonihistorie i muslimske majoritetsland som i ettertid har ført til mange innvandrere med muslimsk bakgrunn i landet. Mer spesifikt har jeg valgt å analysere Front Nationals partileder Marine Le Pen, ettersom hun er en populær politiker i Frankrike som kom til andre runde ved presidentvalget både i 2017 og 2022. Hun er med andre ord både svært aktuell og innflytelsesrik i det franske samfunnet.

Videre har jeg valgt diskursanalyse på Twitter som metode for å svare på forskningsspørsmålet *Hvilket syn fremmer Le Pen av islam?* Jeg vil redegjøre for metodiske valg i metodekapittelet i oppgaven, men vil i tillegg gi en kort innføring i metodikken her slik at leseren henger med fra starten av oppgaven. Jeg valgte Twitter ettersom den anses for å være en sosial medieplattform som mange bruker til å diskutere politikk, og både Le Pen og flere andre franske politikere, som President Macron, bruker Twitter hyppig for å dele politiske saker og meninger. Facebook var også en mulighet ettersom hun er aktiv der også og har 1,6 millioner følgere på sin offisielle Facebookside, men valget falt på Twitter ettersom hun der har 2,7 millioner følgere og jeg anså dermed Twitter for å være hennes største plattform på sosiale medier.

Utvalget av twittermeldinger er hennes egen Twitter-konto, @MLP_officiel, og inkluderer både twittermeldinger hun selv har publisert og «retweets» (twittermeldinger skrevet av andre som hun har postet igjen). Tidsomfanget for datamateriale er oktober 2020 til 5. november 2021. Dette tidsomfanget dekker terrorhendelsene høsten 2020 i Frankrike, et nytt lovforslag for å bekjempe terrorisme våren 2021 og starten av valgkampen sommeren 2021. Datamaterialet består av femtifem twittermeldinger fra @MLP_officiel, som er kodet og sortert tematisk. Disse er å finne i vedlegg 1. Av de femtifem twittermeldingene er trettifem stykker analysert i diskursanalysen i kapittel fem.

Jeg vil benytte meg av diskursanalyse først og fremst som metode, men også inkludere noen teoretisk bidrag. Kort og konsist benytter jeg meg av diskursteori av Teun A. van Dijk som argumenterer for at politikeres offentlige diskurs kan være med på å reprodusere rasisme, og Todd Greenes syn om at muslimfiendtlighet er en form for rasisme, og at «profesjonell muslimfiendtlighet», det vil si blant bla. journalister og politikere, er med på å opprettholde slike (allerede eksisterende) holdninger hos befolkningen. Metodologisk er diskursanalyse en bred metode, men jeg har lent meg på bidrag fra blant annet norske Joar Skrede og britiske John Richardson. Både teorien og metodologien i diskursanalyse har vært viktige for denne oppgaven. Som Fairclough (som både Skrede og Richardson lener seg på) argumenterer for, er ikke bare innholdet viktig, men også konteksten og den større diskursen innholdet står i, viktig for meningsinnholdet. Le Pens retorikk er en del av et større fenomen innen høyrepopulistisk ideologi og diskurs, og å lese twittermeldingene i lys av denne allerede etablerte diskursen er viktig for meldingenes meningsinnhold.

I tillegg vil jeg fremstille ulike teoretiske perspektiver på høyrepopulisme og muslimfiendtlighet. «Hijack»-tesen lener seg på Cas Muddes definisjon av populisme, men legger til et nytt argument om at populistene bruker religion som identitetsmarkør, særlig i relasjon til muslimske innvandrere. Dermed blir innvandre med andre religioner «utgruppa» og populistene den som skal redde befolkningen fra disse. Rogers Brubaker tar dette argumentet videre og mener at noen høyrepopulister nærmest har en «sivilisasjonistisk» tilnærming til religion, hvor «vestlig-» og «islamsk sivilisasjon» blir sett på som motstridende. Videre argumenterer både Brubaker og «hijack»-tesen for at høyrepopulister ser på islam som et sikkerhetsproblem, og muslimer dermed blir fremstilt som en risikofaktor i samfunnet. I tillegg benytter jeg meg av Aurelien Mondon og Aaron Winters tese om at muslimfiendtlighet som

utspiller seg som et lov- og ordensproblem er blitt mer normalisert. Jeg vil bruke disse teoretiske (og metodologiske) bidragene sammen med datainnsamlingen for å svare på forskningsspørsmålet: *Hvilket syn fremmer Le Pen av islam på Twitter?*

2. Kontekstuel bakteppe

Dette kapitlet vil gi det kontekstuelle bakteppet for oppgaven. Den starter med å forklare problemstillingens relevans; terrorhendelsene som rystet landet i 2020 og regjeringens lov som skulle forebygge nye terrorangrep. Disse hendelsene ga ny ved til et bål som lenge har brent i fransk debatt, nemlig islams plass i det franske samfunnet, en debatt Marine Le Pen har deltatt aktivt i. Videre vil jeg gi en kort innføring i Front Nationals historie, samt en innføring av prinsippet om *la laïcité*, som er den franske formen for sekularitet. Deretter følger noen begrepsavklaringer av muslimfiendtlighet, «islamo-gauchisme» og parallellsamfunn. Alle disse begrepene og hendelsesforløpene er viktige når en skal gjøre en diskursanalyse, ettersom diskursanalyse analyserer språk i sammenheng med maktstrukturer og samfunnsstrukturer. Først vil jeg starte med å gi en kort innføring i Frankrikes nyhetsbilde for perioden for datasettet, nemlig høsten 2020 og våren 2021.

2.1 Terrorhendelsene høsten 2020: «The Enemy Within»

Høsten 2020 var en tung høst for det franske folk. Ikke bare herjet det en global pandemi, men landet opplevde også tre dødelige terrorangrep. Det første tok plass i Paris 25. september da to journalister ble drept med kniv utenfor Charlie Hebdos gamle lokaler. Gjerningsmannen var en 18 år gammel mann med pakistansk bakgrunn (Aarnes, 2020). 16. oktober ble en historielærer på ungdomsskolen med navn Samuel Paty halshugd av en 18 år gammel muslimsk statsborger med tsjetsjensk bakgrunn (Nipen, 2020). 29. oktober ble tre drept i et knivangrep i en kirke i Nice, av en 21 år gammel mann med tunisisk bakgrunn (Moe, 2020). Tre angrep på 5 uker, to i Paris og en i Nice. Felles for alle gjerningsmennene er at de var alle unge og statsborgere i Frankrike med bakgrunn fra muslimske land, og hevdet at de begikk et islamistisk angrep. I forkant av de to siste angrepene, den 2. oktober, holdt President Emmanuel Macron en tale hvor han uttalte at islam var i krise, og han la fram planer om et lovforslag for å bekjempe det han kalte for religiøs og islamistisk separatisme (Le Figaro, 2020). Loven, som på folkemunne blir kalt antiseparatismeloven og på fransk heter *Loi Confortant le Respect des Principes de la République*, ble aktualisert og godkjent i løpet av våren 2021 (Le Figaro & AFP, 2021). I starten av 2021 var det store protester i franske gater fra muslimer og andre som mente den var muslimfiendtlig og unødvendig, mens Marine Le Pen kritiserte loven for å ikke være hard nok (Al Jazeera, 2020). Mange kritiserte Macron og regjeringen for å svartmale muslimer for å fremme egen valgkampanje til valget 2022. Mange pekte på at loven i seg selv er ikke

nødvendigvis overraskende ettersom mye av dets innhold er allerede forbudt gjennom andre franske lover, men at retorikken rundt den og enkelte aspekter ved den heller angriper muslimer enn islamister. Frankrike har vært i front når det kommer til å bekjempe islamistisk terror i Midtøsten. De har vært til stede både i Syria og Irak, og uttalt seg flere ganger at de vil nedkjempe terrorismen (Haynes, 2014, s. 236). 2. oktober 2020 endret diskursen seg til å bekjempe «fienden innenfra», og President Macron mente denne fienden var franske statsborgere som utøver islamistisk terror på fransk jord (Élysée, 2020). Disse hendelsene er bakgrunnen for tidsomfanget til denne oppgavens datamateriale, og partileder for det høyrepopulistiske partiet Front National, Marine Le Pen, har ikke unnlatt å tvitre om dem. Hendelsene er viktig i diskursanalysen ettersom mange av twittermeldingene refererer til dem.

2.2 Front National

Det er nødvendig å gi en kort innføring i Front Nationals historie for å forstå partiet, og ikke minst partilederen Marine Le Pen, i dag. Front National (FN), på fransk *Rassemblement National*, er som sagt et høyrepopulistisk parti i Frankrike som stiller seg skeptisk til innvandring, EU og globalisering. Selv om partiet i dag heter Rassemblement National, som på norsk har den litt uheldige oversettelsen «Nasjonal Samling», blir den som regel referert til som Front National innen akademisk litteratur både på norsk og engelsk, og jeg har derfor valgt å referere til partiet som Front National. Partilederen Marine Le Pen overtok som leder av partiet i 2011, og selv om hun er mer moderat enn sin far – partiets grunnlegger Jean-Marie Le Pen, er hun beskylt for å spre rasistiske holdninger og fordommer (Clifton, 2013, s. 415) – og ikke minst er hun beskylt for å normalisere muslimfiendtlighet i Frankrike, som jeg vil komme tilbake til senere i masteravhandlingen.

Front National under Jean-Marie Le Pen fra 1972-2011

Da Front National ble stiftet som parti i 1972 under navnet *Front National (pour l'unité française)*, var dets ideologiske undertoner annerledes fra nå. Britiske fascisme- og populismeforsker Roger Eatwell fremstiller partiet som esoterisk (nisje-) parti med populistiske tendenser, med den karismatiske og autoritære lederen Jean-Marie Le Pen (Eatwell, 2017, s. 378). Partiet var en koalisjon mellom ulike høyrevendte grupper, fra neo-fascistiske New Order

til ultra-ortodokse katolikker av Lefebvre-sekten¹ (Mudde & Kaltwasser, 2017, s. 53). Partiets viktigste saker på 70-tallet var motstand til kommunismen, fritt marked og å beskytte «det franske». I motsetning til i dag sto ikke innvandring i fokus i partiets første år; det var heller kommunismen som var partiets største «fiende» (Shields, 2007, s. 172-173). Samtidig var det deler av partiet som anså innvandring som et stort problem. Jean-Marie Le Pen skrev i den franske avisen *Le Monde* februar 1973 at han anerkjente Frankrikes behov for migrantarbeidere, men at det skulle skje under kontrollerte forhold og i begrenset antall for å beskytte franske arbeidere. Den fascistiske gruppen New Order (*Ordre Nouveau* på fransk), som også var med i partiet, var derimot mye tydeligere mot innvandring, noe som skapte spenninger innad i partiet. I juni 1973 organiserte New Order et møte hvor de krevde «en slutt på ukontrollert innvandring», et møte som endte i voldelig konflikt med medlemmer av partiet Ligue Communiste, hvor over 50 politimenn ble skadet og politibiler brent. Hendelsen førte til at både New Order og Ligue Communiste ble avskaffet av innenriksminister Raymond Marcellin. New Orders hovedkvarter ble undersøkt dagen etter det voldelige opprøret, hvor en mengde våpen ble beslaglagt. New Order ble fjernet fra Front National, og dannet et nytt parti med navnet Faire Front (Front Up), som i større grad enn FN spilte på ny-hedendom² og motstand til kommunisme. Med dette eksisterte det to «nasjonale fronter» i Frankrike på 70-tallet (Shields, 2007, s. 174-175). Videre førte splittelsen av FN og New Order til en gradvis fornyelse av FN, hvor partiet tok avstand fra ny-hedendom og heller fokuserte på problemer knyttet til innvandring og etter hvert omfavnet Frankrikes katolske røtter (Shields, 2007, s. 174-175).

De første ti årene hadde Front National lav oppslutning og innflytelse og ble ikke tatt som et seriøst parti. Ved presidentvalget i 1981 hadde partiet 0,2 prosent oppslutning (Mayer & Perrineau, 1992, s. 123). Jean-Marie Le Pen var kontroversiell, med flere antisemittiske og homofobe bemerkninger (Jupskås, 2012, s. 51). I 1999 ble han dømt av en domstol i München for en uttalelse om at holocaust var «det man kaller en detalj i historien», noe han ved en senere

¹ Også kjent som St. Pius X-brorderskapet (på fransk *Fraternité sacerdotale Saint-Pie-X*), en brorskap grunnlagt av tidligere biskop Mgr Lefebvre i 1970. Lefebvre ble ekskommunisert fra den katolske kirke i 1988 og brorskapet ble utvist fra Vatikanstaten fordi den motsatte seg modernitet og skille av stat og kirke (Roy, 2016, s. 84).

² Ny-hedendom er en paraplybetegnelse for moderne religiøsitet som har sitt utgangspunkt i før-kristne tradisjoner, som for eksempel Norrøn og keltisk mytologi, sjamanisme, heksekraft osv. (Harvey, 2016, s. 346). I Front Nationals tilfelle var de ny-hedenske strømningene i partiet tilknyttet fascisme og vektlegging av det før-kristne Europa med vikinger og keltere (Roy, 2016, s. 81).

anledning ikke ønsket å trekke tilbake: «Jeg sa bare at gasskamrene var en detalj i historien om 2. verdenskrig, hvilket er åpenbart» (Jupskås, 2012, s. 95). Likevel oppnådde partiet en vekst på 80-tallet og etablerte seg som et seriøst parti, samtidig som det gjorde et ideologisk skift i etterkant av splittelsen med New Order, hvor den sterkeste fascistiske delen forlot partiet. FN begynte å snakke mer om de antatte farene med innvandring og multikulturalisme enn kommunisme, hvilket bidro til flere stemmer (Mayer & Perrineau, 1992, s. 123-124). På 80-tallet svarte 2/5 av FNs medlemmer at den viktigste årsaken til deres stemme var innvandrings skepsis. Katolske fundamentalister utgjorde 18 prosent av stemmene ved valget i 1984, men dette kan trolig heller skyldes mindre attraktive partiledere i de mer moderate høyrepartiene (Jupskås, 2012, s. 26-27).

En viktig ideologisk endring var dreiningen mot den katolske kirken på slutten av 70-tallet. Partiet hadde ved sin begynnelse virket frastøtende på katolske velgere på grunn av at den fascistiske gruppen New Order var en del av partiet, men dette imaget myknet etter splittelsen i 1973. Flere ledere innen den katolske kirken sluttet seg til FN i midten av 80-tallet, blant annet Bernard Antony og Georges-Paul Wagner. Den katolske avisen *Présent* begynte på samme tid å gi sin støtte til partiet. Front National var på denne tiden en salig blanding mellom høyreorienterte katolikker, autoritære rojalister og ny-hedenske nasjonalister. Ved presidentvalget i 2002 var Frankrikes kristne kulturarv svært framtrædende i FNs partiprogram. Partiet var på den tiden imot abort, mot frimureri og fremmet en utenrikspolitikk som søkte å gi sikkerhet til kristne minoriteter i utlandet (Almeida, 2017, s. 251). I 2002 kom Front National så langt som andre runde i det franske presidentvalget. Le Pen slo sosialistenes kandidat Lionel Jospin, hvilket vekke oppsikt fra Frankrikes naboland. Den tyske utenriksministeren Joschka Fischer uttrykte «at ultrahøyre fikk så mange stemmer, er alarmerende» (Jupskås, 2012, s. 114). Den venstreorienterte avisen *Libération* skrev «votez escroc, pas facho!» som på norsk betyr «stem på skurken, ikke fascist!» (Jupskås, 2012, s. 114). Motkandidaten var den konservative kandidaten Jacques Chirac, som kom ut av andre runde seirende med over fire femdelere av stemmene. Valget vekket likevel bekymring hos venstresiden, så vel som i akademiske kretser, ettersom etablerte partier ble utdanket av høyrepopulister (Jupskås, 2012, s. 114).

Marine Le Pens overtagelse og FN's omfavnelser av *Laïcité*

I 2011 overtok datteren Marine Le Pen partiet, og kastet samtidig ut sin egen far. Marine Le Pen gjorde også enkelte endringer i partiet, blant annet erstattet hun partiets katolske identitet med republikanisme. *Laïcité*, den franske formen av sekularisme som jeg vil komme tilbake til senere i dette kapittelet, ble en viktig kampsak for partiet. En teori på dette er at omfavnelsen av *laïcité* er en omforkledning av gamle interesser, en strategi for å snakke om nasjonale idealer og kritisere mer liberale politiske motstandere som svikere av republikken og dens prinsipper (Betz, 2013, 1). Dimitri Almeida mener derimot at dette peker mot en viktig identitetsendring hos partiet, fra å spille på katolisisme til å spille på republikanisme og *laïcité*. Allerede før hennes overtagelse, ved presidentvalget i 2007 skjedde det en endring i partiets ideologi. Marine Le Pen begynte på dette tidspunktet å spille en sentral rolle i utarbeidelsen av partiprogrammet og partiets «image» utad. Religiøse prinsipper ble myknet, blant annet i saker knyttet til abort, homofili og samboerskap. Republikanisme ble mer fremtredende enn religiøs konservatisme, og FN begynte å fronte det de mente var beskyttelse av *laïcité*. Katolske ledere mistet også plassene sine som frontfigurer i partiet (Almeida, 2017, s. 250-251).

Mange av partiets politikere trakk seg fra partiet i protest til Marine Le Pens overtagelse, noe som førte til en tilstrømning av yngre politikere som ikke hadde tilknytning til partiets første ideologiske strømninger. Dette var en viktig faktor som gjorde det lettere for Marine Le Pen å fornye partiet. Marine Le Pen tok avstand fra mye av farens kontroverser og unngikk homofobiske og antisemittiske utsagn, samt utsagn som var «for» rasistiske (Almeida, 2017, s. 252). Hun innførte også EU-skepsisen i partiet, og gikk til valg på både å forlate EU og ta tilbake den gamle valutaen franc i 2007 og 2012. I 2012 var partiets ideologi svært preget av synet om at islam ikke går overens med *laïcité*. Partiprogrammet fra 2012 fremhevet også trusselen fra parallellsamfunn drevet av islamsk fundamentalisme (Almeida, 2017, s. 253). Som eksempel på parallellsamfunn nevner partiprogrammet (2012) kjønnsdelt svømmeundervisning ved offentlige svømmehaller, som hadde blitt innført av ordføreren fra det franske sosialistpartiet (PS), Martine Aubry. Et annet eksempel i partiprogrammet er ulike religiøse hensyn til skolemat, som bannlysning av svin eller innføring av halalkjøtt. Ifølge FN var begge eksemplene med parallellsamfunn en trussel mot prinsippet om *laïcité* (Almeida, 2017, s. 254). Partiet ønsker å sikre *laïcité* ved å forby religiøse symboler i offentlige institusjoner, blant annet

skoler og offentlig transport. Marine Le Pen har også foreslått å forby bruk av hijab eller kippa i det offentlige rom (Almeida, 2017, s. 256).

Jupskås deler FN's velgermasse i seks ulike grupperinger med ulike grunner for å stemme på partiet: fremmedfiendtlige, tradisjonalistiske høyrevelgere, katolske fundamentalister, unge autoritære arbeidere, og «Venstresidens tapte sønner». Siste kategori referer til velgere som identifiserer seg med venstresiden, men tidvis kan stemme mot høyre da de føler at venstresiden ikke tar opp problemer med økonomi og økende arbeidsinnvandring. Disse stemmer som regel i siste liten. Under Marine Le Pens overtakelse har partiet blitt mer liberalt og progressivt i verdspørsmål om blant annet abort og homofili, og droppet antisemittismen – selv om det kan sies den nå er erstattet med muslimfiendtlighet (Jupskås, 2012, s. 51).

2.3 Sekularisme og *Laïcité*

Et viktig begrep for denne oppgaven er det franske prinsippet og filosofien om *laïcité*. Ordet har ingen god oversettelse og blir som regel brukt uoversatt, selv om enkelte har foreslått sekularisme og det engelske ordet «laicism». Begrepets betydning, særlig dens politiske betydning, er også omstridt (Lizotte, 2020, s. 1). Dimitri Almeida argumenterer for at ordet *laïcité* er flertydig og vanskelig lar seg definere, noe som gjør det vanskelig å hevde at noen har «misforstått» begrepet (Almeida, 2017, s. 257). Ordet *laïcité* kom med 1905-loven i Frankrike som skilte kirke og stat. I forkant hadde sekularisme og *laïcité* vært et omstridt tema innen fransk skole og utdanning, noe som ledet til en rekke lovforslag mellom 1881 og 1882 kalt *lois Ferry*. Lovene ble kalt opp etter utdanningsministeren Jules Ferry som fjernet den katolske kirken fra offentlige skoler. Tanken bak var å beskytte religions- og samvittighetsfriheten til elevene, samtidig som at kirken ikke lengre skulle styre skolene. Dette ble videreført i 1905 da prinsippet om *laïcité* skulle sikre religions- og samvittighetsfrihet på et nasjonalt plan gjennom en «nøytral» stat (Lizotte, 2020, s. 2-3). *Laïcité* må ikke forveksles med nøytralitet overfor religion: den bærer med seg ideologiske predisposisjoner, men *målet* med sekularisme er at staten forholder seg nøytralt til religioner - slik at man behandler alle borgere lik. Sekularisme er dermed en type politisk styresett, og *laïcité* er den franske varianten av sekularisme (Maclure & Taylor, 2011, s. 17–23).

Jocelyn Maclure og Charles Taylor skiller videre mellom politisk sekularisering (*laïcisation*) og sosial sekularisering (*sécularisation*). Førstnevnte går ut på at staten holder seg uavhengig

av religion, mens sistnevnte vil si religionens plass i det sosiale liv, både på individ og samfunnsnivå. Politisk sekularisering vil derfor bli uttrykt i lovverk og offentlig politikk, mens sosial sekularisering utspiller seg på et sosiologiske plan. Maclure og Taylors posisjon er at politisk sekularisering er ønskelig, samtidig som at staten unngår å promotere sosial sekularisering – dette for å unngå å direkte eller indirekte behandle religiøse borgere som annenrangsborgere (Maclure & Taylor, 2011, s. 15–16).

Maclure og Taylor karakteriserer alle politiske systemer som ønsker å realisere prinsippene om likeverd og samvittighetsfrihet som sekulariseringsregimer (2011, s. 26). Videre skiller de mellom republikanske sekulære regimer og pluralistiske eller liberale sekulære regimer. Republikanske regimer lar ofte religionsfriheten vike for motstridende prinsipper som for eksempel nøytralitet og separasjon mellom politiske og religiøse makter. Pluralistiske eller liberale sekulære regimer forsvarer ofte religionsfriheten i større grad i slike dilemmaer, og har heller en fleksibel tilnærming til prinsippene om separasjon og nøytralitet – dette blir også kalt åpen sekularitet, og førstnevnte – republikanske sekulære regimer – utøver det man kaller streng sekularitet. Dette kan ses på som et spektrum hvor man kan plassere en rekke land. I tillegg er det også mulig at en stat er mer restriktiv mot enkelte religioner enn andre; et eksempel på dette er Frankrike; siden 2004 har det vært forbudt med enkelte religiøse symboler i offentlige skoler. Likevel er den kristne arven til Frankrike godt synlig i helligdager, skolesystemer og i ulike offentlige bevilgninger (Maclure & Taylor, 2011, s. 26–28). Franske filosof og sosiolog Edgar Morin har omtalt *laïcité*-prinsippet som «Catholaicity», ettersom den favoriserer den katolske kulturarven (Morin, referert i Balibar, 2012, s. 52). Da forbudet mot å bære religiøse symboler på offentlige skoler kom i Frankrike i 2004, var begrunnelsen ikke å bevare *laïcité*, men å bevare offentlig orden, samt å beskytte antatte undertrykkede muslimske jenter. Franske rettssaler har vanligvis holdt synet med at religiøse symboler i offentlige skoler er forenelig med sekularismens prinsipper (Maclure & Taylor, 2011, s. 33).

Maclure og Taylor mener videre at statens posisjon burde være åpenhet og mest mulig nøytralitet overfor ulike religioner og ulike filosofier. Hvis den bygger på en bestemt filosofi risikerer den å behandle religiøse borgere som annenrangsborgere: *In fact, a political system that replaces religion with a comprehensive secular philosophy as the foundation of its actions makes all the faithful members of a religion into second-class citizens, since these citizens do not embrace the reasons and evaluations enshrined in the officially recognized philosophy.*

(Maclure & Taylor, 2011, s. 13). Dette har vært noe av kritikken mot Le Pens syn av islams plass i samfunnet, at hun behandler muslimer som annenrangsborgere. Dette vil jeg komme tilbake til i diskusjonskapittelet i masteravhandlingen.

I Frankrike har som regel religion måtte vike for prinsippet om laïcité, særlig når det kommer til islam. Frankrike har hatt en rekke kontroversielle lover og debatter om hijab og religiøse plagg i offentligheten. I 2004 forbød regjeringen religiøse symboler ved skoler, noe som også innebar bruk av hijab (Hamdan, 2007, s. 1). I 2011 ble bruk av burka og nikab forbudt. I 2016 ble burkinien forbudt i Cannes, noe som førte til en dominoeffekt der 31 kystkommuner vedtok å forby burkinien på stranda samme måned. Burkiniforbudet ble kort tid etter avvist som brytende med fundamentale menneskerettigheter av det franske Statsrådet (Conseil d'État) og dømt som ulovlig (Almeida, 2018, s. 23). Ikke minst skapte antiseparatismeloven fra 2021 store debatter. Loven åpner opp for overvåkning av moskéer og muslimske organisasjoner, samt muligheten for stenging av dem dersom de blir vurdert som radikale. Imamer må godkjennes av et nasjonalt råd, og å sende barn på koranskoler ble også forbudt. Loven har som formål å «styrke republikanske verdier» som laïcité (Joshi, 2021, s. 4).

Front Nationals forståelse av laïcité

Som nevnt tidligere argumenterer både Betz og Almeida for at Front National omfavnet laïcité ved overtagelsen av Marine Le Pen. Almeida argumenterer for at FNs forståelse av laïcité basert på partiets politikk og partiprogram kan oppsummeres i tre hovedpoeng: i) de anerkjenner ikke subnasjonale samfunn (parallellsamfunn), ii) de ønsker strengere reglement for finansiering av religiøse foreninger og iii) de ønsker begrensinger av religionsfrihet i det offentlige rom (Almeida, 2017, s. 255). Enkelte forskere har begynt å kalle denne forståelsen for en ny type laïcité, hvor prinsippet om laïcité siden 1989 gradvis har gått fra venstresiden til høyresiden i den franske partifloraen (Hajjat & Mohammed 2013; Hennette-Vauchez & Valentin 2014; Baubérot 2015, referert i Almeida, 2017, s. 256). Frem til 80-tallet var prinsippet laïcité en kampsak for venstresiden, særlig med tanke på spørsmål rundt offentlig finansiering av private, ofte katolske skoler. Grunnet politiske endringer i skolesystemet døde venstresidens kampsak rundt laïcité ut etter 1884. Ordet laïcité ble ikke nevnt i noen konservative partiers partiprogram før 1991, med Jacques Chiracs konservative parti som det første (*Rassemblement pour la République* (RPR)), hvor det ble knyttet opp til mer restriktiv innvandringspolitikk og

kontroverser rundt hijab-bruk (Almeida, 2017, s. 256). Laïcité har dermed blitt et viktig symbol for FN etter Marine Le Pens overtakelse.

2.4 Muslimfiendtlighet og «Islamogauchisme»

Det er nødvendig å inkludere debatten(e) rundt begrepet muslimfiendtlighet. På norsk er begrepet omdiskutert; burde man bruke begrepet *muslimfiendtlighet* eller *islamofobi*? Statsviter Anders Jupskås er en av dem som problematiserer begrepet islamofobi ettersom det gir konnotasjoner til en sykdomstilstand (2012, s. 97). Ordet «fobi» betyr nemlig *frykt*, og hentyder til at man dermed har en frykt for islam. I dette ligger det også konnotasjoner om *passivitet* og at man er et *offer* for fobien, hvor man gjerne ønsker å *unngå* den så mye som mulig. En annen innvending er at islamofobi gjerne ses på som tilsvarende antisemittisme, hvor utgruppa er muslimer. Religionsviter Björn Krondorfer mener dette er problematisk ettersom ordet antisemittisme en helt annen oppbygning, anti vil si *imot*, og gir konnotasjoner til *aktiv, oppsøkende motsettelse* av semitter, som egentlig også innebærer arabere, men begrepet omfatter kun jøder. I tillegg til at ordets endelse *isme* hentyder til en ideologi. Ifølge Krondorfer har begge fenomenene mange likheter: både jøder og muslimer opplever rasisme, diskriminering, konspirasjonsteorier, og å bli objekt for frykt (Krondorfer, 2015, s. 293-295). Som Krondorfer foreslår, er det mer naturlig å sammenlikne begrepene jødefiendtlighet og muslimfiendtlighet (Krondorfer, 2015, s. 293–294). Selv om begrepet islamofobi fremdeles brukes på norsk, vil jeg i denne oppgaven støtte meg på Krondorfer og bruke ordet muslimfiendtlighet konsekvent i denne oppgaven – også fordi jeg har muslimske venner som lar seg provosere av begrepet *islamofobi*. Uansett hvilke preferanser man skulle ha, blir begge begreper brukt på norsk, mens på engelsk er gjerne begrepet *islamophobia* brukt, selv om enkelte heller bruker *anti-muslim* eller *anti-islam*.

Definisjonen av begrepet er også omdiskutert; *Islamophobia* som begrep ble ikke vanlig før 90-tallet, selv om det først ble brukt i 1922 av franske Étienne Dinet. På 90-tallet viste begrepet til misnøye mot islam fra et sekulært, vestlig perspektiv (Krondorfer, 2015, s. 194–195). Siden den gang er det blitt foreslått mange forskjellige definisjoner på begrepet: Britiske Runnymede Trust definerer muslimfiendtlighet (*islamophobia*) som «frykt for eller hat rettet mot islam – og derfor til frykt for eller avstandtaken til alle eller langt de fleste muslimer» (Trust, referert i Bangstad, 2015, s. 11). Religionshistoriker Mattias Gardell definerer begrepet som «sosialt reproduserte fordommer om og aversjoner mot islam og muslimer, samt handlinger og praksiser

som angriper, ekskluderer og diskriminerer mennesker på bakgrunn av at de er, eller anses å være, muslimer, og assosieres med islam» (Gardell, referert i Bangstad, 2015, s. 11). Her blir ikke bare holdninger inkludert, men også praksiser. En mer minimalistisk definisjon er Erik Bleichs, hvor islamofobi er «uforbeholdent negative holdninger eller følelser rettet mot islam eller muslimer» (Bleich, referert i Bangstad, 2015, s. 12). Jeg vil i denne oppgaven forholde meg til Greens definisjon av begrepet, som er «fear of and hostility toward Muslims and Islam that is rooted in racism and that results in individual and systematic discrimination, exclusion, and violence targeting Muslims and those perceived as Muslims» (Green, 2019, s. 355). Dette fordi Greens definisjon inneholder både passiv frykt og aktiv fiendtlighet, samt at Green klassifiserer det som rasisme.

Muslimfiendtlighet i fransk elite

Historiker Reza Zia-Ebrahimi mener fornektelse av muslimfiendtlighet (her oversetter jeg hans begrep *islamophobia* til muslimfiendtlighet på norsk) lenge har vært et uttrykk for rasisme hos både franske politikere og intellektuelle. Flere benekter at muslimfiendtlighet eksisterer og kommer til uttrykk i det franske samfunnet, særlig hos politikere og den intellektuelle eliten. Zia-Ebrahimi argumenterer for at denne fornektelsen finnes i hele vesten, hvor jeg også vil legge til ikke-vestlige land - India og Kina er tydelige eksempler på det (Frydenlund, 2015; Shibli, 2021). Videre mener Zia-Ebrahimi at i europeisk kontekst er særlig Frankrike skyldig i fornektelse av muslimfiendtlighet. En av fornektene er forfatter og filosof Pascal Bruckner, som mener «muslimfiendtlighet er et masseødeleggelsesvåpen av den intellektuelle debatten», i tillegg til at «muslimfiendtlighet (han bruker ordet islamofobi) er imaginær rasisme» (Bruckner, sitert i Zia-Ebrahimi, 2020, s. 316). Stéphane Charbonnier, et av ofrene i Charli Hebdo-massakren i Paris 2015, mente de som brukte ordet «islamofobi» var «skurker som spilte på lag med rasister» (Charbonnier, sitert i Zia-Ebrahimi, 2020, s. 316). Frankrikes tidligere statsminister Manuel Valls (sosialist) fordømte også ordet «islamofobi» og mente det var «Salafistenes trojanske hest» (Valls, sitert i Zia-Ebrahimi, 2020, s. 315-316). Zia-Ebrahimi mener benektelse av muslimfiendtlighet er utbredt blant den franske politiske og intellektuelle eliten fordi den resonerer godt med det dominerende ideologiske standpunktet om at islam er «mot» vesten. Muslimer kan dermed ikke være «truet» eller «undertrykket» av vesten ettersom det er islam som kultur eller sivilisasjon som opptrer som den truende og undertrykkende (2020,

s. 344). Jeg vil komme tilbake til en slik sivilisasjonistisk tankegang i teorikapittelet i masteravhandlingen.

«Islamogauchisme»

Det er viktig å skille muslimfiendtlighet fra kritikk mot islam; å være muslimfiendtlig og det å kritisere islam er ikke synonymt i streng forstand. Samtidig har det vokst frem et begrep på høyresiden – «islamogauchisme» på fransk – «islamoleftism» på engelsk. Ingeborg Misje Bergem kaller det islamvenstre på norsk (Bergem, 2021, s. 264). Vi finner begrepet islamvenstre først nevnt av franske historiker Pierre-Andre Taguieff i hans bok *The New Judeophobia* fra 2002. Her bruker Taguieff begrepet om alliansen mellom muslimske aktivister og den politiske venstresiden i Israel/Palestina konflikten, hvorav venstresiden fordømte Israels okkupasjon under den andre intifadaen (Zia-Ebrahimi, 2020, s. 332). I dag brukes begrepet gjerne i videre forstand, om det som blir sett på som idyllisering av islam som gir handlingsrom til politisk islam. Flere mener islamvenstre er et pseudo-fenomen, et ikke-eksisterende problem brukt av muslimfiendtlige selv. I det franske nyhetsbilde har ordet dukket opp flere ganger i diskusjonene rundt antiseparatismeloven fra 2022. Franske Pascal Bruckner bruker et annet begrep, «islamofascisme». Begrepet ble tatt i bruk etter 9/11 og refererer til den påståtte likheten mellom fascisme og islamisme. Brucker sammenlikner *Allahu akbar* med nazismens *Sieg Heil* (Zia-Ebrahimi, 2020, s. 335). Våren 2021 blusset begrepet islamogauchisme opp igjen i det franske nyhetsbilde etter en uttalelse fra regjeringen. Flere i Macrons regjering gikk hardt ut for å fjerne det de mente var islamvenstre i fransk akademia. Utdanningsministerne Frédérique Vidal og Jean-Michel Blanquer kritiserte i april 2021 fransk akademia for å bedrive islamvenstre – en såkalt allianse mellom venstresiden (her akademia) og islam, hvor hun videre uttalte at hun krevde full granskning og utrenskning av dette. Fransk akademia svarte fra sin side at å gjennomføre det ville være statlig sensur på akademia, et allerede kjent fenomen og problem i Frankrike (Saad, 2021). Den høyreorienterte politikeren Xavier Bertrand slang seg på debatten og tvitret: « Le combat contre l'antisémitisme est le combat de toute la nation. Nous devons aujourd'hui lutter contre de nouvelles forms d'antisémitismes favorisées par l'islamogauchisme. Cette lutte doit être sans merci. #SarahHalimi » (@xavierbertrand, 25. april, 2020). «Kampen mot antisemittisme er kampen for hele nasjonen. I dag må vi kjempe mot nye former for antisemittisme, favorisert av islamo-venstreisme. Denne kampen må være nådeløs.

#SarahHalimi». Med andre ord er islamvenstre et ord i vinden hos flere franske politikere. Det blir også brukt av Marine Le Pen, som jeg vil vise i kapittel fem.

2.5 Parallellsamfunn

Ettersom parallellsamfunn (fransk: *communautarisme*) er et hyppig brukt begrep av Le Pen (ser jeg etter å ha hentet inn data), er det nødvendig å gi en liten innføring til begrepet. Det franske ordet *communautarisme* og det engelske ordet *communitarianism* blir ikke brukt om samme fenomen/ideologi, og er to forskjellige begreper. Mens det engelske ordet *communitarianism* på norsk kan oversettes til kommunitarisme, snakker det franske ordet *communautarisme* om det vi på norsk kaller parallellsamfunn. Kommunitarisme er en politisk filosofi som tar utgangspunkt i kulturelt samhold og gruppetilhørighet for å forklare samfunnet byggesteiner, og står i kontrast til liberalisme som vektlegger at individet er samfunnets byggesteiner (Delanty, 2002, s. 159). Parallellsamfunn er derimot betegnelsen på mindre samfunnsdannelser i et majoritetssamfunn, og blir ofte brukt i politisk sammenheng om resultatet av dårlig integrering som fører til subkulturer. «Gettoer» er gjerne ansett som det klassiske parallellsamfunnet. Kenneth Dahlgren og Hans Erik Næss argumenterer likevel for at skillet for hva som blir ansett for å være et parallellsamfunn ikke er *satt*, som dermed gjør vurderingen mer eller mindre subjektiv. Heinz Wilfing argumenterer for at begrepet er et politisk normativt standpunkt hvor man kritiserer integrasjonspolitik, gjerne brukt av høyrepopulister (Wilfing, referert i Dahlgren & Næss, 2012, s. 159-160). Som jeg vil vise i kapittel 5 er parallellsamfunn (*communautarisme*) er ord Marine Le Pen bruker hyppig. Jeg vil i kapittel 5 og 6 se på hennes syn av innvandring, islam og parallellsamfunn.

Når det kommer til parallellsamfunn i fransk kontekst, har det vært mye politisk debatt rundt de franske forstedene, *banlieues*. Som vi vil se i kapittel fem, bruker Le Pen *banlieues* med høy kriminalitet, innvandring og lav sosiokulturell status som eksempler på integrering gått galt, og kaller det bevis på «anarkisk» og «massiv» innvandring. Oversettelsen av ordet er også debattert. Enkelte mener det er misvisende å oversette det med forsteder, og heller oversette det med «mindre byer». Jeg vil i denne oppgaven la ordet stå uoversatt. Videre betegner *banlieues* både områder med høy sosiokulturell status og lav sosiokulturell status. Likevel bærer begrepet med seg konnotasjoner til områder med lav sosiokulturell status, innvandring, høyere kriminalitet og gettoer (Balibar, 2007, s. 48). Franske statsviter Fabien Jobard legger også til konnotasjonen islamistisk fundamentalisme som har blitt sterkere de siste årene (2021, s. 3).

Banlieue-ene kom til på 50 og 60-tallet i form av arbeiderleiligheter som ble bygget i utkanten av Paris til algeriske arbeidere. Planen var at disse arbeiderne skulle være der midlertidig ettersom Frankrike på den tiden trengte utenlandsk arbeidskraft, men på grunn av økonomisk nedgangstid ble arbeidet forsinket og etter noen år hadde flere av de algeriske arbeiderne enten stiftet egne familier eller fått familiegjengenforening, slik at *banlieue*-ene vokste. De ble sett på som et sosialt problem fra starten ettersom de utgjorde «gettoer» i form at det var overvekt av utenlandske arbeidere som bodde der (Jobard, 2021, s. 2).

Dette kapitlet har dermed gitt en innføring til Frankrikes nyere terrorhendelser fra 2020, til loven som skulle motkjempe fremtidige terrorhendelser fra 2021 og til Front Nationals partihistorie. I tillegg har jeg gjort rede for prinsippet om *laïcité*, og forklart begrepene muslimfiendtlighet, islamvenstre og parallellsamfunn. I neste kapittel vil jeg gjøre rede for ulike teoretiske perspektiver på høyrepopulisme og muslimfiendtlighet, samt diskursteori og sikkerhetsteori.

3. Teoretiske perspektiver

I dette kapitlet vil jeg presentere ulike teoretiske perspektiver knyttet til høyrepopulisme i Vest-Europa, og vise hvorfor Le Pen klassifiseres som en høyrepopulist. Først vil jeg starte med enkelte bidrag innen feltet diskursteori, som er viktig ettersom diskursteori ikke bare er en enkel innholdsanalyse, men analyserer både innholdet og konteksten det står i. De ulike teoretiske perspektivene vil bli diskutert i lys av datamaterialet i diskusjonskapitlet i oppgaven.

3.1 Diskursteori

Metodologien for oppgaven er som nevnt kritisk diskursanalyse av Joar Skrede (2017) og John E. Richardson (2006), men jeg vil også benytte meg av diskursanalyse som teori for min valgte problemstilling. Diskursteori har som overordnet mål å se på normer, verdier og meninger gjennom språk, ved å se på diskursen. Hva er da diskurs? Statsviter Øivind Bratberg definerer diskurs slik: «Diskurs viser [...] både til det konkrete om blir sagt, og til rammene for hva som er rimelig å mene og tro innenfor et gitt fellesskap. [...] Hva vi vet og hva som er verdifullt, riktig og godt, formes kollektivt gjennom språklig praksis» (Bratberg, s. 29, 2021).

Diskurs som verbal rasisme

Ifølge Teun A. van Dijk kan offentlig elitediskurs være med på å (re)produsere rasisme. For ham er rasisme blant eliten den mest ødeleggende formen for kontemporær rasisme. Med elite sikter han til sfærer som politikken, byråkrati, media, bedrifter, og skole og utdanning, sfærer som har eller kan ha stor innflytelse i livene til minoriteter og innvandrere, i saker som statsborgerskap, arbeid, bolig, helsehjelp, kunnskap, kultur og informasjon. Van Dijk definerer diskurs her som en «spesifikk, kommuniserende hendelse», enten muntlig eller skriftlig. Diskurs kan utgjøre en verbal diskriminering, ved å (re)produsere underliggende fordommer enten muntlig eller skriftlig. For van Dijk er diskursen i «hjertet av rasisme». Han definerer rasisme som et samfunnssystem basert på en etnisk majoritet som resulterer i ulikhet. Dette systemet består av to deler, et sosialt og et kognitivt delsystem. Det sosiale systemet består av diskriminerende praksiser på lokalt (micro) nivå, og maktmisbruk av dominante grupper – eller institusjoner – på et globalt (macro) nivå. Det kognitive delsystemet utgjør fordommer og holdninger på det kognitive (mentale) plan. For van Dijk er diskursen fundamental for den kognitive dimensjonen av rasisme, ettersom fordommer og ideologier ikke er medfødt, men lært, opplevd og utviklet gjennom kommunikasjon, som vil si muntlig og skriftlig tekst. På lik

linje uttrykkes også som regel rasistiske holdninger i diskurser – hvor av de plukkes opp av andre – på denne måten læres rasisme til samfunnet (van Dijk, 1993, s. 145-146).

Videre mener van Dijk at ikke alle medlemmer i den dominante majoriteten har like stor innflytelse i reproduksjonen av rasisme; hovedtyngden av innflytelsen sitter hos eliten. Eliten har som regel større kontroll og innflytelse over offentlige diskurser, som vil si politikk, utdanning, forskning, media og byråkratiet. Med andre ord har eliten mer innflytelse til å reprodusere rasisme, ikke fordi de er mer rasistiske en ikke-eliten, men fordi de sitter på større makt i det offentlige rom. Særlig vil eliten som sitter på symbolsk kapital være mest innflytelsesrike i å etablere felles mål, verdier og bekymringer. Som van Dijk skriver, formulerer de både sunn fornuft og konsensus blant majoriteten i samfunnet. van Dijk argumenterer for at ettersom den mest innflytelsesrike rasismen er hos eliten, er det også her forandringen må begynne (van Dijk, 1993, s. 147-149).

Er muslimfiendtlighet en form for rasisme? Ifølge Todd Greene er det en form for kulturell rasisme, som han definerer som hat og fiendtlighet av andre basert på religiøs tro, kulturelle tradisjoner eller etnisitet (Greene, 2019, s. 29). Videre mener han, likt som van Dijk, at muslimfiendtlighet er til stede blant profesjonelle, det vil si politikere, aktivister og bloggere – men at mange av disse ikke ser på det som rasisme fordi det ikke omhandler en etnisitet. Konseptet har mange navn: Greene kaller det profesjonell muslimfiendtlighet («professional islamophobia»), Nathan Lean kaller det «Islamophobia Industry, og tenketanken Center of American Progress kaller det «Islamophobia Network». Uansett navn er poenget å peke på muslimfiendtlighet som tar plass i innflytelsesrike sfærer, som media og andre publiseringsplattformer, ikke minst blant politikere (Green, 2019, s. 206).

3.2 Mainstreaming muslimfiendtlighet?

Aurelien Mondon og Aaron Winter argumenterer for at muslimfiendtlighet – som de definerer som synet om en muslimsk trussel som truer liberale og frie samfunn – har blitt normalisert i flere vestlige land, blant annet Frankrike – særlig etter 9/11. Dette kaller de *mainstreaming islamophobia* (Mondon & Winter, 2017, s. 2157), og de argumenterer for at denne normaliseringen av den antatte «muslimske trusselen» mot vestlige land ble vanlig etter president Bushs retorikk og håndtering av 9/11 og den USA-styrte krigen mot terror. I President Bushs tale etter 9/11-angrepet yttret han «they hate our freedoms: our freedom of religion, our

freedom of speech, our freedom to vote and assemble and disagree with each other” (Bush, referert i Mondon & Winter, 2017, s. 2152). Krigen mot terror konstruerte et bilde av islam som motstridende til vestlig samfunn og verdier, som egalitarisme, frihet, demokrati, likestilling og liberalisme (Mondon & Winter, 2017, s. 2152).

Videre gir de en ny konseptuell forståelse av muslimfiendtlighet, *illiberal islamophobia* og *liberal islamophobia*, som jeg oversetter til liberal og illiberal muslimfiendtlighet. For dem har ekstreme former for muslimfiendtlighet, altså illiberal muslimfiendtlighet, hjulpet til å normalisere mer subtile former for muslimfiendtlighet. Illiberal muslimfiendtlighet er former og uttrykk for muslimfiendtlighet som ikke er akseptert av storsamfunnet, gjerne holdt av ytre-høyregrupper. Den er rasistisk og ser på muslimer som en homogen gruppe, i tillegg til at den vil behandle enkelte etnisiteter som «muslimske» uansett enkeltindividets religiøse overbevisning. I Norge ville vi plassert SIAN her, ettersom de ser på islam som en homogen gruppe og behandler enkelte etnisiteter som «muslimske». Liberal muslimfiendtlighet er uttrykk og former for muslimfiendtlighet som heller spiller på kultur, samt lov og orden, enn «klassisk» rasisme – det vil si etnisitet (Mondon & Winter, 2017, s. 2158-2159). Balibar kaller dette «den nye formen for rasisme» (Balibar 1997, s. 33), mens Brubaker (2017) og Marzouki, McDonnell og Roy (2016) kaller dette «kulturalisering» av religion – jeg vil komme tilbake til disse teoretiske bidragene. Mondon og Winter mener at tolerert muslimfiendtlighet skaper et «oss» og «dem»-bilde mellom vesten og islam, hvor vestlige verdier trues av islamske verdier. Denne formen for muslimfiendtlighet vil rettferdiggjøre sin retorikk ved å si at den beskytter «oss», vestlige demokratier, mot trusselen fra «dem», islam. Slik oppnår denne formen for muslimfiendtlighet legitimitet, ved å spille på lov og orden. Det er denne formen Mondon og Winter argumenter for har blitt normalisert, frigjort og *mainstream* i mange vestlige land.

Videre mener Mondon og Winter at liberal muslimfiendtlighet et grep Front National for fullt utnyttet under partileder Marine Le Pen, hvor de gikk bort fra grov rasistisk politikk ført av hennes far mot en «ny» rasisme basert på kultur. De spilte i større grad på kulturalisme og lov og orden, og legitimerte sitt innvandringskritiske syn med å beskytte landet mot den antatte trusselen fra islam. Likevel argumenterer Mondon og Winter for at Front National ikke har lyktes med å kvitte seg med sitt rasistiske omdømme fra Jean-Marie Le Pens ledelse, og at mye av Marine Le Pens ytringer også har vært illiberal muslimfiendtlighet (Mondon & Winter, 2017, s. 2159-2160).

3.3 Teoretiske perspektiver på høyrepopulisme i Vest-Europa

Populisme

Ettersom mange definerer Marine Le Pen som en høyrepopulist, er det innlysende å inkludere ulike teoretiske perspektiver på høyrepopulisme i Vest-Europa. Først vil jeg diskutere begrepet populisme, ettersom det er et begrep med mange definisjoner. Begrepet *populisme* blir mye brukt, men dets objekt er både omfattende og omdiskutert. Begrepet brukes både om venstreorienterte og høyreorienterte, fra venstreorienterte presidenter i Latin Amerika til høyreorienterte partier i Europa. Populismen utfolder seg ofte forskjellig mellom de ulike regionene: For venstreorienterte i Latin Amerika blir populisme gjerne forbundet med klientisme og dårlig økonomisk styring, mens den for høyrevendte i Europa knyttes det til xenofobi (fremmedfrykt) og innvandringsmotstand (Kaltwasser et al., 2017, s. 1-2). Populister har som regel fått betegnelsen av andre, særlig motstandere, ettersom begrepet som regel er negativt ladd (Kaltwasser et al., 2017, s. 2). Begrepet er særlig vanskelig å definere ettersom den ikke har en «kjerne» i form av ideologi eller *et* spesifikt verdensbilde: den består av et sett med ideer, men ideene må ikke være like for de ulike populistene, ettersom populisme ikke er bundet fast til grunnleggende verdier som likhet, frihet og rettferdighet. Likeså er den heller ikke bundet til én enkel ideologi eller politisk tilhørighet, men kan utspille seg hos liberale så vel som konservative, og på venstresiden så vel som høyresiden (Taggart, 2000, s. 3-4). Den opptrer ofte i samsvar med andre, «fullere» ideologier, som for eksempel fascisme eller liberalisme. Ideologi her kan defineres som et sett med normative ideer om både mennesket og samfunnet, samt om samfunnets formål og organisering (Kaltwasser et al., 2017, s. 6). Med andre ord kan man kalle populisme for en «tynn» ideologi, men den opptrer gjerne sammen med andre ideologier fordi dens kjerne ikke er bundet til et spesifikt verdenssyn. På grunn av dette har mange kritisert begrepet for å være en politisk kasteball mellom politiske motstandere. Mange mener også begrepet er så vidt at det i praksis omfatter enhver politisk figur, men mye er gjort i faglitteraturen de senere tiårene for å møte denne kritikken (Kaltwasser et al., 2017, s.1).

I leten på definisjon av populisme advarer Paul Taggart mot overforenkling; ettersom populisme et komplekst konsept som kan være vanskelig å definere i en universell definisjon. Han henviser til det som Isaiah Berlin kalte “askepottkomplekset” med populisme, nemlig at

søken etter en enhetlig definisjon, en perfekt fot til skoen, vil resultere i mange føtter, definisjoner, som nesten passer, men ikke vil kunne resultere i en enhetlig og universal definisjon: «The warning is clear: a search for the perfect fit for populism is both illusory and unsatisfying and will not lead to a happy ending» (Allcock, referert i Taggart, 2000, s. 2: Taggart, 2000, s. 2). Han advarer også om faren for å forandre definisjonen i ettertid av en studie for at definisjonen skal passe bedre (Taggart, 2000, s. 2). En tilnærming til å møte disse problemene er derfor å ha ulike definisjoner:

Å ta for seg alle av populismens definisjoner vil være for omfattende for denne masteroppgaven, men jeg vil ta for meg tre tilnærminger fra The Oxford Handbook of Populism, for så å argumentere for hvilken jeg vil legge størst vekt på. De tre populismetilnærmingene er ideasjonell tilnærming, politisk-strategisk tilnærming og sosiokulturell tilnærming. Den første tilnærmingen – ideasjonell – definerer populisme som en ideologi hvor samfunnet er delt i to homogene grupper, folket, *plebs*, versus «en korrumpert elite». Denne «tynne» ideologien vil mene at politikken skal uttrykke folkets generelle vilje, og populister innenfor denne tilnærmingen vil se på verden som en kamp mellom folket og eliten, hvor eliten, enten fordi den er korrumpert eller av andre årsaker, har sviktet folket og ikke lenger tjener folkets vilje (Mudde, 2017, s. 29). Ideologien er definert som tynn ettersom den ikke er en «full» ideologi, men heller utspiller seg i samsvar med andre ideologier som sosialisme, fascisme, liberalisme osv., som diskutert ovenfor (Kaltwasser et al., 2017, s. 6). Innen denne ideologien står synet om at folket styrer gjennom demokratiet sterkt, slik at en politisk elite som ikke uttrykker folkets generelle vilje blir illegitim (Kaltwasser et al., 2017, s.10). Den andre tilnærmingen ser på populisme som en politisk strategi for å oppnå makt (Weyland, 2017, s. 55). Den tredje tilnærmingen definerer populisme ut fra forholdet mellom politiske ledere og et sosialt grunnlag. Hele definisjonen er å finne her: «Populism is characterized by a particular form of political relationship between political leaders and a social basis, one established and articulated through “low” appeals which resonate and receive positive reception within particular sectors of society for social-cultural historical reasons» (Ostiguy, 2017, s. 73). Partileder for Front National Marine Le Pen kan virke til å være tilhenger av den første forståelsen av populisme, hvor hun har snudd betegnelsen «populist» til noe positivt i den forstand at hun forsvaret folket fra elitene. Hun blir da forsvaret av det «glemte» folket elitene har sveket (Müller, 2016, s. 9) – altså er hun en klassisk populist. Flere av de teoretiske perspektivene som presenteres og anvendes i denne oppgaven lener seg på Cas Muddes

populismedefinisjon, selv om flere av dem er en slags modifikasjon av Mussers populismedefinisjon. Derfor vil denne bli lagt mest vekt på i oppgaven, selv om de ulike teoretiske perspektivene har noe ulike innfallsvinkler og tilnærminger til populismebegrepet.

3.3.1 Høyrepopulisme

Nå som populisme er blitt både diskutert og en definisjon er blitt utpekt blant det store definisjonshavet, kan vi snevre oss inn på høyrepopulisme. Som det ligger i navnet opererer høyrepopulisme på høyresiden, men denne høyresiden kan ha forskjellige kampsaker de engasjerer seg i, fra skattelette til landbrukspolitikk og innvandring. I likhet med populisme er det også begrepsforvirring rundt høyrepopulisme, og særlig *høyrepopulisme*, *høyre-radikalisme* og *høyreekstremisme*, både i dagligtale og akademia. De er ofte å finne brukt om hverandre eller overlappende. Ulike land har også ulike tradisjoner til begrepene, England bruker gjerne begrepet «far right» mens i USA er det mer vanlig med «radical right».

Jeg har valgt å følge Anders Jupskås distinksjon av disse begrepene for denne masteroppgaven. Jupskås skiller begrepene fra hverandre i intensitet, innhold og uttrykk. For ham refererer høyrepopulisme først og fremst til høyreorienterte partier med populistisk karakter – de har gjerne en karismatisk leder, uttrykker mistro til eliten og har større tro på folkeavstemninger for å få fram folkets generelle vilje ettersom de ikke stoler på resten av den politiske eliten. Han bygger på Muddes populismeforståelse (Jupskås, 2012, s. 52). Jupskås skiller videre høyre-radikalisme fra høyreekstremisme ved at den er mildere enn høyreekstremisme og fokuserer heller på kultur enn biologisk rase. I tillegg aksepterer høyre-radikale demokratiet og folkesuverenitet, i motsetning til høyreekstremister som er anti-demokratiske (Jupskås, 2013, s. 48-49). Videre vil høyre-radikale være åpne for assimilering av innvandrere, mens høyreekstremister ikke vil ønske «utblanding» av den etniske majoriteten, og heller ønske tvangsutsendelse eller sterilisering (Jupskås, 2012, s. 50). Mens høyre-radikale er autoritære, kan høyreekstreme ønske dødsstraff (Jupskås, 2012, s. 51). Høyreekstremes verdenssyn er preget av konspirasjonsteorier, de er tilbøyelige til vold og har ingen tiltro til demokratiet (Jupskås, 2012, s. 55). Med andre ord deler høyre-radikalisme og høyreekstremisme mange syn, men høyre-radikalisme avviser ikke demokratiet og oppfordrer heller ikke til vold. De er likevel radikale ettersom de gjerne bryter med aspekter ved liberaldemokratiet som pluralisme, religionsfrihet og maktfordeling (Jupskås, 2012, s. 52).

Høyrepopulisme som begrep skiller seg fra høyreradikalisme på den måten at det inneholder det populistiske aspektet, og ved at høyrepopulister kan ha andre kampsaker enn nasjonalisme og innvandring. Et eksempel er Fremskrittspartiets forløper, Anders Langes Parti for sterk nedsettelse av skatter, avgifter og mot offentlige inngrep (ALP), som kan kategoriseres innen nyliberal populisme. Front National hadde også større fokus på skattelette ved 80-tallet. En annen type høyrepopulisme er konservativ agrarpopulisme, hvor vi for eksempel har nederlandske Boerenpartij. Ifølge Jupskås tenderer høyrepopulistiske partier til å bli mindre populistiske jo større oppslutning de får, eller ved partisamarbeid. Med andre ord referer Jupskås til høyreekstremisme dersom et individ eller gruppe er udemokratisk og tilbøyelig til vold, høyreradikale har gjerne autoritære tendenser, men spiller mer på kulturell tilhørighet, mens høyrepopulister gjerne refererer til ulike høyreorienterte partier med mistillit til eliten (Jupskås, 2013, s. 52-55).

Flere stiller seg likt med Jupskås: Thomas Greven definerer høyrepopulisme som populistisk som spiller på en oss og dem dikotomi, med et homogent folk, hvor det homogene folkets interesser og verdier står i kontrast til interesser og verdier av «de andre», som regel migranter (Greven, 2016, s. 1). Duane Swank og Hans-Georg Betz skiller mellom det tradisjonelle høyreekstremer (fascistiske partier) og den nye «far right» (uten direkte kobling til fascisme). De nye «far right» partiene promoterer enten sosial ulikhet, ønsker en radikal endring i det sosioøkonomiske eller politiske systemet, men beholde demokratiet eller partier som fremmer fremmedfrykt og eliteskepsis (Swank & Betz, 2003, s. 218). Yannis Stavrakakis et al. (2017), posisjonerer seg litt annerledes i forhold til begrepene og mener assosiasjonen mellom høyreekstremer partier og populisme ikke burde være automatisk. Han definerer høyreekstremer partier som partier som ønsker en sterk grad av proteksjonisme (noen nærmest isolasjon) og fremmer nasjonalisme, mens populisme for dem er en strategi som først og fremst motsetningen mellom «folket» og «eliten». Nasjonalisme fremmer ikke først og fremst motstanden mellom «folket» og «eliten», men heller motstanden mellom et homogent folk og «andre etnisiteter». For dem kan populisme være et element hos høyreekstremer partier, men trenger ikke være det. (Stavrakakis et al., 2017, s. 420: 432-435).

Jupskås beskriver fire bølger av mobilisering av den ytre høyrefløyen etter andre verdenskrig. Den første bølgen besto av etterlevninger av krigen og fant sted i Italia og Vest-Tyskland. I Italia fikk høyreradikale og høyreekstremer partier fritt spillerom. Tyskland på sin side innførte

strengere regler på høyre-radikal mobilisering og partidannelse (Jupskås, 2012, s. 56-61). Den første bølgen var altså antisemittisk, mens den andre bølgen dreide seg om skattelette og skepsis mot velferdsstatene. Den kom på 70-tallet med skatteprotester i ulike europeiske land. Partier som ønsket skattelette og var imot velferdsstaten som vokste fram blant annet i Norge og Danmark, og andre land så en økende oppslutning hos sine tilsvarende partier. Misnøyen mot velferdsstaten kom av synet om at den ville gjøre befolkningen senere samtidig som den krevde høyere skatter. I enkelte land som Nederland vokste agrarpopulismen (Jupskås, 2012, s. 62-64). I den tredje bølgen blir et nytt tema mobilisert, nemlig innvandringsskepsis, og den fant sted etter 70-tallet. Den tredje bølgen hadde økonomiske bekymringer til innvandring, og fokuserte på kultur- og verdiforskjeller mer enn biologi, og den fjerde bølgen rettet blikket og skepsisen særlig mot muslimer og islam som en etterfølge av 9/11 (Jupskås, 2012, s. 96). Med andre ord har mange høyrepopulistiske partier andre bakgrunner enn tradisjonell høyreekstremisme, blant annet FRP – dog FN er et unntak – noe som gjør at de lettere kommer unna anklager om rasisme ettersom deres bakgrunn er agrarpopulisme (landbruk) eller liberalpopulisme (skattelette) (Jupskås, 2012, s. 116).

Høyrepopulistiske syn på islam: Den fjerde bølgen

Selv om muslimfiendtlighet var etablert i god tid før 9/11, ble den da enda tydeligere satt på dagsagendaen. President Bush erklært krig mot islamistisk fundamentalisme, og synet om at islam var en politisk ideologi snarere enn en religion ble forsterket, særlig i USAs utenrikspolitikk og retorikk. Mange høyrepopulister trekker frem eksempler som moskébygging, halalbutikker og hijab i gatene som eksempler på at en «snikislamifisering» er i frammarsj. Muslimer anses som en trussel til «vestlige verdier» og det kristne og sekulære Europa. Ulike muslimfiendtlige syn er blant annet at islam representerer en underutviklet kultur, en middelaldersk kultur som er gammeldags, totalitær, motstand av forandring og modernitet og kvinneundertrykkende (Marzouki, et al., 2016, s. 185-187). Slikt syn på islam finner vi blant annet i English Defence League og Stopp Islamiseringen av Europa (Bangstad, 2014, s. 7-9). Marine Le Pen er en av dem som trekker opp synet om at islam er grunnleggende forskjellig fra kristendom, og at laïcité og franske verdier, kultur og samfunn står på spill. Så kommer også tanken om at islam er voldelig. Flere høyrepopulister har uttrykt dette, blant annet danske Pia Kjærsgaard: «Islam i sin grundsubstans [...] er en voldsforherligende religion» (Jupskås, 2012, s. 105), og FRPs Willy Amundsen: «islam er ikke som alle andre religioner: Verdiane vår

sivilisasjon bygger på, som ytringsfrihet, frihet for enkeltmennesket og likestilling, er på koalisjonskurs med islamistiske holdninger» (Jupskås, 2012, s. 105). Andre argumenterer også for at ingen muslimer er moderate, alle er i bunn og grunn terrorister, noe blant annet det italienske partiet Lega Nord har uttrykt. Flere populistere drar fram «demografiargumentet», at muslimer snart er i flertall i Europa, og at dette aller helst bør stoppes, i det minste reduseres (Marzouki et al., 2016, s. 186). Flere høyrepopulister er også EU-skeptikere blant annet av den grunn at den svekker landets suverenitet og selvbestemmelse ved innvandring og grensekontroll (Jupskås, 2012, s. 111). Her er Marine Le Pen et klart eksempel, som vi vil se i datamaterialet senere i oppgaven.

Den franske filosofen Étienne Balibar legger vekt på at det ofte er innvandrere fra det globale sør, ofte tidligere kolonier, som blir sett mest ned på i Europa av ytre høyre (Balibar, 2012, s. 43). Han kaller denne andregjøringen for «anti-Thirds-Worldism». Et annet begrep er «rasialisering» av ulike innvandreregrupper, hvor ulike innvandreregrupper mottar ulik grad av rasisme etter hvor ulike de er fra mottakerlandet (Penner, 2021, s. 149-151). Ifølge Balibar er konseptet om en europeisk identitet en viktig faktor for rasistiske holdninger til innvandrere fra det globale sør. Særlig blir muslimer og arabere utsatt for andregjøring (Balibar, 2012, s. 44). Nyfascistiske strømninger i Europa står særlig sterkt blant unge som pga. arbeidsledigheten har havnet utenfor samfunnet (Balibar, 2012, s. 40). Som nevnt tidligere har Jean-Marie Le Pen vært tydelig i sin konklusjon på at innvandring har økt arbeidsledighet i Frankrike. I datamaterialet for denne oppgaven trekker Le Pen samme konklusjon, i tillegg til at hun hyller polske innvandrere (som vel og merke gjerne er hvite og katolske) for deres assimilering. Utenom disse, er alle referanser til innvandring utelukkende negative, noe som gir medhold til Balibars argument, som jeg vil komme tilbake til i diskusjonskapittelet.

3.3.2 Mellom nasjonalisme og «sivilisasjonisme»

Sosiolog Rogers Brubaker argumenterer for at nasjonalpopulisme i nord og Vest-Europa utspiller seg annerledes enn i andre regioner ved at den konstruerer skillet mellom «oss» og «dem» på tanken om sivilisasjonsforskjeller. Han kaller dette skiftet fra nasjonalisme til «sivilisasjonisme» (*civilizationism*). Videre mener han denne sivilisasjonismen i stor grad er basert på en antatt sivilisatorisk trussel fra islam som konstruerer et kristent «oss» som står i motsetning til et islamsk «dem». Videre er den kristne identiteten sekularisert, og bærer med seg verdier som liberalisme, likestilling og ytringsfrihet (Brubaker, 2017, s. 3). I denne formen for nasjonalpopulisme er kristendommen heller forstått som en sivilisasjonsidentitet enn en religion, og den står i kontrast til islam i verdiene nevnt ovenfor, samtidig som den avviser antisemittisme mens islam blir sett på som antisemittisk. Brubaker kaller dette «kulturalisering av religion» (*culturalization of religion*), kristendommen og islam blir anvendt som en kultur og ikke en religion. Videre blir sekularisme brukt for å nedtone synligheten av islam i offentligheten (Brubaker, 2017, s. 4). For Brubaker er sivilisasjonisme både en ny artikulering av nasjonalisme, og et alternativ til nasjonalisme. Den kan ses på som et alternativ til nasjonalisme fordi den fremstiller et annet bilde av samfunnet enn nasjonalisme, og skiller inngruppa «oss» og utgruppa «dem» på andre vilkår (2017, s. 21).

Begrepet sivilisasjon i sammenheng med islam og vesten bærer med seg bestemte assosiasjoner. Det finnes et helt felt av litteratur om «islamsk versus vestlig sivilisasjon». Et av de mest kjente bidragene er Samuel Huntingtons *Clash of Civilizations* (1993). Den har blitt svært kritisert for å bidra til en sivilisasjonstankegang hvor islamsk og vestlig «sivilisasjon og kultur» er uforenlige og står i konflikt med hverandre. Huntington argumenterte for at islam har «blodige grenser» og er en konfliktfull sivilisasjon, som avviser «vestlige» menneskerettigheter. Eurabia har i de senere årene blitt en dominerende teori innen muslimfiendtlig konspirasjonsteorier. Tesen ble fremstilt av Gisèle Littman – også kalt Bat Ye'or – som har blitt svært kritisert for å bidra til farlige konspirasjonsteoretiske syn på islam, blant annet var Breivik motivert av denne konspirasjonsteorien da han utførte terrorangrepet 22/7. I boken *Eurabia: The Euro-Arab Axis* (2005) advarer Littman mot en påstått sammensvergelse mellom den arabiske verden og europeiske politikere, en hemmelig islamisering, eller *snik-islamisering* av Europa. Her har elitene sviktet folket, plebs, og Littman anklager EU for å alliere seg med Organisasjonen for islamsk samarbeid (OIC) hvor målet er å få ned både Israel og USA (Bangstad, 2013, s. 371).

Teorien har fått mye hold både blant høyreorienterte av ulike slag, men også oppnådd å få noe hold i storsamfunnet (Carr, 2006, s. 1). Littmans akademiske bakgrunn er også et tema for diskusjon, ifølge flere oppnådde hun aldri tittelen som historiker, selv om hun både har vært gjesteforeleser ved universiteter som Yale, Brown og deltatt i ulike akademiske konferanser (Bangstad, 2013, s. 370). Littman står ikke alene om å skrive innen Eurabia-sjangeren: Flere fremtredende Eurabia-tilhengere er blant annet journalist Oriana Fallaci, Oswald Spengler og George Weil, som alle spiller på en sivilisasjonsteori hvor vesten og islam er satt opp mot hverandre (Carr, 2006, s. 2-3). Canadiske høyrevendte journalist Mark Steyn mente i 2006 at vesten ikke ville overleve «de smarte islamistene» over tid, og står ikke alene som journalist som advarte om islamismens trussel mot vesten og vestlig «sivilisasjon» pre-9/11 (Steyn, sitert i Carr, 2006, s. 2). Et norsk bidrag er Hallgrim Bergs *Amerikabrevet: Europa i fare* (2007), hvor han skriver at USA er det fremste symbolet på frihet i verden, noe som trues av islamsk islamisme. Videre mener han europeere er «sovende» for den antatte islamske trusselen – noe som kan resultere i slutten for europeisk sivilisasjon. EU byråkrater fortsetter med å presse på med ideologien multikulturalisme. Spania er allerede tapt til islamsk invasjon, og neste mann ut et Frankrike, mener Berg. Europas «snillisme» blir utnyttet av intolerante muslimer som vil «ødelegge» demokratiet med sharia-lovgivning, og vil lede landet i «kulturelt og nasjonalt selvmord» (Berg, sitert i Bangstad, 2013, s. 374). For Berg var det ikke bare islamister som var faren, men også ordinære muslimer, ettersom han mente al-Qaeda representerer islam og islam er en totalitær religion (Bangstad, 2013, s. 375).

Selv om tanken om «islam mot vesten» slo fart etter 9/11, var konspiratoriske ideer om islam og vesten allerede i gang før 9/11. Flere i Europa og Nord-Amerika hadde allerede før 9/11 begynt å snakke om trusselen mot vestlig sivilisasjon fra islamsk fundamentalisme. Eksempler på bøker er for eksempel *The Decline of the West* (1918) av tyske Oswald Spengler, *Imperium: The Philosophy of History and Politics* (1948) av den amerikanske neofascisten Francis Parker Yockey (1993) (Carr, 2006, s. 2). Litteraturen skøyt likevel fart etter 9/11, med bidrag som blant annet *Londonistan: How Britain Has Created a Terror State Within* (2006) av Melanie Phillips, *America Alone: The End of the World As We Know It* (2006) av Mark Steyn og Bruce Bawers *While Europe Slept* (2007) for å nevne noen (Bangstad, 2013 s. 371). Det er med andre ord viktig å vite at begrepene «sivilisasjon» og «islam» bærer med seg assosiasjoner til svært omstridte og kritiserte ideer holdt av høyreradikale og høyreekstremister, og at spor av slike tankeganger også kan finnes hos høyrepopulister (Jupskås, 2013, s. 171). Dyrendal og

Emberland definerer konspirasjonsteorier som forklaring på «hvorfør noe går galt», gjerne for folk som ikke fortjener det (Dyrendal & Emberland, 2019, s. 15). Konspirasjonsteorier har lange historiske røtter, og i Europa før holocaust sto særlig konspirasjonsteorier om jødedommen og jøder sterkt. I dag mener enkelte at jødene har blitt byttet ut med muslimer, og at islam er det nye objektet for mange konspirasjonsteorier i vesten (Robertson, Asprem & Dyrendal, 2018, s. 8).

3.3.3 Hijack-tesen: «Kulturalisering» av religion

Nadia Marzouki, Duncan McDonnell og Olivier Roy mener i likhet med Brubaker at flere høyrepopulister har «kulturalisert» religion. De sier seg stort sett enig i Cas Muddes definisjon av populisme som en tynn ideologi basert på et verdensbilde med «oss», tillagt positive attributter, versus «eliten», tillagt negative attributter. De legger likevel til en tredje aktør, nemlig «de andre». Her mener Marzouki et al. at religionsidentiteter spiller en viktig rolle i å definere «oss» og «de andre». Med religionsidentiteter er ikke nødvendigvis tro den viktigste faktoren, men snarere følelsen av tilhørighet. Videre mener de særlig to forestillinger stikker seg ut, nemlig «restaurering» og «konflikt» (oversatt fra *restoration* og *battle*). Det som må restaureres er samfunnets religiøse identitet og tradisjoner mot nye som kan ses på som truende for dette, derav konflikten, mot «de andre» religiøse identitetene (Marzouki & McDonnell, 2016, s. 2). De tar utgangspunkt i Daniele Albertazzi og Duncan McDonnells definisjon av høyrepopulisme: en tynn ideologi som setter et edelt og homogent folk opp mot eliten og farlige «andre», som forståes skal frata folket dets verdier, rettigheter, identitet, framgang og stemme (Marzouki & McDonnell, 2016, s. 3).

Andregjøring har ofte med seg en viss form for *scapegoating*, det er lett å legge skylden på noen andre. Som Marzouki & McDonnell skriver det er «de andre» for høyrepopulister i Europa nesten alltid innvandrere og særlig muslimer etter 9/11 (2016, s. 5). Det har skjedd en normalisering av ideen om at muslimer ikke kan skille mellom teologi og politikk, og at konservative muslimer vil ha radikale syn på både innenriks og utenrikspolitikk. I tillegg til at radikaliseringsprosessen gjerne skjer i moskéer og på skoler, og i utfordringer rundt kjønn. Skoler fordi de kan «hjernevaske» barn eller indoktrineres av islamister. Et eksempel er debatten om hijab og niqab hos elever på franske skoler (Marzouki & McDonnell, 2016, s. 6). Men en del forskning innen sosiologi på radikaliseringsprosessen viser at antakelsen om at radikaliseringsprosessen som følge av religiøsitet ofte ikke er tilfellet (Marzouki et al., 2016, s. 5-6; Cottee, 2017,

Coolsaet, 2016). Olivier Roy er en av de som mener radikaliseringen skjer av andre årsaker enn religiøsitet (Marzouki & McDonnell, 2016, s. 5). Eksempler på høyreorienterte partier i Europa som fører en restaureringsdiskurs som går ut på at fellesskapets identitet står på spill av multikulturalisme er Lega Nord i Italia, nederlandske Partij voor de Vrijheid (PVV), Freiheitliche Partei Österreichs (FPÖ) i Østerrike og ikke minst Front National i Frankrike. Alle har kjempet mot moskébygging ettersom det etter deres forståelse truer storsamfunnets identitet og utgjør en sikkerhetstrussel ved å kunne frembringe terroristaktivitet. Mistroen til eliten kan enten være basert på synet om at de er inkompetente, korrupte eller i verste fall ledere av islamiseringen ifølge Eurabia-teorien (Marzouki & McDonnell, 2016, s. 4-5).

Når det kommer til Marine Le Pen, mener «hijack»-tesen at hun har 'kapret' religion og bruker den som en identitetsmarkør. Kristen tro er ikke det viktige, men heller kristenheten, ettersom den utspiller seg i tradisjoner og symboler som utgjør den franske identiteten. Under FNs kampanje i 2014 ble det foreslått at religion skulle holde seg innen den private sfæren, og Le Pen uttalte «France is France. It is laïque [sekulær] and we are attached to this identity. We won't allow the transformation of this identity» (Le Pen, sitert i Roy, 2016, s. 91). Som Olivier Roy skriver det handler ikke kristendom om verdier for FN, men om identitet. Partiet avviser kristne verdier både fordi de er for venstrevendt (gjestfrihet og veldedighet) og for at de er for konservative (familieverdier og seksualitet) (Roy, 2016, s. 91).

3.4 Sikkerhetsteorien (Securitization theory)

Sikkerhetsteorien er omdiskutert. Et viktig bidrag er Ole Wævers *Securitization and desecuritization* fra 1993. Hovedargumentet i teorien er at sikkerhet er sosialt konstruert og finnes ikke i objektiv forstand; hva som oppfattes som truende for sikkerheten er derfor en subjektiv tolkning. Hva som er truende for nasjonal eller individuell sikkerhet ikke vil derfor heller ikke være objektive sannheter, men subjektive tolkninger, selv om de kan presenteres som «fakta» (Wæver, 1993, s. 2). Wæver omtaler dette som en talshandling, hvor staten og dens elite sitter med den største makten til å definere hva som er sikkerhetsproblemer og ikke (Wæver, 1993, s. 6). Først når man gir noe merkelappen *sikkerhet*, blir det et tema om sikkerhet. Ved å kalle noe et sikkerhetsproblem, oppfattes det slik og blir der etter (Wæver, referert i Taureck, 2006, s. 54). Ved å kalle et *objekt* for truende, åpner det opp muligheten for ekstraordinære tiltak. Problemstillingen flyttes da ut fra ordinær politikk, og inn i krisepolitikken – hvor den her kan bli behandlet raskt og gjerne uten de normale, demokratiske

prosessene i politikktutforming (Wæver, 1993, s. 4). Eksempler på mindre demokratiske tiltak er overvåkning, streng myndighetskontroll og restriksjoner av sivile friheter (Fox & Akbaba, 2015, s. 176-177). Enda mer kan eliten presenterer egne interesser forkledd som «sikkerhetspolitikk» for å få større gjennomslag (Wæver, 1993, s. 8). Marine Le Pen er et eksempel på dette, som jeg vil komme tilbake til i analysen. Sikkerhetsteorien bygger altså på tanken om at sikkerhet er en sosial konstruksjon (Taureck, 2006, s. 54–55).

Todd Greene stiller spørsmål ved syn på krig, sikkerhet og terrorisme. Hvorfor blir muslimer ansett som voldelige mens vestlige myndigheter som utfører militære handlinger i land med muslimsk majoritet ansett som fredelige? Hvorfor blir ikke drap på sivile i Afghanistan av amerikanske droner ansett som terrorisme, mens drap på amerikanere av muslimer blir det? Hvorfor stilles det ikke spørsmål ved USAs menneskerettigheter når det kommer til torturbruk, men en majoritet med kristne (Green, 2019, s. 6)? Sikkerhet er altså langt fra objektivt, men kan videreføre verdimeininger og politiske egeninteresser. Det klassiske eksemplet er skillet mellom terrororganisasjon og frigjøringsorganisasjon, hvor det første begrepet er svært negativt ladet, mens det andre begrepet har en positiv konnotasjon til seg for de fleste.

3.5 Tidligere forskning på høyrepopulisme og sosiale medier

Mye forskning er gjort på høyrepopulisme, både på politikere, andre aktører og på sosiologisk plan. Dette gjelder også for Frankrike og islam, og Front National. Med de sosiale mediens oppblussing har det også blitt økende interesse for forskning på sosiale medieplattformer. Som sagt innledningsvis i oppgaven gir sosiale medier politikere en plattform for både mobilisering og selvpresentasjon, i tillegg til interaksjon med andre. Sosiale medier åpner opp muligheten for samhandling, interaksjon og mobilisering på andre måter enn i «det virkelige liv». Mye forskning av sosiale medier er kvantitativ, mens min oppgave er en kvalitativ studie.

Tidligere forskning av høyrepopulisme på sosiale medier er blant annet Maik Fielitz og Nick Thurstons *Post-digital cultures of the far right: online actions and offline consequences in Europe and the US*, som tar for seg ulike digitale medier og plattformer i sin analyse av høyrepopulistiske miljøer, fra sosiale til politiske. Caterina Froio og Bharath Ganesh tok for seg en transnasjonal Twitter-analyse av høyrepopulisme og aktivisme, med utgangspunkt i politikere og andre høyrevendte twitterprofiler. De inkluderte landene var Italia, Frankrike, England og Tyskland, og studien inkluderte partier, politikere, organisasjoner, bevegelser og

løse grupper aktive på Twitter. (Froio & Ganesh, 2019, s. 94-95). Resultatene var at twittermeldingene innen et land som regel holdt seg innenfor landegrensene når man ser på hvem som «retweetet» dem, men twittermeldingene som i størst grad gikk over landegrensene handlet reflekterte motstand til innvandring og økonomiske bekymringer, hvorav særlig muslimer ble fremstilt negativt og forbundet med å være en trussel til både sikkerhet og vestlig kultur (Froio & Ganesh, 2019, s. 97-98).

Daniel Stockemer og Mauro Barisione utførte en diskursanalyse av Front National sine Facebook-poster mellom 2013 til 2015, hvor de sammenliknet retorikken og antall likes fra den gamle eliten (poster publisert av Jean-Marie Le Pen og partimedlemmene under han) versus det de kaller den nye eliten (Marine Le Pen og lederne hun satte inn). De konkluderer med at Marine Le Pen både har gjort partiets diskurs både mer populistisk og mer fokusert på innvandring som tema. Marine Le Pen hadde gjennomgående mer populistisk retorikk ved å blant annet å bruke «nous» (vi) dobbelt så mange ganger som den gamle eliten, i tillegg til at hun bruker det personlige pronomenet «je» (jeg) tre ganger mindre enn faren (Stockemer & Barisione, 2017, s.105). Ifølge deres studie resonerer den nye populistiske diskursen bedre med FNs sympatisører enn Jean-Marie Le Pens ideologi og ytringer målt i antall likes på Facebook (Stockemer & Barisione, 2017, s. 100-105). Stockemer og Barisione bruker en tilbudsetterspørsel-metafor for å forklare dette; partier profitterer bedre på den nye populistiske diskursen til Marine Le Pen enn forløperen Jean-Marie Le Pens mer radikale og til tider uraffinerte ytringer fordi flere velgere sympatiserer mer med den populistiske diskursen (2017, s. 101). Deres studie så på den nye populistiske diskursen under Marine Le Pen, og den mer holistiske partiideologien hun iverksatte, men studien nevnte ikke islam eller kristendom. Partiets syn på islam ble dermed ikke utforsket i deres studie.

Concha Pérez Curiel, utførte en kvantitativ-kvalitativ komparativ innholdsanalyse av tre høyrepopulister. Disse var Marine Le Pen, italienske Matteo Salvini (leder for Lega Nord) og spanske Santiago Abascal (leder for VOX), ledere for hvert sitt høyrepopulistiske parti. Curiel konkluderer med at felles for dem alle tre er at de fører en populistisk diskurs som vektlegger motstand og skepsis til EU, innvandring, dagens grensepolitikk samt at de vektlegger trusselen om islamsk terrorisme (Pérez Curiel, 2020, s. 188). Det blir interessant å se om disse temaene også er relevante for Le Pens Twitterfeed i perioden 1. oktober 2020 til 5. november 2021 også, for å se hvor transnasjonale temaene er idag.

4. Metode

I dette kapittelet skal jeg gjøre rede for oppgavens metodologi. Jeg vil gjøre rede for valg av metode og datamateriale, utvalgsriterier for datamateriale, samt gi en liten innføring i kritisk diskursanalyse. Til slutt vil jeg reflektere rundt studiens forskningskvalitet.

4.1 Valg og avgrensning av datamateriale

The image shows a screenshot of the Twitter profile for Marine Le Pen (@MLP_officiel). The profile header includes her name, a verified account, and a bio: "Candidate à la Présidence de la République | Député du Pas-de-Calais | #MLaFrance". It also shows her location (France), website (mlafrance.fr), and registration date (November 2010). She has 3,292 followers and 2.6 million followers. Below the profile is a tweet from February 21st, which reads: "Je lance un appel aux maires : si vous ne m'aidez pas, des millions d'électeurs seront privés d'élection." The tweet is pinned. To the right of the profile, there is a search bar and a grid of promotional images for the 2017 French presidential election, featuring candidates like Jean-Luc Mélenchon, Marion Maréchal, and François Hollande. Below the grid, there are sections for "Du vil kanskje like" (People you might like) and "Populært for deg" (Popular for you).

For denne masteroppgaven har jeg valgt ut Twitter som det sosiale mediet jeg vil hente data fra. Det er flere grunner til dette: Marine Le Pen er aktiv på flere sosiale medier, blant annet Facebook, Instagram, Telegram, Tik Tok og Twitter – men har størst følgerskare på Twitter, med 2,6 millioner følgere. Til sammenlikning har hun 1,6 millioner følgere på Facebook. I tillegg er hun svært aktiv på Twitter, og publiserer ofte daglig, noen ganger flere innlegg om dagen. Innholdet i disse twittermeldingene er politiske, og det er lite, om ingen, tvitringer om saker som går utenfor politikkenes sfærer, som privatliv eller lignende. Twitter-kontoen til Le Pen er altså bevisst dedikert til hennes politiske engasjement, noe som neppe er tilfeldig, gitt at;

Twitter er en plattform som brukes av mange politikere for å mobilisere velgere. Donald Trump er særlig kjent for å hyppig dele tanker på Twitter før han ble utestengt fra plattformen som følge av Kongress-stormingen – hvor Twitter var en viktig plattform for mobiliseringen av

stormingen. Twitter og sosiale medier gir mulighet for gratis promotering, samt mulighet og kontroll over sin egen selvrepresentasjon (hvert fall på sin egen konto). Politikeres Twitter-bruk – i tillegg til andre sosiale medier – har fått økende forskningsinteresse de senere årene, selv om denne forskningen er fragmentert (Jungherr, 2016, s. 72). Mye av Twitter-forskningen som er gjort har vært kvantitativ, blant annet Caterina Froio og Bharath Ganesh sin studie om høyrepopulismens transnasjonale strømmer, og Stockemer og Barisiones Facebook studie av Front National, som nevnt i teoridelen av denne oppgaven. Min studie vil imidlertid være kvalitativ, noe som skiller den ut fra mye av Twitter-forskningen. Selv om jeg i likhet med Stockemer og Barisione kunne sett på antall likerklipp og hvilke av Le Pens tvitringer som er mest populære, har jeg valgt å begrense metodikken til kvalitativ diskursanalyse, fordi dette gir svar på andre spørsmål. I tillegg oppfordrer oppgavens problemstilling til en kvalitativ studie ettersom jeg vil undersøke hvilket syn Le Pen fremmer av islam.

Konseptet til Twitter kan ses i logoen som er en blå fugl; man publiserer en liten «tweet» ut i verden til sine følgere, en twittermelding som før 2018 ikke kunne være lengre enn 140 tegn. Etter 2018 tillot Twitter 280 tegn per twittermelding, noe som åpnet opp for litt lengre tekster. «Tweet» er et engelsk onomatopoetikon for det vi på norsk vil kalle kvitring, altså fuglekvitte. Slik blir Twitter bestående av mange ulike fulger (brukere) som kvitrer ulike ting ut til Twitter-feeden. Twitter-feeden til hver bruker består av tvitringer fra de brukerne man følger. Man kan også publisere andre brukeres twittermelding på sin egen konto, kalt «retweet». Emneknagger (hashtags) kan brukes for å knytte twittermeldingen opp til andre tvitringer med samme emneknagg. Dersom en emneknagg blir svært populær over kort tid sier man at emneknaggen trender. Et eksempel på dette er under Black Lives Matter-bevegelsen hvor #blm, i løpet av tre måneder, ble tvitret over 7,7 millioner ganger, fra mai 2020 til august 2020 (Kemik, Özateş, Asgari-Chenaghlu & Cambria, 2021, s. 2).

Datamaterialet for denne masteren er twittermeldinger fra Marine Le Pens offisielle bruker @MLP_officiel. Meldingene er hovedsakelig hennes egne, men noen er også «retweets» hun har postet, for eksempel fra hennes eget parti Front Nationals offentlige Twitter-konto, @RNational_off. Tidsomfanget var originalt satt til å være fra 1. oktober 2020 til 31. oktober 2021, men ble utvidet med fem dager til 5. november for å inkludere en twittermelding som inneholdt ordet «politisk islam». Denne tidsperioden på litt over et år dekker twittermeldinger som omhandler terrorhendelsene høsten 2020, lovforslaget og protestene mot den våren 2021,

samt starten av valgkampen etter sommeren 2021. Selv om tidsomfanget til datamaterialet kunne ha vart lenger, valgte jeg å begrense tidsperioden til et år, for å ikke få et for stort datamateriale, ettersom Le Pen tvi-trer mer eller mindre daglig. Alle disse hendelsene er nøkkelhendelser som kaster ny ved på bålet i debatten om islams plass i det franske samfunnet. Det er interessant å se hvordan Le Pen svarer til disse hendelsene. Det er naturlig å anta at en høyrepopulist som ønsker mindre innvandring vil bruke disse hendelsene til å underbygge sine politiske argumenter.

4.1.1 Datainnhenting og utvalgskriterier

Innhenting av data ble gjort ved å ta skjermbilder av relevante twittermeldinger fra Le Pen sin konto. Relevante twittermeldinger var alle meldinger som omhandlet temaene islam, islamisme, muslimer, innvandring, terror osv. – jeg vil komme tilbake til utvalgskriterier lengre ned. Disse skjermbildene ble lagret som PDF-filer, noe som gjorde dem søkbare i etterkant siden teksten i bildene var søkbar. PDF-filene ble lagret i OneNote, og i senere omgang skrevet inn i et Word-dokument. Word var oversiktlig og enkelt å jobbe med, særlig med tanke på at jeg ikke samlet inn mer enn 78 twittermeldinger. Deretter besto jobben i oversetting. Jeg har valgt å vise den norske oversettelsen for enhver twittermelding i oppgaven for større transparen-s. Da oversettelsen var ferdig, begynte jobben med å kode og sortere twittermeldingene.

Jeg valgte å ikke benytte meg av et innhentingsprogram som for eksempel NVivo sin NCapture ettersom jeg verken skal se på kommentarer, følgere, IP-adresser eller lignende: jeg skal kun se på digital tekst, bilde og vedlegg til tvi-tringer fra Le Pens offisielle konto. Program som for eksempel NCapture vil gi mye unødvendig data, blant annet fordi den inkluderer kommentarfelt i datainnhenting. Å lagre kommentarfelt krever kryptert lagring ettersom det der vil være mange privatpersoner. Selv om plattformen Twitter er offentlig og kontoen er åpen, er ikke nødvendigvis kontoen selv offentlig fordi personene anses som privatpersoner. Ved slike kontoer gjør personvern at det stilles krav om kryptering og anonymisering, samt godkjenning fra NSD – Norsk senter for forskningsdata. For å unngå å hente inn unødvendig data var det dermed lettest å bla seg nedover Le Pens twitterfeed og ta skjermbilder – altså en manuell datainnhentingsprosess versus om jeg hadde benyttet meg av et innhentingsprogram. Skjermbildene trengte ikke sikker lagring ifølge NSD ettersom Le Pen er en offentlig person med Twitter-verifisert konto – som vil si at den er godkjent av plattformen som autentisk til den

personen den begir seg for å være. Siden studien min er kvalitativ og ikke opererer med store datamengder var det enkelt å lagre og sortere alle twittermeldingene manuelt i et Word-dokument i stedet for å benytte meg av et dataprogram.

Utvalgsriterier er viktige for denne oppgaven ettersom de sterkt vil påvirke oppgavens funn og konklusjoner. Ettersom Le Pen overaskende nok ofte ikke snakker direkte om islam, men heller om temaer knyttet opp til det (et funn jeg oppdaget under selve datainnhentingene og vil kommentere i diskusjonskapittelet), har utvalgsriteriene for hvilke twittermeldinger jeg har inkludert vært brede – særlig i første omgang. Jeg inkluderte alle tvitringer som omhandlet temaer rundt islam og religion, eksempelvis temaer som *islamisme*, *sikkerhet*, *innvandring*, *parallelsamfunn*, *laïcité*, *religion*, *grensekontroll*, *venstresiden*, *terrorisme* og *kultur*. De fem første temaene er sentrale temaer i teoriene for denne masteravhandlingen. Alle twittermeldinger som kan tenkes å omhandle religion, selv i det perifere, ble inkludert ved datainnhentingene. Også tvitringer som ikke eksplisitt nevnte islam eller islamisme ble inkludert, fordi måten hun for eksempel framstiller en konflikt i en *banlieue*, fransk forstad som i senere tid har fått tillagt en kollokasjon med at det refererer til en lavinntekstforstad med mange minoritetsborgere, kan ha implisitte betydninger for hennes syn på islam. Som vist i teorikapittelet er det flere som kritiserer Le Pen for å bedrive såkalt «kulturisme» (Brubaker (2017); Marzouki et al. (2016)); Hun har erstattet religion med kultur og mener at et multikulturelt samfunn truer «det franske». Saker som angår religion, som for eksempel halalmat i skolekantiner og bruk av hodeplagg i offentligheten, blir brukt som eksempler på liten grad av integrering. Derfor vil temaer som omhandler kultur, men ikke religion, også være viktige for denne studien – blant annet er en av de tematiske kodene jeg genererte til analysen *franske verdier*, fordi det kan være interessant å se hvilket syn hun har på dette og om hun fremmer et syn av islam som *noe annet enn* å være fransk, altså andregjøring av muslimer eller at islam står i kontrast med franske verdier. Dermed har utvalgsriteriene vært vide, og det har vært viktig å inkludere alle tvitringer som omhandler temaene ovenfor (*islam*, *islamisme*, *sikkerhet*, *innvandring*, *parallelsamfunn*, *laïcité*, *religion*, *grensekontroll*, *venstresiden*, *terrorisme* og *kultur*). Jeg ønsker ikke å svartmale Le Pen ved å kun inkludere negative twittermeldinger, og var i forkant av datainnhentingene tydelig på at twittermeldinger som stiller islam eller muslimer i positivt lys er viktig å inkludere.

4.1.2 Koding og utvelging

Ikke alle twittermeldingene jeg hentet fra Le Pens Twitter-konto ble med i analysedelen i oppgaven. Prosessen fra å hente meldinger fra Le Pens Twitter-konto og velge ut noen til min analyse skjedde i tre omganger: til slutt satt jeg igjen med et utvalg på femtifem twittermeldinger, og jeg viser trettifem av disse i diskursanalysekapittelet nedenfor. Alle de femtifem twittermeldingene er å finne i vedlegg 1 og utgjør hele utvalget, men enkelte ble ikke vist i diskursanalysekapittelet ettersom flere var svært like hverandre og dermed repetitive. Første runde bestod av å hente twittermeldinger direkte fra Le Pens konto, ved å ta skjermbilde og lagre som PDF-bilde i OneNote. Her ble over et hundre og femti meldinger tatt skjermbilde av, og utvalgskriteriene var som sagt om de omhandlet temaene *islam*, *islamisme*, *sikkerhet*, *innvandring*, *parallellsamfunn*, *laïcité*, *religion*, *grensekontroll*, *venstresiden*, *terrorisme* og *kultur*.

Runde to bestod i å gå gjennom alle skjermbildene (jeg brukte en til to bilder av hver twittermelding), sortere og kode dem tematisk, for så å bestemme hvilke som skulle skrives over i et Word-dokument og oversettes. Her ble også mange perifere twittermeldinger fjernet, som ikke omhandlet islam eller refererte særlig til islam. Jeg benyttet meg av åpen koding som vil si at kodene er generert ut ifra datainnsamlingen etter at den er fullført (Tjora, 2021, s. 218). Ettersom problemstillingen min er svært åpen og utforskende, ville det blitt førende å generere koder i forkant av datainnsamlingen. Jeg kan ikke vite på forhånd hvilket bilde Le Pen fremmer av islam i perioden oktober 2020 til oktober 2021 – kodene som ville bli laget i forkant ville enten spille på stereotypier av høyrepopulister eller andre antagelser. Jeg kunne risikert å både sitte med koder som ikke passet datamaterialet, og forsøkt å presse dataene inn, eller gå glipp av data som ikke passet til kodene (Tjora, 2021, s. 218). Dermed ble kodene generert i etterkant av datainnsamlingen og ut ifra dataene – mer presist valgte jeg å kode tematisk, altså koden svarer til et sentralt tema i twittermeldingen. Utfordringen med å kode twittermeldingene tematisk var at mange av dem omhandler flere temaer, ettersom temaene gjerne hang sammen. For eksempel genererte jeg kodene *innvandring*, *parallellsamfunn* og *sikkerhet* fordi dette var sentrale temaer i de over hundre og femti innsamlede twittermeldingene, men mange av meldingene passet inn i flere av kodene samtidig. Eksempelvis vil twittermeldingen nedenfor fint kunne kategoriseres under kodene *islamisme* og *krigslovgivning*, men er å finne under *beleiring* i min analyse.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

« Notre pays est en état de siège diplomatique, sécuritaire, économique et social. Voilà le résultat des politiques menées par ceux qui se sont succédé au pouvoir. Il faut enfin être à l'offensive face à l'islamisme, avec une législation de guerre ! »

#LaMatinale @CNEWS

Oversett tweeten

12:08 p.m. · 4. nov. 2020 · Twitter Media Studio

287 Retweets 23 sitat-Tweets 906 likerklikk

Landet vårt er i en tilstand av diplomatisk, sikkerhets, økonomisk og sosial beleiring. Dette er resultatet av politikken utført av de som har sittet med makten. Vi må endelig være på offensiven mot islamisme, med krigslovgivning! #LaMatinale @CNEWS

Det at en twittermelding er kodet med en tematisk kode betyr altså ikke at andre temaer eller koder er utelukket fra den aktuelle twittermeldingen. Den gitte koden kan være det mest sentrale temaet i meldingen, men må ikke være det – en twittermeldinger kan ha flere sentrale koder. I tillegg skal det sies at jeg kunne generert andre koder, for eksempel *elitekritikk*, (aktuelt for twittermeldingen over), men jeg har begrenset meg til et sett av fem hovedkoder og ni underkoder. Aktuelle temaer som ikke ble en kode, som for eksempel *elitekritikk*, vil bli

diskutert i analysen. De fem hovedkodene er *sikkerhet*, *innvandring*, *parallellsamfunn*, *franske verdier* og *venstresiden*. Innenfor *sikkerhet* har jeg underkodene *islamisme*, *hijab*, *EU*, *krigslovgivning*, *beleiring* og *Anti-separatismeloven*. Under franske verdier har jeg underkodene *sivilisasjon* og *svakhhet*. Disse underkodene er mer presise i twittermeldingenes innhold, selv om meldingene fortsatt tilhører hovedkoden.

Etter å ha sortert bort flere twittermeldinger og kodet resten, begynte jeg å sortere ut twittermeldinger for å få et mindre antall. Kun syttiseks meldinger ble valgt ut og skrevet over i et Word-dokument. Utvalgskriteriene var de samme som runde en, men ved twittermeldinger som var gjentakende ble for eksempel bare en twittermelding inkludert. Le Pen tvitrer ofte mye om samme tema, gjerne hvis hun tvitrer om en konferanse eller debatt, hvor hun kan tvitre ti meldinger fra samme konferanse om for eksempel islamisme og sikkerhet. I tillegg til å fjerne veldig repetitive twittermeldinger, fjernet jeg også meldinger som mer veldig perifere, eller meldinger som var korte hvor jeg hadde lengre twittermeldinger som sa mer om samme tema. Et eksempel på en twittermelding jeg vurderte som mer perifer er:

Félicitations ! Fier de voir la réussite de cette loi qui permet aux légionnaires blessés de devenir français « par le sang versé ». En 1999, je fus à l'Assem.Nat le rapporteur de cette loi que nous avons préparé avec le Général J-C Coullon, Pdt des Anciens de la #LegionEtrangere. (@ThierryMARIANI, 21. Oktober 2020).

Gratulerer! Stolt over å se suksessen med denne loven som tillater sårede legionærer å bli franske «av blodsutgytelse». I 1999 var jeg rapportør i nasjonalforsamlingen for denne loven som vi hadde utarbeidet med general J-C Coullon, President for tidligere soldater i #Fremmedlegionen.

Marine Le Pen postet en twittermelding av Thierry Mariani på sin egen konto. Mariani er medlem av Europaparlamentet og medlem i Front National. Twittermeldingen viser til en annen twittermelding og Mariani gjør en hyllest til en soldat som fikk fransk statsborgerskap etter å ha blitt skadet gjennom prinsippet om «par le sang versé», på norsk «av spilt blod». #LégionEtrangere viser til Fremmedlegionen, en avdeling under den franske hæren som består av utenlandske som ikke kan verves i de ordinære, militære styrkene i Frankrike. Denne twittermeldingen ble inkludert i første runde av datainnhentingene ettersom den omhandlet *sikkerhet* (og statsborgerskap), men ble vurdert som mer perifer og dermed ikke inkludert i

andre runde. Etter andre runde satt jeg igjen med syttiseks twittermeldinger som var kodet og skrevet inn på et Word-dokument.

I tredje og siste runde av utvalget valgte jeg ut et litt mindre utvalg til å stå i diskursanalysekapittelet i oppgaven. Syttiseks twittermeldinger ble redusert til femtifem, som jeg anså som de mest sentrale i deres referanser til islam. Samme utvalgskriterier gjaldt her med at jeg unnlot repetitive twittermeldinger og beholdt en til fire twittermeldinger per tema. Til sammen har jeg femtifem twittermeldinger i utvalget, men kun trettifem er vist og nærlest i diskursanalysekapittelet, ettersom flere av de femtifem fortsatt var repetitive.

4.2 Valg av metode

4.2.1 Kritisk diskursanalyse

Diskursanalyse er som nevnt et bredt felt. Den kan arte seg både som en metode, men også som en teori, i tillegg til at det finnes utallige varianter og definisjoner av begge disse versjonene. Diskursanalyse er altså et stort begrep med mange nyanser og forskjellige utførelser. I denne oppgaven baserer jeg diskursanalysen min på kritisk diskursanalyse av norske Joar Skrede og britiske John E. Richardson. Joar Skrede er sosiolog og ga ut *Kritisk diskursanalyse* i 2017, som bidro til et oppdatert norsk bidrag til kritisk diskursanalyse – et felt som for det meste har hatt engelskspråklige bidrag. John E. Richardson er britisk professor i språk og lingvistikk, og har skrevet en rekke bøker og artikler om kritisk diskursanalyse, muslimfiendtlighet og det ytre høyre. Selv om mye av Richardsons arbeid innen kritisk diskursanalyse retter seg mot media og journalistikk, er det likevel mange aspekter å trekke inn fra hans verk i denne oppgaven, selv om jeg ikke skal gjøre en avisanalyse.

Kritisk diskursanalyse er rettet mot språk og ideologi, og ser på hvordan språk gjerne kan avdekke litt mer subtile eller skjulte ideologier, samt se på maktstrukturer og relasjoner i samfunn. Denne metoden gir stor plass til lingvistisk analyse, noe som ifølge Skrede selv skiller den ut fra mer tradisjonelle diskursanalyser for samfunnsvitere. Kritisk diskursanalyse (Critical Discourse Analysis) sin forløper er kritisk lingvistikk (Critical Linguistics) som «i bredeste forstand [er] et felles perspektiv på lingvistiske, semiotiske og/eller diskursive analyser» (Skrede, 2017, s. 20). Forskjellen mellom CDA og CL er likevel at CDA gir større fokus til forholdet mellom ideologi, makt og språk, og ser særlig på hvordan språk tjener ideologier, i tillegg til at språk både kan styrke eller svekke maktrelasjoner i samfunnet.

Mange har vært med på å bidra teoretisk til kritisk diskursanalyse som metode. Kjente bidragsytere er blant annet Wetherell og Potter (1992) med sin psykologiske tilnærming til CDA, Teun van Dijk (1993, 1998, 2001) sin sosial-kognitive modell og Wodak (1996, 2002) sin diskurs-historiske metode. Jeg vil ikke gå nærmere inn på disse tilnærmingene til diskursanalyse, men ønsker å belyse hvor mange varianter til CDA som finnes – disse er bare noen. Likevel er de noen av de mest innflytelsesrike i dette fagfeltet, og særlig van Dijk og Wodak blir referert til av både Richardson og Skrede som jeg bruker i min master. Jeg har valgt å ikke bruke van Dijk eller Wodak sin metodikk i denne oppgaven (selv om jeg bruker van Dijk sin diskursteori i kapittel tre), men få fram at både Richardson og Skrede lener seg på andre etablerte innen feltet. En av de viktigste bidragsyterne innenfor diskursanalyse er Norman Fairclough (f. 1941). Fairclough får stor tyngde hos både Skrede og Richardson, ettersom han tar for seg både språk og kontekst i diskursanalyse. Richardson argumenterer for at den er en mer anvendelig metode til å faktisk gjennomføre en kritisk diskursanalyse, i sammenlikning til andre tilnærminger på feltet (Richardson, 2006, s. 37).

Fairclough sin tilnærming til kritisk diskursanalyse er et betydningsfullt bidrag, og Fairclough har selv revidert den i senere tid. I sin gamle CDA modell tar Fairclough for seg tre analysenivåer; *tekst*, *diskursiv praksis* og *sosial praksis*. Poenget er å først analysere teksten lingvistisk, før man tolker og forstår teksten gjennom det kontekstuelle. I første nivå blir språk studert grundig lingvistisk, mens det andre nivået, *diskursiv praksis*, tar for seg hvordan teksten blir produsert og videreformidlet. Det tredje nivået tar for seg forholdet mellom diskurs, ideologi og makt (Skrede, 2017, s. 30-31). Innenfor det tredje nivået stiller man spørsmål som hvilken påvirkning teksten kan ha på sosiale relasjoner. Vil den styrke eller svekke uønsket sosial praksis? Hva sier teksten om samfunnet den er produsert i og om samfunnet den er produsert for? Dette punktet i analysen skiller diskursanalyse fra *kritisk* diskursanalyse (Richardson, 2006, s. 42).

Fairclough oppdaterer som sagt sin CDA-modell i *Analysing Discourse* (2003). Her blir *sosial praksis* erstattet med *sosial struktur*, *diskursiv praksis* blir til *sosial praksis*, og *tekst* blir til *sosiale begivenheter*. Dermed vil det første nivået, *sosiale begivenheter*, tidligere kalt *tekst*, ta for seg alle typer sosiale begivenheter, ikke bare de redusert til tekst. Det andre nivået, *sosial praksis*, før kalt *diskursiv praksis*, omhandler som før den sosiokulturelle konteksten diskursen relaterer til. Det tredje nivået, nå *sosial struktur*, får et mer passende navn for å ta for seg

samfunnsmessige makroforhold, ettersom det gamle begrepet *sosial praksis* får det til å høres ut som det kun tar for seg mellommenneskelige forhold på mikronivå (Skrede, 2017, s. 32-33). Denne modellen av Fairclough har vært dominerende innen kritisk diskursanalyse, og selv om jeg ikke skal basere min metode på denne i sin rene form, baserer jeg meg på både Skrede og Richardson som begge igjen baserer seg på Faircloughs versjon av kritisk diskursanalyse, presentert i dette avsnittet.

4.2.2 Analytiske verktøy

Både Skrede og Richardson nevner flere lingvistiske funksjoner som kan analyseres i søk for ideologiske ytringer i en diskurs, blant annet *modalitet*, *bruk av pronomen* (i kontekst av et «oss» og «dem»-forhold), *overdrivelse* og *forutsetninger*. Modalitet viser til grad av sikkerhet, sannsynlighet, ønske, nødvendighet, tillatelse eller vilje til det som blir sagt. Den viser gjerne holdninger eller verdidommer av den som snakker. Modaliteten blir gjerne indikert ved bruk av ord som *kan*, *burde*, *skulle*, *burde ikke*, *må ikke*, *neker* osv. (Richardson, 2006, s. 59–60). Et eksempel er setningen «i kampen mot islamistisk terrorisme *vil vi ikke* gi opp», hvor vi ser at den som snakker viser sterk vilje til å fortsette arbeidet mot islamistisk terrorisme.

Pronomenbruk er betydningsfullt ettersom det kan bidra til andregjøring ved å definere et «oss» og «de andre». Som regel vil man ha en positiv selvforståelse og en negativ forståelse av «de andre». Teun van Dijk omtaler dette i et konsept han kaller «den ideologiske firkanten», som går ut på at man oppfatter verden gjennom en positiv selv-presentasjon simultant med et negativt andre-presentasjon (van Dijk, referert i Richardson, 2004, s. 69-70).

Videre nevner Richardson ulike begreper, blant annet overdrivelse og forutsetninger. I *Racism and the Press* (1991) fant van Dijk ut av overdrivelse var brukt mye brukt om etniske minoriteter, og kalte dette rasistiske overdrivelser (van Dijk, referert i Richardson, 2006, s. 65). Med forutsetninger menes det å ta noe for gitt, altså gitte antagelser, og slike ideologiske antakelser er ofte presentert til leseren som «sunn fornuft» eller fakta. Richardson illustrerer dette med spørsmålet *Når sluttet du å banke kona di?*, et spørsmål som ordlegger seg slik at faktumet at personen i det hele tatt har banket opp kona si er tatt for gitt. Spørsmålets ordlyd gir ikke rom for at man *ikke* har banket kona si, noe som kan gjøre det vanskelig for mottakeren å svare (Richardson, 2006, s. 62-64). Skrede skiller mellom to typer antakelser; eksistensielle

antagelser og verdiantagelser. Førstnevnte er antagelser om hva som finnes eller foregår, mens sistnevnte er antagelser om hva som er godt eller ønskelig (Skrede, 2017, s. 56).

I tillegg er det også et viktig begrep å hente fra lingvist Michael Stubbs, nemlig *kollokasjoner*. Kollokasjoner vil si ord som vanligvis står sammen eller assosieres sammen. Stubbs kaller det også «habitual co-occurrence», altså vanlig samforekomst, som er interessant å se på ettersom det kan avdekke underliggende antakelser. Dersom det er vanlig at ordet muslimer ofte står sammen med ord som terrorisme eller sikkerhet, vil dette i seg selv kunne sende signaler til dens mottakere om at disse to ordene er tett sammenkoblet (Stubbs, 1996, s. 172).

Det finnes mange flere begreper man kan analysere innen kritisk diskursanalyse, men å presentere dem alle vil bli for omfattende. Skrede og Richardson gir oss en rekke begreper som *modalitet*, *pronomenbruk*, *overdrivelse* og *forutsetninger*, i tillegg til at Michael Stubbs gir oss *kollokasjoner*. Jeg vil anvende disse begrepene i analysedelen i oppgaven.

4.3 Forskningskvalitet

4.3.1 Reliabilitet og validitet

I kvalitative studier er validitet og reliabilitet to viktige kriterier for god datakvalitet. Validitet er målet på hvor gyldig funnene i analysen er. Den deles inn i både indre og ytre validitet: Indre validitet måler i hvor stor grad metoden og utvalget svarer på problemstillingen. Ytre validitet handler om generalisering, om studiets slutninger kan la seg teoretisk generalisere og i så fall i hvor stor grad. Reliabilitet er målet på etterprøvbarehet, det vil si i hvor stor grad metodologiske faktorer eller feil har påvirket målingen. Dersom man kan utføre en studie med samme utvalg og metode igjen og igjen, vil man ha høy reliabilitet, altså høy etterprøvbarehet (Grønmo, 2014, s. 240-241).

Når det kommer til diskursanalyse, er det ofte vanskelig å imøtekomme strenge krav for validitet og reliabilitet. Grunnen til dette er fordi diskursanalyse ofte verken har tydelig kausalforhold eller klar operasjonalisering. En løsning på dette problemet er ifølge Bratberg å operere med en bredere forståelse av validitet; bare fordi funnene ikke kan settes i en kausalmodell betyr det ikke at forskningen er ugyldig. God transparens er en måte å øke validiteten i diskursanalyser – gi leseren et detaljert innblikk i både dataene og selve analysen. Dette kan gjøres ved å bruke sitater gjennomgående i analysen, slik at leseren får se hvordan

forskningens slutninger har blitt tatt (Bratberg, 2021, s. 62-64). Når det kommer til å styrke reliabiliteten i en diskursanalyse, finnes det flere løsninger. Den ene er fra statsviter Lene Hansen, som mener utvalgskriterier og det å se på sentrale tekster i en diskurs øker reliabiliteten (Hansen, referert i Bratberg, 2021, s. 64). En annen løsning er fra statsviter Ted Hopf, som mener at man burde søke stort mangfold i datautvalget, helst med et stort utvalg, så nærme grasrota som mulig (Hopf, referert i Bratberg, 2021, s. 64).

En innvending til studiets indre validitet er at twittermeldingene ikke nødvendigvis er skrevet av Le Pen selv, men av en fra hennes team. Vil man kunne vite sikkert hvem som skrev hver twittermeldingen, og vil det i så fall føre til et validitetsspørsmål? Ifølge Roel Coesemans og Barbara De Cock er dette ikke et problem som svekker den indre validiteten. Hva som er viktig er ikke at Le Pen nødvendigvis ikke er forfatteren, men at hun utgir seg for å ytre det som blir skrevet. Spørsmålet forfatterskap er ikke viktig når kontoen er verifisert av Twitter og Le Pen selv går god for at det er hennes offisielle konto (Coesemans & De Cock, 2017, s. 38). Draucker (2015) kaller derfor rollen til politikere som «broadcaster role», og Coesemans og De Cock kaller politikerne ut ifra dette som «broadcasters» av twitterinnholdet, selv om de ikke nødvendigvis er forfatteren (Draucker, referert i Coesemans & De Cock, 2017, s. 38).

For å øke egen validitet har jeg valgt å ha god transparens i analysen, ved å ha med sitater i både fransk og norsk versjon av alle twittermeldingene jeg analyserer. I tillegg har jeg lagt ved hele utvalget av twittermeldinger som vedlegg 1. Dermed får leseren god innsikt og god mulighet til å se på hvilket grunnlag jeg har tatt mine slutninger. Etterprøvbarhet kan også sjekkes ettersom gamle twittermeldinger som ikke lenger kan bla seg det til fordi de er for gamle, kan søkes på og finnes gjennom Twitter Avansert Søk-funksjonen på Twitter. Dermed kan alle twittermeldingene i utvalget søkes på og bli funnet igjen selv om de er gamle – ved mindre Le Pen sletter dem. For å øke reliabiliteten har jeg forsøkt, etter Hopf, å ha et mangfoldig utvalg: Jeg har inkludert ulike temaer og aspekter ved islam og islamisme, i tillegg til innvandring, parallellsamfunn og franske verdier for å få et helhetlig bilde av hvilket syn Le Pen fremmer av islam på hennes Twitter. I tillegg har jeg inkludert både hennes egne twittermeldinger og meldinger hun har «retweetet» (postet igjen, men skrevet av andre). Samtidig har jeg også ønsket å se på hva Le Pen snakker mest om. Dersom noe blir nevnt en gang er det kanskje ikke like sentralt som dersom det blir nevnt mer hyppig. Å se på hvilke

temaer og argumenter som er mer sentrale enn andre, i tråd med Lene Hansens løsning, har derfor også vært en del av analyseprosessen.

4.3.2 Begrensninger

En begrensning med oppgaven ligger i selve naturen av twittermeldinger. De er korte og konsise, og tillater ikke mer enn 280 tegn. Twittermeldinger er dermed ikke lange, nyanserte tekster, men heller korte tekster som skal få fram ett til to poeng. At jeg har valgt å kun analysere twittermeldinger, ekskluderer hva Le Pen eventuelt sier om islam på andre plattformer eller i debatter. Jeg kan dermed kun uttale meg om hvordan hun fremstiller islam på Twitter, og ikke generelt. Likevel er det interessant å se på Twitter ettersom det er mindre tidkrevende å følge med på politikere der enn å se en TV-debatt, og det kan tenkes at en del får med seg politiske utsagn fra sosiale medier uten at de følger med på debatter.

En annen utfordring er at twittermeldinger kan bli slettet. De fleste twittermeldingene har jeg samlet inn måneder etter at de ble publisert. Samtidig anser jeg det ikke som et problem at jeg kun analyserer twittermeldinger som står igjen, det øker bare argumentet om at Le Pen fortsatt står innenfor dets innhold.

5. Presentasjon av datamaterialet

I dette kapittelet vil jeg presentere datamaterialet i form av nærlesing og diskursanalyse. Som sagt tidligere er datamaterialet innsamlet twittermeldinger fra @MLP_officiel i perioden 1. oktober 2020 til 5. november 2021. Enkelte av twittermeldingene er «retweets», altså twittermeldinger skrevet av andre Twitter-kontoer, men publisert igjen av @MLP_officiel. «Retweetene» i datamaterialet er enten fra andre politikere eller Front Nationals egen Twitter-konto. Enkelte av twittermeldingene vil bli vist visuelt dersom de har vedlagt et bilde eller en video. Twittermeldinger uten vedlagt bilde eller video, eller med et bilde som er vist tidligere, vil kun bli vist med tekst. Strukturen til dette kapittelet er delt inn etter kodegruppene til twittermeldingene. Som nevnt tidligere har jeg fem hovedkoder, hvor flere har en eller flere underkoder som står i parentes. Underkodene er i likhet med hovedkodene utformet etter tematikken de omhandler. Hovedkodene og underkodene ser altså slik ut:

- i) Sikkerhet (islamisme, hijab, EU, krigslovgivning, beleiring og Anti-separatismeloven)
- ii) Innvandring
- iii) Parallellsamfunn
- iv) Franske verdier (sivilisasjon og svakhet)
- v) Venstresiden (islamofobi³)

I diskursanalysen og nærlesningen vil jeg anvende fem analytiske verktøy, som forklart i metodekapittelet. Disse er kollokasjoner (ord som vanligvis står sammen eller assosieres sammen), forutsetninger/antakelser, pronomenerbruk, passiv/aktiv setning og modalitet. I tillegg vil jeg også se på funksjonen emneknaggene har for meningsinnholdet og konteksten til enhver twittermelding. Som sagt innledningsvis har jeg samlet inn femtifem twittermeldinger fra Marine Le Pens offisielle konto, men på grunn av plassbegrensning vil jeg ikke nærlese og presentere alle disse twittermeldingene i dette kapittelet. Alle de femtifem twittermeldingene er å finne nummererte under vedlegg 1. I dette kapittelet vil jeg nærlese trettifem av de femtifem twittermeldingene. Kapittelet vil fokusere på tekst og språk, mens neste kapittel, *6 Diskusjon*,

³ Jeg har valgt å oversette Le Pens «islamophobie» med islamofobi i stedet for muslimfiendtlighet, og dermed heter denne underkoden islamofobi og ikke muslimfiendtlighet.

vil sette språket inn i en større diskusjon og diskutere Le Pens fremstilling av islam i lys av det teoretiske rammeverket presentert tidligere.

5.1 Sikkerhet

Frankrikes sikkerhet er et gjennomgående tema for Front National og partiets største argument for strengere grensekontroll og asylpolitikk. Høsten 2020 og våren 2021 snakket Le Pen særlig om trusselen islamistisk terrorisme utgjorde for Frankrike og Europa, i kjølvann av terrorhendelsene og antiseparatismeloven. De utvalgte twittermeldingene under koden *Sikkerhet* omhandler alle trusselen islamistisk terrorisme utgjør for Frankrike.

Nr. 1 (#1)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

📺 "La France s'est réveillée devant la monstruosité d'un péril qui la guette depuis des décennies, mais que les pouvoirs impuissants et les gouvernements sans repère ont laissé entrer sur notre sol, s'y développer et prospérer. Que de temps perdu !" #SamuelPaty

#Conflans

Oversett tweeten

Assassinat de Samuel Paty : réaction de Marine Le Pen

1:01 p.m. · 19. okt. 2020 · Twitter Media Studio

584 Retweets 20 sitat-Tweets 1 593 likerklikk

Frankrike våknet til en uhyrlig fare som har ligget på vent i flere tiår, men som hjelpeløse makter og rådville regjeringer har tillatt å komme inn i vår nasjon, for å utvikle seg og blomstre. For en sløsing med tid! #SamuelPaty #Conflans

I denne twittermeldingen er det betydningsfulle antakelser som blir gjort, selv om antagelsene er tvetydige; Le Pen bruker ordet *péril*, på norsk *fare*, uten å nevne eksplisitt i denne meldingen hva faren egentlig er. Dette gir rom for tolkning, er det snakk om kriminalitet eller krig generelt, eller islamisme og terrorisme, osv. Emneknaggen #SamuelPaty setter twittermeldingen i kontekst av drapet på Paty, og knytter dermed meldingen opp med islamisme. Emneknaggen #Conflans viser til den franske kommunen Conflans-Sainte-Honorine hvor Paty ble drept. Le Pen har gått hardt ut mot islamisme i etterkant av Patys drap, noe flere av twittermeldingene vil vise (se vedlegg 1, twittermeldinger #2, #3 og #27). Twittermeldingen har lagt ved et lite videoklipp fra Le Pens offisielle uttalelse om Patys drap, som knytter budskapet enda mer opp til drapet på Samuel Paty. Leser man gjennom Twitterfeeden hennes ser man at en gjennomgående kollokasjon er islamisme og trussel. Denne twittermeldingen ble postet kun tre dager etter drapet på Paty, 16. oktober. 19. oktober postet Le Pen flere twittermeldinger om islamisme i Frankrike, så for en som følger @MLP_officiel på Twitter vil det være naturlig å tolke «faren» som islamisme, selv om hun ikke sier det eksplisitt i denne twittermeldingen.

Uansett tolkning gjør hun flere antakelser om at Frankrike er i fare. Disse antakelsene er at i) faren [eventuelt islamisme] har vært en trussel for Frankrike i «flere tiår», ii) faren «har ligget på vent», noe som får det til å høres ut som den har ventet på å slå til, iii) Franske myndigheter har tillatt faren [eventuelt islamister] å komme inn i landet, enten midlertidig eller permanent, og iv) faren har vokst i løpet av årene. Til slutt skriver hun også at det har vært en sløsing med tid, som får det til å høres ut som franske myndigheter ikke har gjort noe produktivt for å bekjempe denne faren de siste tiårene. Hun skylder altså på den politiske eliten for å ikke ha gjort nok for å beskytte landet mot denne faren. Elitekritikk er altså en viktig del av dette budskapet, sammen med påstanden om at Frankrike er i fare.

Viktige kollokasjoner i denne twittermeldingen er «rådvillige regjeringer» og «hjelpeløse makter» i samsvar med «fare», ettersom Le Pen får regjeringen og myndighetene til å høres inkompetente ut eller ute av stand til å ta seg av situasjonen. Som sagt i populismedelen av oppgaven er kritikk av eliten et trekk hos populistene. Andre twittermeldinger i denne oppgaven vil vise hvordan Le Pen mener hun har løsningen mens regjeringen er «rådvillig». Samme dag tvitret Le Pen dette, igjen med en video fra hennes offentlige uttalelse om Patys drap:

Nr. 2 (#2) Pour nous, la République doit reprendre le contrôle. Pour nous, comme pour tous les Français, l'éradication de l'islamisme sur le sol français n'est plus une option, mais une obligation. #SamuelPaty #Conflans (@MLP_officiel, 2020, 19. oktober).

For oss må republikken gjenvinne kontrollen. For oss, som for alle franskmenn, er ikke lenger utryddelse av islamisme på fransk jord et alternativ, men en plikt. #SamuelPaty #Conflans

Viktige kollokasjoner er «gjenvinne kontrollen», «utryddelse», «islamisme» og «plikt». Le Pen gjør igjen en antakelse om at Frankrike har mistet kontrollen, og må utrydde islamisme fra landet for å gjenvinne kontrollen. Hva hun legger i å utrydde islamisme er ikke konkretisert i denne twittermeldingen, men ordbruket «utryddelse» (*l'éradication*) impliserer sterke virkemidler for å fjerne alle spor etter islamisme. Utryddelse er et sterkt ord man gjerne ikke forbinder med politikk, men heller til for eksempel utryddelse av innsekter. Hva som helt konkret ligger i «kontrollen» er også usikkert. Det kan være snakk om kontroll av innenriksikkerhet eller verdier. Leseren gis slingringsmonn for tolkning av «kontroll», særlig i hvilken grad «kontrollen» er tapt (ettersom den må gjenvinnes). Le Pen gir likevel leseren insentiv til å tenke at dette tapet av kontroll for regjeringen for islamisme er fatal ettersom islamismens utryddelse i landet er en «plikt», ikke lenger et «alternativ». Ser vi på modaliteten i denne teksten uttrykker hun et sterkt behov og ønske etter å «gjenvinne kontrollen» og utrydde islamisme. Sammen med ordet «plikt» er budskapet at dette *må* gjøres og er ikke noe å stille spørsmål ved.

Videre har hun et inkluderende språk ved å bruke flertallspronomen i første person, «nous», på norsk «oss». Ved å skrive «for oss, som for alle franskmenn» (*Pour nous, comme pour tous les Français*), impliserer hun at hun henvender seg til hele det franske folket. Le Pen tegner et tosidig bilde med franskmenn på den ene siden og islamisme på den andre – et populistisk grep jeg vil kommentere videre på i diskusjonskapittelet.

5.1.1 Islamisme

Le Pen bruker ikke ordet islam i noen av hennes twittermeldinger i perioden 1. oktober 2020 til 31. oktober 2021. Ordet muslim ble heller ikke brukt. I stedet bruker hun ord som islamisme, terrorisme, parallellsamfunn og erobring. Derfor er det ekstra viktig å analysere det hun uttaler seg om islamisme for å avdekke hennes syn om islam, ettersom hun utaler seg mye om

islamisme og knytter det opp med temaer som utenlandsk finansiering av moskéer og hijabbruk, temaer som er sterkt tilknyttet islam.

Nr. 3 (#3) Un professeur décapité pour avoir présenté les caricatures de #CharlieHebdo : nous en sommes, en France, à ce niveau de barbarie insoutenable. L'islamisme nous mène une guerre : c'est par la force que nous devons le chasser de notre pays. MLP (@MLP_officiel, 2020, 16. Oktober).

En professor halshugget for å ha presentert tegneseriene av #CharlieHebdo: vi er utsatt for dette nivået av uutholdelig barbarisme i Frankrike. Islamisme fører krig mot oss: det er med makt vi må drive den ut av landet vårt. MLP.

Igjen en tvitring om drapet på Samuel Paty. Denne tvitringen kom samme dag som drapet fant sted. Viktige kollokasjoner i denne teksten er «halshugget», «barbarisme», «islamisme» og «krig», og Le Pen har valgt å bruke emneknaggen #CharlieHebdo i stedet for å la dette være brødtekst, noe som bidrar til at emneknaggen kan «trende» igjen. Ordet barbari bringer ved seg historiske assosiasjoner og er ifølge Edward Said en del av en orientalistikk fremstilling av islam og arabere (Said, 1994, s. 311-312). Samtidig kaller ikke Le Pen islam eller muslimer for barbariske, det er islamistiske drap hun kaller barbarisme, en viktig distinksjon.

Ser vi på pronomenbruk i denne teksten, har Le Pen igjen et populistisk pronomenbruk hvor hun plasserer seg og folket i samme gruppetilhørighet. Hun skriver «vårt land» (*notre pays*), krig mot «oss» (*nous*), «vi er [utsatt]» (*nous*) og «vi må drive den ut» (*nous devons le chasser*). Hele Frankrike er dermed utsatt for denne «krigen», og det er franskmenn som må drive den ut av landet. Hun bruker verbet *devons* i første person flertall, indikativ, persens for *devoir*, som betyr å måtte eller skulle. I stedet for å si at politikere, politimenn eller andre i eliten må bekjempe islamisme, inkluderer hun folket i denne kampen, noe som forsterker den populistiske retorikken. Ser vi på modalitet er budskapet igjen svært bestemt, «med makt må [vi] drive den [islamisme] ut av landet vårt». Som i twittermeldingene ovenfor blir det ikke framstilt som noe alternativ, men noe som «må» gjøres.

Her kan vi også se på passiv og aktiv setning. I setningen «Islamisme fører krig mot oss» (*L'islamisme nous mène une guerre*), er islamismen den aktive aktøren og «oss», det vil si franskmenn, passive i handlingen. Franskmenn blir altså angrepet, noe som impliserer at de må

bedrive selvforsvar. I setningen etter skriver hun at Frankrike må drive islamismen ut av landet ved hjelp av «makt». Le Pen antyder dermed til at de legitimt kan bedrive forsvarskrig, uten at hun nevner eksplisitt hvilke tiltak som skal gjøres i denne twittermeldingen. Svaret på det spørsmålet vil jeg diskutere i diskusjon kapittelet.

Nr. 4 (#4)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

"Avec notre proposition de loi contre l'islamisme, on pourrait très facilement interdire les financements et même l'ouverture de cette mosquée radicale du Millî Görüş, qui est une arme étrangère sur notre sol, une arme aux mains de monsieur [#Erdogan](#)." [#DimPol](#) [#Strasbourg](#)

Oversett tweeten

Marine Le Pen sur France 3

1:25 p.m. · 28. mar. 2021 · Twitter Media Studio

416 Retweets 9 sitat-Tweets 1 093 likerklukk

Med vårt lovforslag mot islamisme, kunne vi veldig lett forby finansiering og til og med åpning av denne radikale moskéen av Millî Görüş, som er et fremmed våpen på vår jord, et våpen i Mr. #Erdogans hender. #DimPol #Strasbourg

I denne twittermeldingen uttrykker Le Pen et ønske om å forby radikale moskeer i Frankrike. Hun henviser til åpningen av en ny Millî Görüş moské i Frankrike. Millî Görüş er en islamsk paraplyorganisasjon som ble dannet i Istanbul på 70-tallet. I dag er organisasjonen etablert i flere europeiske land, blant annet gjennom ulike moskéer (Sandal, 2021, s. 254). Organisasjonen er ikke direkte tilknyttet den tyrkiske staten, men den er en representant for

konservativ politisk islam i Tyrkia (Sözeri, Altinyelken & Volman, 2021, s. 213). Organisasjonens rykte er kontroversielt ettersom den blir sett på som en pådriver for radikaliserings (Andrews, 2011, s. 514).

Twittermeldingen har vedlagt en video fra en debatt fra det franske, politiske debattprogrammet *Dimanche en Politique*. Flere emneknagger er lagt ved for å vise hvilke temaer som er aktuelle. Blant annet har hun #Erdogan, ettersom moskéen har tilknytning til en tyrkisk, islamsk organisasjon. Emneknaggen #DimPol er en forkortelse for Dimanche en Politique, og emneknaggen #Strasbourg viser til den franske byen Strasbourg, som er en av de fire møtestedene for EU. Muligens henvender Le Pen seg til EU for lovverk som forbyr utalandsk finansiering av moskéer i Europa.

Le Pen tvitrer at denne moskéen vil bedrive islamistisk misjonering fra Tyrkia. Hun knytter dette direkte til Tyrkias president Erdogan, og kaller moskéen «une arme étrangère», et fremmed våpen i Erdogans hender. I denne twittermeldingen lokaliserer hun islamismen i radikale moskéer, og ønsker lovforslag som forbyr slike radikale moskéer. I twittermeldingen nedenfor lokaliserer hun islamisme andre steder enn i moskéer:

Nr. 5 (#5)

Marine Le Pen retweetet

Rassemblement National @RNational_off · 29. okt. 2020

@MLP_officiel : "L'islamisme est une idéologie qui nous fait la guerre. Tous ceux, associations, structures, hommes, femmes, qui soutiennent cette idéologie, qui la diffusent : il faut les mettre hors d'état de nuire." #Nice06 #Avignon #NotreDame

ATTAQUE À NICE : 2 MORTS ET PLUSIEURS BLESSÉS

2:57 | 129,7k visninger | "Pensée de compassion affligée pour les solidarités avec les catholiques de France" (J.-L. Mélenchon)

332 1k 2,7k

Islamisme er en ideologi som gjør krig mot oss. Alle foreninger, strukturer, menn, kvinner, som støtter denne ideologien, som sprer den: de må settes ut av spill. #Nice06 #Avignon #NotreDame

Denne twittermeldingen lokaliserer islamisme ikke bare i moskéer og organisasjoner, men også i enkeltindivider, i «menn» og «kvinner». Emneknaggene #Nice06 og #NotreDame viser til terrorangrepet i Notre-Dame i Nice 29. oktober 2020, mens #Avignon viser til et annet terrorangrep i byen Avignon i sør-Frankrike samme dag kort tid etter Notre-Dame angrepet. Ifølge franske aviser truet en mann i Avignon politiet og forbipasserende på gaten med håndvåpen. Gjerningsmannen ble først rapportert av media for å være islamist ettersom han ropte «Allahu akbar». Senere ble det spekulert om han var neofascist fra den høyreekstremistiske gruppen Generation Identitaire, ettersom han hadde på en jakke av deres farge på under angrepet. Gruppen selv benektet hans medlemskap. Om handlingen heller skal ses innenfor psykiatrien enn terrorisme ble også nevnt ettersom mannen hadde psykiatriske problemer (Le Point, 2020, 29. oktober; Le Monde, 2020, 30. oktober). Om Le Pen fikk med seg oppdateringen på at Avignon hendelsen muligens ikke var islamistisk er usikkert, men twittermeldingen nevner uansett ikke høyreekstremisme. Derimot skriver Le Pen at det er islamisme som fører krig mot landet.

Ser man på bruk av passivitet, skriver Le Pen at islamismen kriger mot «oss», altså Frankrike. Her er islamismen aktiv mens Frankrike er passiv og offer. Dersom noen går til angrep mot en part vil det være legitimt å drive forsvarskrig, et budskap som er implisitt i denne twittermeldingen. Videre nevner hun hvor denne ideologien befinner seg, blant annet hos kvinner og menn, som vil si at hun implisitt mener det er legitimt å bedrive forsvarskrig ikke bare mot islamistiske organisasjoner eller strukturer, men også mot personer. Viktige kollokasjoner er igjen islamisme, krig og ideologi.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

🗨️ "Je m'attaque aux manifestations de l'islamisme, à sa pratique, à sa diffusion; je veux l'interdire dans toutes ses expressions. Il faut s'y attaquer, nommer le mal et mettre l'ensemble des moyens de l'Etat pour l'éradiquer." #VALP #PJLPrincipesRépublicains

Oversett tweeten

Marine Le Pen face à Gérald Darmanin

10:00 p.m. · 11. feb. 2021 · Twitter Media Studio

509 Retweets 46 sitat-Tweets 1 512 likerklikk

Nr. 6 (#7)

Jeg angriper manifestasjonene av islamisme, dens praksis, dens spredning; jeg vil forby den i alle dens uttrykk. Vi må håndtere [eller angripe] den, identifisere ondskap og bruke alle statens midler for å utrydde den. #VALP #PJLPrincipesRépublicains

Denne twittermeldingen er et utdrag fra Le Pens i det politiske debattprogrammet *Vous avez la Parole*. Emneknaggen #VALP viser også til dette, som står for initialene til programmet. Emneknaggen #PJLPrincipesRépublicains står for *Projet de loi confortant le respect des principes de la République*, som vil si lovforslaget om antiseparatismeloven fra 2021. Denne twittermeldingen må dermed ses i lys av antiseparatismeloven, og vedlagt i twittermeldingen er et videoklipp fra debatten mellom Le Pen og innenriksminister Gérald Darmanin. Som vi ser på skjermutklippet er denne twittermeldingen sett av minst sekstien tusen personer, et langt større antall enn de som har «retweetet» eller likerklikket meldingen. Dette viser at Le Pen har et stort publikum selv om dette ikke gjenspeiles i antall «retweets» eller likerklikk. Viktige kollokasjoner her er «islamisme», «ondskap» og «utrydde». Le Pen skriver at hun ønsker å utrydde alle manifestasjoner og uttrykk for islamisme. Hun har flere ganger tvitret at hijaben er et «verktøy» for islamisme. Denne twittermeldingen impliserer dermed at hun vil «utrydde» utrydde hijaben i offentligheten, et stort inngrep i religionsfrihet. Her ser vi at

prinsippet om laïcité vektlegges sterkere enn religionsfrihet. I twittermeldingen nedenfor mener hun videre at islamismen har infiltrert franske skoler, og at islamister underviser franske barn:

Nr. 7 (#8) Hvordan kan vi hevde å kjempe mot #islamisme hvis vi lar islamister undervise barna våre? Vi må raskt bruke alle nødvendige anstrengelser for å nøytralisere islamisme og lukke dørene til den offentlige tjenesten for den: Det haster! MLP.

Denne twittermeldingen er en «retweet» fra @CNEWS som har vedlagt et videoklipp. Videoklipper omhandler læreres sikkerhet i landet. Som vi ser på skjermbildet, står det på videoklipper «Trappes : ville gagnée par le séparatisme» som kan oversettes med Trappes: en by vunnet [eller tatt over] av separatisme? Trappes en vestlig *banlieue* (forstad) til Paris og anses å ha en høy andel muslimske innbyggere.

Videre stiller Le Pen et retorisk spørsmål, «hvordan kan vi hevde å kjempe mot #islamisme hvis vi lar islamister undervise barna våre?». Denne setningen er en forutsetning om at islamister underviser barna, og fungerer som et retorisk virkemiddel for å undergrave hennes poeng om å slå hardere ned på islamisme. Hun avslutter twittermeldingen med å skrive at «det haster!», og understreker med dette at det må tas hånd om med en gang.

Hijab

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

Nr. 8 (#9)

« Le voile est un élément de soumission de la femme, mais c'est aussi un outil politique d'appropriation du territoire. Les islamistes se servent du voile pour imposer leur idéologie. » [#FaceÀBFM](#)

Oversett tweeten

Marine Le Pen Face à BFM

11:34 p.m. · 11. mar. 2021 · Twitter Media Studio

494 Retweets 42 sitat-Tweets 1 568 likerklikk

Hijaben er en del av kvinnens underkastelse, men også et politisk verktøy for å tilegne seg territoriet. Islamister bruker sløret for å påtvinge sin ideologi. #FaceÀBFM

Emneknaggen [#FaceÀBFM](#) viser til et politisk debattprogram ledet av journalist Philippe Corbé, sendt på den franske nyhetskanalen *BFM TV*. En forutsetning i denne twittermeldingen er at hijaben er et «politisk verktøy» brukt av islamister med mål om «å tilegne seg territoriet». Ordet «territoriet» er upresist og tvetydig, men ut ifra andre twittermeldinger fra hennes konto er det naturlig å tenke Frankrike eller Europa. En annen forutsetning i denne teksten er at hijaben er et tegn på kvinnelig underkastelse. Viktige kollokasjoner er «hijab», «underkastelse» og «islamister». Hijaben blir satt i et svært negativt lys av Le Pen, og framstilt som farlig – som et «politisk verktøy».

Nr. 9 (#10)

Oppløsning av islamistiske organisasjoner, utvisning av utenlandske islamister, forbud mot å ha på seg hijab i det offentlige rom ... I motsetning til regjeringen, la oss virkelig føre krig mot islamisme: støtt prosjektet vårt! #Darmanin.

Denne twittermeldingen er originalt fra Front Nationals offentlige konto, og ble delt igjen av Marine Le Pen. Le Pen henvender seg til Frankrikes innenriksminister Gérald Darmanin gjennom emneknaggen #Darmanin, som hun ønsker skal signere deres underskriftskampanje angående tiltak for å motkjempe islamisme. Viktige kollokasjoner islamisme, islamister, hijab og krig. Igjen blir hijaben dratt frem i islamismedebatten til Le Pen. Hun ønsker å fjerne hijaben fra det offentlige rom, som et tiltak for å motkjempe islamisme.

Elitekritikk er også en del av dette budskapet. Som hun skriver ønsker Front National, «i motsetning til regjeringen», å «virkelig føre krig mot islamisme». Hun antyder altså at regjeringen ikke gjør nok. En lignende twittermelding hvor Le Pen anklager regjeringen for å ikke gjøre nok, og hvor hun samtidig spiller på «trusselen» til hijaben, er denne:

Nr. 10 (#11) En rejetant les amendements pour interdire le port du voile islamique chez les fillettes, le gouvernement demonstre, une fois encore, qu'au-delà des mots, il n'a aucune volonté de lutter contre le cancer islamiste. Quand cessera-t-il de faire semblant ? MLP #PJLSeparatisme (@MLP_officiel, 2021, 17. Januar).

Ved å avvise endringene om å forby bruk av den islamske hijaben (eller hodeplagg/slør) blant jenter, viser regjeringen nok en gang at den utover ord har ingen vilje til å kjempe mot kreften som er islamisme. Når slutter den [regjeringen] å late som? MLP.

Emneknaggen #PJLSeparatisme referer til Macrons antiseparatismelov som på den tiden ikke var vedtatt enda⁴. Le Pen kritiserer loven og mener den viser at regjeringen ikke har «vilje til å kjempe» mot islamisme. Hun anklager regjeringen for «å late som», hvor hun impliserer at de egentlig ikke gjør noe, eller ikke gjør nok, i kampen mot islamisme, selv med Macrons lovforslag.

Enda mer kaller Le Pen islamisme for kreft, og sammenlikner den da med en kreftsvulst (som gjerne har den egenskapen at den vokser og må fjernes så raskt som mulig før den sprer seg til hele kroppen). Ved å sammenlikne islamisme med en kreftsvulst, impliserer hun at sterke medisiner trengs, noe som åpner opp for sterke tiltak. Viktige kollokasjoner her er «islamisme», «kreft» og «hijab». Å fjerne hijab fra det offentlige er en «medisin» mot kreften islamisme, ifølge Le Pen.

⁴ Den ble vedtatt 24. august 2021 (Direction de l'information légale et administrative - République Française, 2021).

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

"Le voile a accompagné la montée de l'islamisme dans notre pays. Pour les islamistes, le voile est une manière d'œuvrer à l'appropriation de l'espace public. Je souhaite son interdiction dans l'espace public."
[#LeGrandJury](#)

Oversett tweeten

Marine Le Pen dans Le Grand Jury sur LCI et RTL

2:32 p.m. · 25. okt. 2020 · Twitter Media Studio

659 Retweets 197 sitat-Tweets 2 197 likerklikk

Nr. 11 (#12)

*Med fremveksten av islamisme i landet vårt kom også hijaben. For islamister er hijaben en måte å arbeide for tilegnelse av det offentlige rom. Jeg vil at den skal bli forbudt i det offentlige rom.
[#LeGrandJury](#)*

Igjen en twittermelding med budskapet og antagelsen om at hijaben brukes av islamister for å spre islamisme. Her ytrer Le Pen at hun ønsker å fjerne hijaben fra det offentlige rom, som et tiltak for å bekjempe islamisme i landet. Twittermeldingen er vedlagt en video fra det politiske programmet *Le Grand Jury*, sendt fra den franske nyhetskanalen *La Chaîne Info* (LCI).

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

Qu'est-il advenu de cette femme en voile intégral face à #Macron ? A-t-elle été interpellée comme l'exige la loi ? Pour faire face au #communautarisme, il faut déjà appliquer la loi dans toute sa fermeté et faire cesser ces provocations incessantes. MLP

[Oversett tweeten](#)

8:56 p.m. · 18. feb. 2020 · Twitter for iPhone

1 323 Retweets · 87 sitat-Tweets · 3 038 likerklukk

Nr. 12 (#13) Hva skjedde med denne kvinnen i fullt slør vendt mot #Macron? Ble hun arrestert slik loven krever? For å håndtere #parallelsamfunn må vi allerede anvende loven strengt og få slutt på disse stadige provokasjonene. MLP

Le Pen mener damen burde bli arrestert for å være iført nikab i offentligheten – som ifølge fransk lov har vært ulovlig siden 2010. Videre knytter hun bruk av nikab til parallelsamfunn. Viktige kollokasjoner er «nikab» (*voile intégral face*), «parallelsamfunn», «loven» og «provokasjonene».

Marine Le Pen @MLP_officiel · 5. nov. 2021

Campagne pro-hijab du Conseil de l'Europe : non seulement l'Union européenne laisse la France lutter seule contre l'islamisme en Afrique, mais en plus elle fait la promotion décomplexée, avec notre argent, de l'islam politique en Europe ! #MLaFrance

62 314 736

EU

Nr. 13 (#14)

*Europarådets pro-hijab-kampanje: ikke bare lar EU Frankrike bekjempe islamisme i Afrika alene, med det fremmer også politisk islam uhemmet, med pengene våre i Europa!
#MLaFrance*

Denne twittermeldingen er den eneste gangen Le Pen bruker ordet islam i hennes twittermeldinger mellom perioden 1. oktober 2020 til 5. november 2021, dog gjennom begrepet «politisk islam». Her tvitrer Le Pen om en pro-hijab-kampanje fra Europarådet hun mener fremmer politisk islam og islamisme. Igjen lager hun en sammenheng mellom hijab og islamisme og antar at hijabbruk er en del av islamisme. Og igjen kritiserer hun EU for å motvirke Frankrike i å bekjempe islamisme – dog denne gangen på den Afrikanske kontinentet. Viktige kollokasjoner er «Europarådet», «EU», «politisk islam», «hijab» og «islamisme».

Nr. 14 (#15)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

Pendant que ces technocrates débattent du sexe des anges et profèrent leurs menaces dérisoires, l'islamisme avance, se renforce et va installer un califat en Afghanistan, mettant nos peuples et la sécurité du Monde en grave danger. Comme toujours, l'UE est en dessous de tout. MLP

Oversett tweeten

franceinfo ✓ @franceinfo · 12. aug. 2021

Afghanistan : l'Union européenne menace les talibans d'"isolement" s'ils prennent le pouvoir par la force

francetvinfo.fr/monde/afghanis...

10:48 a.m. · 15. aug. 2021 · Twitter for iPhone

524 Retweets 46 sitat-Tweets 1 509 likerklikk

Mens disse teknokratene debatterer engelens kjønn og uttaler sine latterlige trusler, går islamismen frem, styrker og vil installere et kalifat i Afghanistan, noe som setter våre folk og verdens sikkerhet i alvorlig fare. Som alltid er EU etter i alt. MLP

Denne twittermeldingen har vedlagt en artikkel fra radio- og nyhetskanalen franceinfo med overskriften «Afghanistan: EU truer Taliban med «isolasjon» hvis de tar over med makt»⁵ (franceinfo, 2021). Le Pen er tydeligvis ikke enig med tiltakene EU gjør for Afghanistans situasjon. Det at EU ligger «etter i alt», impliserer enten at EU er blind for problemet med den

⁵ På fransk : *Afghanistan : l'Union européenne menace les talibans «d'isolement» s'ils prennent le pouvoir par la force*

påståtte voksende islamismen eller at de ikke har makt til å stoppe den. Ordbruk og kollokasjoner er viktige i denne twittermeldingen. Ved å bruke ord og setninger som at islamismen «rykker frem» (*l'islamisme avance*), vil installere et kalifat (*va installer un califat*) og verdens sikkerhet er i alvorlig fare (*la sécurité du Monde en grave danger*), tegner Le Pen et skremmende bilde av dagens globale sikkerhetssituasjon. Viktige kollokasjoner er «islamisme», «kalifat», «Afghanistan», «fare» og «EU».

Krigslovgivning

Marine Le Pen @MLP_officiel

"Puisque le terrorisme est un acte de guerre, il exige une législation de guerre.

Cette législation d'exception sera conforme à l'Etat de droit, dirigée contre les terroristes, et garantira les libertés des citoyens."

[#SamuelPaty](#) [#Conflans](#)
Oversett tweeten

« LE TERRORISME EST UN ACTE DE GUERRE.
IL FAUT UNE LÉGISLATION DE GUERRE. »

Rassemblement National

droit, ce qui suppose un Etat et du droit,
un état restauré et une loi appliquée.

0:04 · 24,9k visninger

Marine Le Pen veut la mise en place d'une législation de guerre

2:01 p.m. · 20. okt. 2020 · Twitter Media Studio

535 Retweets · 50 sitat-Tweets · 1 541 likerklikk

Nr. 15 (#16)

Siden terrorisme er en krigshandling, krever den krigslovgivning. Denne unntakslovgivningen vil være i samsvar med rettsstaten, rettet mot terrorister, og garantere borgernes friheter. #SamuelPaty #Conflans

I twittermeldingen nedenfor ønsker Le Pen krigslovgivning for terrorisme. Hun bruker ikke ordet islamisme i denne meldingen, men har emneknaggen #SamuelPaty, som kobler innholdet opp med islamisme. Viktige kollokasjoner i denne twittermeldingen er «terrorisme», «krigshandling», «krigslovgivning», og gjennom emneknaggene #SamuelPaty og #Conflans (kommunen hvor Paty ble drept) kobler hun også på temaet islamisme. Etter å ha gått gjennom twitterfeeden hennes, omhandler en stor del av tvitringene islamisme, særlig i perioden mellom oktober 2020 til mars 2021. Selv om denne twittermeldingen ikke nevner islamisme – annet enn gjennom emneknaggen – vil en som leser gjennom hennes Twitter-konto raskt assosiere dette med islamisme.

Beleiring

Marine Le Pen
@MLP_officiel

...

Nr. 16 (#17)

📺 « Notre pays est en état de siège diplomatique, sécuritaire, économique et social. Voilà le résultat des politiques menées par ceux qui se sont succédé au pouvoir. Il faut enfin être à l'offensive face à l'islamisme, avec une législation de guerre ! »
[#LaMatinale](#) [@CNEWS](#)

Oversett tweeten

12:08 p.m. · 4. nov. 2020 · Twitter Media Studio

287 Retweets 23 sitat-Tweets 906 likerklikk

*Landet vårt er i en tilstand av diplomatisk, sikkerhets, økonomisk og sosial beleiring. Dette er resultatet av politikken utført av de som har sittet med makten. Vi må endelig være på offensiven mot islamisme, med krigslovgivning!
#LaMatinale @CNEWS*

@CNEWS og emneknaggen #LaMatinale referer til den franske nyhetskanalen CNEWS sitt morgenprogram *La Matinale*, som betyr «morgenen» på fransk. I denne tvitringen gjør Le Pen flere antagelser. i) Frankrike er under beleiring, både diplomatisk, sikkerhetsmessig, økonomisk

og sosialt, ii) årsaken til det er slapphet fra eliten og iii) typisk for populistere har Le Pen en løsning: offensiv krigslovgivning mot islamismen. Videre er igjen Frankrike passiv i den første setningen – Frankrike blir beleiret. Islamismen er implisitt den aktive parten i beleiringen. Dette legitimerer forsvarskrig, som hun skriver i den siste setningen. Le Pen er igjen elitekritisk og kritiserer regjeringen for at situasjonen er slik den er. Videre er det viktig å poengtere at beleiringen ikke bare påvirker sikkerheten med tanke på terrorangrepene, Le Pen beskriver den også som diplomatisk, sosial og økonomisk.

Anti-seperatismeloven

President Macron kom som sagt innledningsvis med et lovforslag 2. oktober 2020, som ble vedtatt i august 2021. Loven blir på folkemunn kalt antiseparatismeloven, og har som formål å styrke republikkens idealer gjennom laïcité. Loven kom som et tiltak etter terrorangrepene høsten 2020, og vakte store motprotester i franske gater våren 2021. Flere mente loven var diskriminerende og ikke angrep terrorister, men heller den vanlige muslimeren i gata. Det er interessant å se på Le Pens svar til loven. Macron har vært hennes store rival, og det er derfor naturlig at hun vil ønske å kritisere et lovforslag fra Macron som omhandler et viktig tema for Le Pen, nemlig islamisme. Som vi ser i de to twittermeldingene nedenfor, er det nettopp kritikk hun kommer med. Disse twittermeldingene er bare et lite utvalg av det hun har tvitret om loven.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

« Comme d'habitude avec En Marche, ils font une loi qui attente aux libertés de tout le monde, parce qu'ils sont incapables d'avoir le courage de s'attaquer à ce qui menace la République française : l'ISLAMISME ! » @franceinfo

Oversett tweeten

10:40 a.m. · 27. jan. 2021 · Twitter Media Studio

470 Retweets 28 sitat-Tweets 1 309 likerklipp

Nr. 17 (#18)

Som vanlig med En Marche lager de en lov som truer alles frihet, fordi de ikke er i stand til å ha mot til å angripe det som truer den franske republikken: ISLAMISME!

@franceinfo

I denne twittermeldingen kritiserer Le Pen den sittende regjeringen for å ikke gjøre nok i kampen mot islamisme i Frankrike. En Marche er partiet ledet av nåværende President Emmanuel Macron, og kan kategoriseres som et sentrum-høyreparti. Le Pen har ved flere anledninger, og twittermeldinger (se vedlegg, twittermeldingene #11, #13, #19 og #27), kritisert antiseparatismeloven og regjeringens håndtering av islamisme. Viktige kollokasjoner er «islamisme», «frihet», «truer» og «lov». Et annet viktig ord er «mot» (*le courage*); Hun anklager regjeringen for feighet.

Nr. 18 (#19)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

📺 « La loi "confortant les principes républicains" est très insuffisante compte tenu de la gravité de la situation dans notre pays. Il n'y a rien sur l'idéologie salafiste, sur l'islamisme au travail, sur l'immigration incontrôlée ! » [#Le79Inter](#) [@franceinter](#)

[Oversett tweeten](#)

11:26 a.m. · 10. des. 2020 · Twitter Media Studio

164 Retweets 13 sitat-Tweets 500 likerklukk

Loven som «styrker de republikanske verdiene» er svært utilstrekkelig med tanke på alvoret i situasjonen i vårt land. Det står ingenting om salafist ideologi, om islamisme på jobben, om ukontrollert innvandring! #Le79Inter @franceinter.

Emneknaggen #Le79Inter viser til den offentlige radiokanalen France Inter. Ifølge Le Pen er loven «svært utilstrekkelig» (*très insuffisante*), fordi den ikke angriper den virkelige trusselen, islamisme. Kritikken hennes retter seg også til faktumet at den ikke nevner «salafistideologi, islamisme på jobben» og «ukontrollert innvandring». Synet om at det skjer en ukontrollert innvandring er viktig for Le Pen, dette er ifølge henne en viktig kilde til islamismens «framvekst» i landet. Her nevner hun også islamisme på arbeidsplassen. Som med moskéen tidligere gjør steds plasseringen trusselen mer reell. Hun kritiserer altså Macrons lovforslag for å være utilstrekkelig, noe som kan kjøpe misfornøyde velgere fra ham.

5.2 Innvandring

Innvandring er et stort tema for Front National, muligens det største. Etter å ha fulgt Le Pens Twitter-konto et helt år, vil jeg si at innvandring er det største temaet målt etter hyppighet. Le Pen knytter innvandring opp mot usikkerhet, mangel på kontroll, kriminalitet, økonomiske vansker, arbeidsledighet og terrorisme. Hun nevner ikke spesifikke religioner og som regel ikke etnisiteter når hun skriver om innvandring. Her blir analyse av kollokasjoner viktig: Innvandring blir ofte nevnt sammen med islamisme og terrorisme. Dermed kan mange lesere, bevisst eller ubevisst, få forståelsen at hun ofte snakker om muslimske innvandrere.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

« Il faut stopper cette immigration anarchique. Nous avons 6 millions de chômeurs, 9 millions de pauvres. Où va-t-on les loger, quel travail va-t-on leur donner ? Nous subissons en plus un fondamentalisme islamiste en grande partie d'importation ! »

[#BourdinDirect](#)

Oversett tweeten

10:45 a.m. · 13. okt. 2020 · Twitter Media Studio

730 Retweets 38 sitat-Tweets 1 989 likerklukk

Nr. 19 (#20)

Vi må stoppe denne anarkistiske innvandringen. Vi har 6 millioner arbeidsledige, 9 millioner fattige. Hvor skal vi huse dem, hvilken jobb skal vi gi dem? Vi lider også av en stor mengde importert islamistisk fundamentalisme!

#BourdinDirect

Denne twittermeldingen er en av mange av Le Pens tvitringer det siste året som snakker om anarkistisk eller ukontrollert innvandring. Twittermeldingen ble publisert 13. oktober, tre dager før drapet på Paty, men i etterkant av angrepet utenfor Charlie Hebdos gamle hovedkontor. Emneknaggen #BourdinDirect viser til det franske morgenprogrammet på radio, kalt Bourdin Direct etter radiohosten og journalisten Jean-Jacques Bourdin, som vi ser på bilde i det vedlagte videoklippet. Selv om twittermeldingen til Le Pen kun er «retweetet» 730 ganger, ser vi at videoen har hatt 35 200 visninger – noe som viser at et twittermelding kan bli lest av langt flere enn de som velger å dele (retweete) den videre.

Viktige kollokasjoner er «anarkistisk innvandring», «fattigdom», «arbeidsledighet» og «islamistisk fundamentalisme» – innvandring får her negative kollokasjoner. Le Pen kobler

innvandring til problemer med arbeidsledighet, fattigdom og husmangel. Hun stiller spørsmålet om hvordan landet har mulighet til å ta seg av dem. Videre kobler hun anarkistisk innvandring til islamisme. For Le Pen blir islamismen importert til landet gjennom innvandrere. Ved å bruke ordet «importert» (d'importation) poengterer hun at islamistisk fundamentalisme har kommet inn i landet utenifra, og dette gjennom innvandring.

Nr. 21 (#21)

Marine Le Pen
@MLP_officiel

🗨️ "Il faut sortir d'un certain nombre d'articles de la "Convention européenne des droits de l'Homme", comme l'ont fait le Danemark, l'Irlande, la Grande-Bretagne. En matière de maîtrise de l'immigration, la Nation française doit être absolument souveraine."

[#LeGrandJury](#)

Oversett tweeten

Marine Le Pen dans "Le Grand Jury" sur RTL et LCI

1:53 p.m. · 25. okt. 2020 · Twitter Media Studio

524 Retweets 59 sitat-Tweets 1 330 likerklikk

Denne twittermeldingen kan muligens virke vag å inkludere i en oppgave som utforsker Le Pens syn på islam, ettersom den ikke nevner islamisme, hijab, moské, eller andre faktorer knyttet til islam utenom innvandring. Det som er interessant med denne twittermeldingen er at den viser hvor langt Le Pen er villig til å gå for å stoppe den antatte anarkistiske innvandringen som igjen har ført til importert islamisme. Her ytrer hun at hun ønsker å trekke Frankrike ut av

... *Vi må komme oss ut av en rekke artikler i Den*

Europeiske menneskerettskonvensjonen, slik Danmark, Irland og Storbritannia har gjort. Når det gjelder

immigrasjonskontroll, må den franske nasjonen være absolutt suveren.

#LeGrandJury

en rekke artikler i Den Europeiske menneskerettskonvensjonen, for å få full grensekontroll. Viktige kollokasjoner i denne twittermeldingen er «suveren», «immigrasjonskontroll» og «menneskerettighetskonvensjon».

Nr. 22 (#31) En 30 ans, #Trappes est devenue un territoire perdu de la République, sous le poids d'une immigration massive et ininterrompue qui l'a changée en profondeur. Qui peut nier que l'immigration déréglée a été le moteur de la montée en puissance de l'islamisme dans notre pays ? MLP (@MLP_officiel, 2021, 13. Februar).

I løpet av 30 år, har #Trappes blitt et tapt territorium i republikken, på grunn av massiv og uavbrutt innvandring som har endret den dypt. Hvem kan nekte for at deregulert innvandring var drivkraften bak islamismens oppgang i vårt land? MLP.

Le Pen omtaler Trappes som et tapt territorium, «territoire perdu» som følge av massiv innvandring. Videre stiller hun et retorisk spørsmål hvor hun konstaterer at innvandring var drivkraften til islamismens oppgang i Frankrike. Hun impliserer at Trappes var et bedre sted før innvandringen, ettersom innvandring har endret Trappes til å bli et tapt territorium for republikken. Altså er ikke Trappes fransk lenger, men heller nærmest erobret av innvandrere. I tillegg sier hun igjen at innvandring har ført til islamismens oppgang i Frankrike. Viktige kollokasjoner er «Trappes», «tapt territorium», «massiv innvandring» og «islamismens oppgang». Le Pen fremstiller innvandring i denne twittermeldingen som både negativt og farlig, og som en trussel for republikken.

5.3 Parallelsamfunn

Communautarisme, parallelsamfunn, er et begrep Le Pen bruker hyppig. Som nevnt i andre kapitler blir parallelsamfunn gjerne forstått som egne samfunn innenfor andre samfunn, med egne normer og regler enn storsamfunnet.

Nr. 23 (#29)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

📺 « Il faut mettre fin à l'immigration massive, terreau du communautarisme, lui-même terreau du fondamentalisme islamiste ! Les critères pour entrer dans notre pays sont beaucoup trop faibles et nous empêchent de nous protéger de gens nocifs. »

@Europe1

Oversett tweeten

9:57 a.m. · 21. okt. 2020 · Twitter Media Studio

597 Retweets 38 sitat-Tweets 1 922 likerklikk

*Vi må få slutt på
massiv
innvandring,
grobunn for
parallelsamfunn,
som igjen er
grobunn for
islamistisk
fundamentalisme!
Kriteriene for å
komme inn i
landet vårt er
altfor svake og
forhindrer oss i å
beskytte oss mot
skadelige
mennesker.
@Europe1*

Igjen en twittermelding med budskapet om at innvandring fører til parallelsamfunn som fører til islamisme. Meldingen er vedlagt en video fra den franske radiokanalen Europe 1, og kom i kjølvannet av drapet på Samuel Paty. Viktige kollokasjoner er «parallelsamfunn», «islamistisk fundamentalisme», «innvandring» og «skadelige mennesker».

Marine Le Pen
@MLP_officiel

Tout, dans l'affaire de la jeune Shaina violée, agressée puis brûlée vive à [#Creil](#), révèle la talibanisation de certains quartiers de notre pays.
L'immigration de masse a pour corollaires le communautarisme et le recul terrifiant des droits des femmes. MLP

[Oversett tweeten](#)

lemonde.fr

Shaina, 15 ans, poignardée et brûlée vive à Creil : « Ce n'est pas un fait divers, ...
En octobre 2019, une jeune fille, victime d'un viol collectif deux ans avant, a été poignardée et brûlée vive. Pour l'avocate de la famille, cet assassinat « dit ...

7:11 p.m. · 5. sep. 2021 · Twitter for iPhone

783 Retweets 122 sitat-Tweets 1 941 likerklikk

Nr. 24 (#32) Alt, i tilfellet til den unge Shaina som ble voldtatt, overfalt og deretter brent levende i #Creil, avslører Talibaniseringen av visse distrikter i landet vårt. Følgen av masseinnvandring er parallellsamfunn og den skremmende nedgangen i kvinners rettigheter. MLP.

Våren 2020 hadde også flere terrorangrep på fransk jord. Drapet på 15 år Shaina var et av dem. Twittermeldingen har vedlagt en nyhetsartikkel fra *Le Monde*, som skriver at Shaina ble knivstukket og brent levende i Creil, og at det i forkant av drapet ryktes om at hun var gravid. To år før hadde hun vært offer for en gruppevoldtekt. Seksualitet og voldtekt har vært en vanlig

trope innenfor muslimfiendtlighet – synet på at islam er kvinneundertrykkende og at muslimske menn er overgripere (Said, 1994, s. 311-312). Le Pen har ikke tvitret mye angående islam og seksualitet, men her knytter hun voldtekten og drapet av Shaïna med islamisme gjennom ordet «Talibaniseringen». Taliban er en islamistisk terror organisasjon, og dermed blir hennes drap knyttet opp med islamisme. Videre skriver Le Pen at «visse distrikter» står ovenfor en «talibanisering», hvor man kan lese «islamisering». Helt konkret mener hun disse distriktene har opplevd en nedgang i kvinners rettigheter, et resultat av innvandring og parallellsamfunn. En annen twittermelding som forteller samme budskap er denne :

Nr. 25 (#30) #Trappes est le symbole de ces villes et quartiers où la République française a reculé pour laisser la place au communautarisme et à l'islamisme. Nous devons à ces victimes, à toutes les victimes, de reconquérir ces territoires. Un à un, sans la moindre faiblesse. MLP (@MLP_officiel, 2021, 2018, 23. August).

#Trappes er symbolet på disse byene og distriktene der Den franske republikken har trukket seg tilbake for å gi plass til parallellsamfunn og islamisme. Vi skylder disse ofrene å gjenvinne disse områdene. En etter en, uten den minste svakhet. MLP

Le Pen henvender seg til det franske folket gjennom et inkluderende pronomenbruk, «oss», (*nous*). Hun tegner bilde av kommunen Trappes som et tapt område, hvor Frankrike ikke lenger har makten, men islamisme. Viktige kollokasjoner her er «islamisme», «parallellsamfunn», «gjenvinne» og «svakhet».

5.4 Franske verdier

Jeg har hentet ut noen twittermeldinger som tar for seg Frankrikes identitet og kulturarv, og har valgt å kode dem franske verdier. Selv om twittermeldingene her ikke nevner islam eller islamisme, er det interessant å se på hva Le Pen definerer som franske verdier og identitet, ettersom det kan ha mye å si for hennes syn på islam.

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

Nr. 24 (#36)

« La France est, par ses racines chrétiennes, par les Lumières qui en sont le prolongement, la fille de la liberté, celle qui reconnaît l'individu libre, l'expression par le vote individuel, le consentement au mariage ou la libération des esclaves. » #Fréjus #RentréeMLP

Oversett tweeten

12:05 p.m. · 12. sep. 2021 · Twitter for iPhone

226 Retweets 24 sitat-Tweets 614 likerklikk

Frankrike er, gjennom sine kristne røtter, gjennom opplysningstiden som er dens [de kristne røttenes] forlengelse, frihetens datter, den som anerkjenner det frie individet, [den som anerkjenner] uttrykk gjennom individuell stemme, [den som anerkjenner] samtykke til ekteskap og frigjøring av slaver.

#Fréjus

#RentréeMLP

Emneknaggen #Fréjus viser til den franske kommunen Fréjus sørøst i Frankrike, hvor Le Pen holdt valgkampanje som vist på bilde. Emneknaggen #RentréeMLP betyr «returnMLP» og brukes som et slagord av Le Pen selv på twitter, samt av enkelte følgere.

I denne twittermeldingen karakteriseres Frankrikes identitet gjennom en kristen kulturarv, opplysningstiden og individuell frihet. Interessant nok nevner Le Pen samtykke til ekteskap, (*consentement au mariage*) som noe som karakteriserer Frankrike. Dette kan tolkes som et budskap mot tvangsekteskap, en vanlig trope innenfor islam (Frydenlund & Leidig, 2022, s. 2) uten at vi kan være sikre på at Le Pen hentydet til dette. Uansett ser vi i denne twittermeldingen av kristendommen er en viktig del av Frankrikes kulturarv, og at kristendommen og

opplysningstiden har resultert i frihet. Hvis vi ser på kollokasjoner i denne twittermeldingen ser vi at kristendommen nevnes med frihet, opplysningstiden, individet og frigjøring – alle ord med i utgangspunktet positiv konnotasjon. I twittermeldingen nedenfor skriver Le Pen at Frankrike har mistet sin andel av franskheden:

12:43 p.m. · 10. okt. 2021 · Twitter Media Studio

319 Retweets 14 sitat-Tweets 679 likerklikk

For Le Pen står franskheden på spill. Løsningen er å gjenvinne den. Det ironiske er at Le Pen «forsvarer folks rett til å forsvare sin identitet [og sine] tradisjoner», men ønsker forbud mot bruk av hodeplagg i det offentlige rom. Nedenfor ramser hun opp hva Frankrike er og står for. Her nevner hun kristne røtter, opplysningstiden, frihet, individualitet, frivillig ekteskap og frigjøring av slaver. Denne twittermeldingen er fra en debatt Marine Le Pen befant seg på hos *BFMPolitique*, en fransk, politisk TV-kanal (BFM TV). Le Pen tvitrer mye fra debatter hun

Nr. 25 (#35)

*Frankrikes problem i dag er å gjenvinne sin andel av franskheden! Jeg forsvarer folks rett til å forsvare sin identitet, deres tradisjoner: Jeg vil ikke at det eneste landet som ikke har rett til å gjøre det er Frankrike.
#BFMPolitique*

befinner seg på, og denne er ingen unntak. Selv om denne twittermeldingen ikke gir belegg for hva som er grunnen til at Frankrike har tapt sin andel av franskheten, eller hva som er franskhet, skriver hun i flere twittermeldinger fra samme debatt om at hun vil stoppe anarkisk innvandring, familiegjenforening, sende tilbake utenlandske kriminelle og kontrollere grensene: « Il y a une exaspération des Français sur l'immigration. Il faut une mise en œuvre réelle d'un projet précis, ferme et efficace : arrêter le regroupement familial, maîtriser nos frontières... » (@MLP_officiel, 2021, 10. oktober). I en annen twittermelding fra samme debatt skriver hun at Frankrike ikke lenger er et immigrasjonsland: « la France n'est plus une terre d'immigration ! » (@MLP_officiel, 2021, 10. oktober). Tar man alle twittermeldingene fra debatten i betraktning er det tydelig at «massiv» innvandring har ført til tapet av «franskheten», og at løsningen er å kraftig redusere innvandringen til landet.

En av få twittermeldinger som nevner laïcité, er å finne i en twittermelding som ga hyllest til Samuel Paty dagen han ble begravet. Le Pen deltok på begravelsen hans og la med bilder fra begravelsen i twittermeldingen:

Marine Le Pen
@MLP_officiel

Devant son collègue de [#ConflansSainteHonorine](#), j'ai tenu à rendre hommage ce matin à [#SamuelPaty](#), professeur assassiné par un islamiste parce qu'il défendait la laïcité et la liberté d'expression.

Oversett tweeten

10:12 a.m. · 19. okt. 2020 · Twitter for iPhone

592 Retweets 69 sitat-Tweets 2 396 likerklikk

*Nr. 26 (#40) Foran
høyskolen*

*#ConflansSainteHonorine,
denne morgenen hyllet jeg
#SamuelPaty, en professor
drept av en islamist fordi
han forsvarte laïcité og
ytringsfrihet.*

Her blir islamisme satt opp mot laïcité og ytringsfrihet i kontekst av drapet på Paty. Enda mer setter hun dette inn i et konfliktbilde: laïcité, en viktig identitetsmarkør for Frankrike, trues av islamisme (som er importert utenifra). Dette gir belegg for hennes syn om at Frankrike er under beleiring av islamistisk ideologi.

*Nr. 27 (#47) Mens
parallelsamfunn og
islamisme utvikler seg og
mater av våre svakheter,
fortsetter #Macron å
sende katastrofale
signaler om omvendelse,
splittelse og selvforakt ...
Vi må raskt ta tilbake, til
toppen av staten,
stoltheten over å være
fransk! MLP*

Flere ting er bemerkelsesverdig med denne twittermeldingen. For det første har denne twittermeldingen et interessant ordvalg. Le Pen skriver at parallellsamfunn og islamisme «mater av våre svakheter» (*nourrissent de nos faiblesses*), hvor hun impliserer at det vil vokse seg større og større ved mindre Frankrike kutter av matforsyningen. Som hun har skrevet i twittermeldinger ovenfor innebærer tiltak mot islamisme og parallellsamfunn strengere grensekontroll og asylpolitikk, forbud om hijab i offentlig sfære og forbud mot utenlandskfinansierte moskéer.

For det andre er denne twittermeldingen et svar på en annen twittermelding, og dens kontekst er svært viktig for meningsinnholdet. Som vist på bildet ovenfor svarer Le Pen på en twittermelding fra kontoen til det franske nyhetsbyrået *Agence France-Presse* (@afpfr), som tvitret: «*Emmanuel Macron innrømmet tirsdag «i Frankrikes navn», at advokaten og nasjonalistlederen Ali Boumendjel hadde blitt «torturert og myrdet» av den franske hæren under Algerie-krigen i 1957. Kunngjorde Elysée, et drap på den tiden forkledd som selvmord #AFP.* (@afpfr, 2021, 3. mars). Å se Le Pens uttalelse ovenfor som et svar på denne twittermeldingen gir hennes uttalelse en ny mening. Ali Boumendjel var en algerisk advokat, nasjonalist og aktivist som motsatte seg fransk styre i Algerie, og ble på grunn av sin aktivisme mot fransk kolonistyre i Algerie arrestert av franske tropper, og ble deretter meldt død av franske myndigheter som følge av selvmord (BBC, 2021). Algeriekrigen har vært et betent tema for Frankrike hvor Algerie og Frankrike har gjenfortalt historien litt forskjellig. Det at Macron offentlig innrømmer at selvmordet var et dekke for tortur og drap fra fransk side og offentlig unnskylder dette, er et stort steg for Frankrike i å unnskyld seg for koloniseringen av Algerie og krigen det medførte. Franske myndigheter rapporterer at hans første offentlige unnskyldning til Algerie for kolonialiseringen skapte sto oppmerksomhet i Frankrike (France24, 2021; L'Express, 2022; Maillot, 2022).

At Le Pen kritiserer Macron for dette og kaller det for «selvforakt» er interessant. Det at Frankrike må «ta tilbake, til toppen av staten, stoltheten over å være fransk», får en ny betydning når man leser det som et motsvar til Macrons offentlige unnskyldning. Hun impliserer at i stedet for å unnskyld seg (på vegne av landet) for torturen og drapet av den algeriske frigjøringsaktivisten, burde Frankrike heller være stolt over det å være fransk. Videre er det også interessant at hun kobler på begrepene islamisme og parallellsamfunn i denne konteksten. Saken omhandler fransk kolonialisering av Algerie, hvor Frankrike strengt talt ikke ønsket å

gjøre Algerie til en koloni, men til en fransk provins. Mens Le Pen fordømmer parallellsamfunn og «islamistisk» erobring av Frankrike, godtar hun fransk imperialism og erobring av Algerie. Viktige kollokasjoner her er «parallellsamfunn», «islamisme», «svakheter», «stolthet» og «fransk».

Sivilisasjon

Sivilisasjon er et ord Le Pen tvitret mye om, særlig mot høsten 2021 og da valgkampen var i gang sommeren 2021. Flere av twittermeldingene er mer vage i hva som truer den franske sivilisasjonen, mener hun globalisering, innvandring, islamistisk ideologi, multikulturisme eller terrorangrep? Andre er mer tydelige, slik som denne nedenfor:

Nr. 28 (#42)

J'invite tous ceux qui ne veulent plus voir nos valeurs bafouées à se rassembler pour éradiquer ce nouveau totalitarisme qu'est l'islamisme.

Il en va de la vie de nos enfants comme de notre survie en tant que civilisation. #DirectAN #PJLPrincipesRépublicains #PJLSéparatisme

Oversett tweeten

7:36 p.m. · 3. feb. 2021 · Twitter Media Studio

843 Retweets 51 sitat-Tweets 2 442 likerklikk

... *Jeg inviterer alle de som ikke lenger ønsker å se våre verdier brutt til å komme sammen for å utrydde denne nye totalitarismen som er islamisme. Det handler om livene til våre barn og om vår overlevelse som en sivilisasjon. #DirectAN #PJLPrincipesRépublicains #PJLSéparatisme.*

Emneknaggen #DirectAN referer til at dette ble sendt direkte fra Frankrikes nasjonalforsamling (*Assemblée nationale*), mens emneknaggene #PJLPrincipesRépublicains og #PJLSéparatisme

referer til Macrons lovforslag som ble vedtatt i august 2021, kalt antiseparatismeloven på folkemunne. Twittermeldingen nevner ikke noe om hennes mening om separatismeloven, men heller om den franske sivilisasjonen versus islamisme. Le Pen gjør en antagelse om at «våre verdier» (*nos valeurs*), altså franske verdier blir brutt, videre gjør hun den antagelsen om at de blir brutt av islamistisk ideologi, og at dette setter både liv og hele den franske sivilisasjonen på spill. Dette synet fremmer hun igjen i valgkampen hvor presidentvalget får en eksistensiell betydning ved at det vil avgjøre om Frankrike som sivilisasjon vil bestå eller forgå:

Nr. 29 (#38)

Europa, den ekte Europa, er uatskillelig fra ideen om frihet, som er grunnfjellet i vår sivilisasjon. Det er denne sivilisasjonen, som er så brilliant og strålende, med hellenistisk, romersk og kristne røtter, som vi må [ha til hensikt å] beskytte. #Ungarn

Som vi ser i teksten på den tillagte videoen, er dette en tale Le Pen holdt i Budapest, Ungarn, noe vi også ser via emneknaggen #Ungarn. Videre er talen en del av valgkampanjen for presidentvalget 2022. Viktige kollokasjoner her er «Europa», «frihet», «sivilisasjon»,

«brilliant», «strålende», «hellenistisk», «romersk», «kristne» og «beskytte». Interessant nok skriver Le Pen «det ekte Europa», som impliserer at det finnes et «falskt» Europa. Slik type retorikk er vanlig høyrepopulister, som idylliserer slik ting var før, og motsetter seg multikulturalisme. Hun spiller på sivilisasjonisme og definerer «ekte Europa» som en sivilisasjon. Denne sivilisasjonen fremstiller hun som både «brilliant» (*brillante*) og «strålende» (*rayonnante*), altså er den fremstilt svært positivt. I tillegg legger hun vekt på hellenistisk, romersk og kristne røtter. Videre skriver hun at denne sivilisasjonen må beskyttes – hva den må beskyttes mot nevnes ikke her.

5.5 Venstresiden

Siste hovedkode er venstresiden. Et begrep som har vært i vinden de senere årene er islamvenstre, synet om at venstresiden er alliert med islam og eller idylliserer islam selv om islamistisk ideologi er en trussel. Utdanningsminister Frédérique Vidal var en av de som mente islamvenstre fant sted i fransk akademia, og krevde full gransking og rensing av dette. Som jeg vil vise i denne delen mener Le Pen selv at islamvenstre finner sted i akademia, i tillegg til at venstresiden har «hjulpert» islamisme å bosette seg i landet:

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

🗨️ "La gauche a en partie aidé l'islamisme à s'installer dans notre pays. Il ne tient qu'à eux de changer totalement leur fusil d'épaule et de venir combattre, avec les républicains, contre cette idéologie totalitaire qu'est l'islamisme." #LeGrandJury

Oversett tweeten

2:27 p.m. · 25. okt. 2020 · Twitter Media Studio

358 Retweets · 48 sitat-Tweets · 1 102 likerkløkk

Nr. 30 (#48)

Venstresiden har delvis hjulpet islamismen å bosette seg i vårt land. Det er opp til dem å ombestemme seg fullstendig og komme og kjempe, med republikanerne, mot denne totalitære ideologien som er 'islamismen' #LeGrandJury.

I denne twittermeldingen legger Le Pen deler av skylden for islamistisk ideologi i Frankrike på venstresiden. Igjen er dette en elitekritikk typisk for høyrepopulister. Hun setter et skille mellom venstresiden og republikanerne, og tegner på den måten et bilde av venstresiden som en slags «forræder» for Republikken Frankrike. Emneknaggen #LeGrandJury viser som sagt tidligere til den franske politiske sendingen *Le Grand Jury*, som blant annet sendes av den franske nyhetskanalen *La Chaîne Info* (LCI). Viktige kollokasjoner er «venstresiden», «islamismen», «totalitær» og «ideologi».

Nr. 31 (#49)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

...

Cette affaire sordide démontre toute la réalité d'un [#islamogauchisme](#) répugnant, sectaire et sans limite.

Après l'attentat qui a coûté la vie à Samuel Paty, comment peut-on continuer à utiliser ces procédés contre le corps enseignant ? MLP [#Grenoble](#)

[Oversett tweeten](#)

Le Figaro ✓ @Le_Figaro · 5. mar. 2021

Leurs noms étaient affichés en grosses lettres à l'entrée de l'établissement, accolés aux mots «fascistes» ou encore «l'islamophobie tue». Les deux enseignants craignent à présent pour leur sécurité et celle de leur famille. lefigaro.fr/actualite-fran...

6:02 p.m. · 6. mar. 2021 · Twitter for iPhone

536 Retweets 32 sitat-Tweets 1 466 likerklikk

Denne grusomme hendelsen demonstrerer hele virkeligheten av en avskyelig, sekterisk og ubegrenset #islamogauchisme. Hvordan kan vi fortsette å tillate denne oppførselen mot læreryrket, etter angrepet som kostet Samuel Paty livet? MLP #Grenoble

Her beskriver Le Pen islamvenstre svært negativt gjennom ordene «avskyelig» (*répugnant*), «sektarisk» (*sectaire*) og «ubegrenset» (*sans limite*). Twittermeldingen er vedlagt en nyhetsartikkel fra *Le Figaro* som omhandler to professorer anklaget for å være muslimfiendtlige, som har blitt kalt fascister og muslimfiendtlige på universitet de underviser ved og nå frykter for egen sikkerhet (Sugy, 2021). Emneknaggen #Grenoble referer til Universitet Science Po Grenoble. Videre kobler hun dette til Samuel Paty, og mener læreryrket ikke er godt nok beskyttet.

Une fois de plus, les dirigeants de la gauche rétrécissent la nation par leur communautarisme. Pourquoi tournent-ils ainsi le dos à nos principes républicains ? MLP
#SarahHalimi

Nr. 32 (#51)

Det er ikke kun det jødiske samfunnet som er i uro, men det nasjonale samfunnet i sin helhet. Nok en gang krymper venstresiden nasjonen på grunn av sitt syn på parallellsamfunn. Hvorfor vender de ryggen til våre republikanske verdier? MLP #SarahHalimi

Denne twittermeldingen er med til dels fordi den omhandler parallellsamfunn, og til dels fordi den nevner en annen religiøs minoritet i Frankrike, jødene. Den ble postet i kjølvannet av rettssaken til jødiske Sarah Halimi som ble drept i 2017. Twittermeldingen er en «sitat-Tweet»

av nyhetsbyrået *LCI*, som skriver at drapsmannen ikke vil bli stilt for retten⁶. Med denne konteksten er det interessant at Le Pen nevner parallellsamfunn og venstresiden. Hun impliserer at venstresiden sitt liberale syn på multikulturalisme har ført til en forskjellsbehandling av innvandrere. Viktige kollokasjoner er «venstresiden», «jødiske», «parallellsamfunn» og «republikanske prinsipper».

Islamofobi

Til slutt er underkoden islamofobi. Her har jeg valgt å la Le Pens bruk av ordet «islamophobie» oversettes med islamofobi på norsk og ikke muslimfiendtlighet. En kritikk mot Le Pen er at hun er muslimfiendtlig og bruker islam som en syndebukk for ulike problemer i landet. «Islamofobi» er ikke et hyppig brukt ord for Le Pen. Innenfor den satte tidsperioden for denne oppgaven brukte hun ordet kun to ganger, en gang for å fordømme drapet på Samuel Paty og den andre gangen kun ni dager etter den første hvor hun uttrykte at hun ikke var redd for å bli kaldt «islamofob».

Marine Le Pen
@MLP_officiel

« #SamuelPaty, comme beaucoup d'autres enseignants, a été abandonné face aux atteintes à la laïcité, face à l'accusation "d'islamophobie", face aux pressions de parents imprégnés d'idéologie islamiste, par une hiérarchie qui ne veut "pas de vagues"... »

@Europe1

Oversett tweeten

10:03 a.m. · 21. okt. 2020 · Twitter Media Studio

250 Retweets 7 sitat-Tweets 651 likerklipp

Nr. 33 (#35)

*Som mange andre lærere ble #SamuelPaty sviktet [egt. forlatt] i møte med angrep mot laïcité, i møte med anklage om 'islamofobi', i møte med press fra foreldre som er gjennomsyret av islamistisk ideologi. Sviktet [forlatt] av et hierarki som ikke ønsker å lage opptøyer.
@Europe1*

⁶ Drapsmannen ble regnet som utilregnelig av rettspsykiaterne (Schofield, 2021).

Denne twittermeldingen kom altså bare fem dager etter drapet på Samuel Paty. Le Pen impliserer at landet har sviktet Paty og prinsippet om laïcité, fordi det ikke lyktes i å beskytte Paty fra foreldre «gjennomsyret av islamistisk ideologi». Viktige kollokasjoner er «Samuel Paty», «islamofobi», «islamistisk ideologi» og «sekularisme». Dette ble sagt på den franske radiokanalen Europe1, og twittermeldingen har blitt vist minst 10 500 ganger, som vist på bilde.

Nr. 34 (#36)

Marine Le Pen ✓
@MLP_officiel

« J'assume ce rôle de responsable politique : je veux être au pouvoir pour prendre les décisions qui permettront de protéger les Français. Il faut savoir contre qui nous nous battons, il ne faut pas avoir peur d'être accusé d'être "islamophobe" ! » #BourdinDirect

Oversett tweeten

10:30 a.m. · 30. okt. 2020 · Twitter Media Studio

541 Retweets 80 sitat-Tweets 2 000 likerklikk

Jeg omfavner denne rollen som politiker: Jeg vil sitte med makten og ta de avgjørelsene som skal beskytte franskmennene. Vi må vite hvem vi kjemper mot, vi må ikke være redd for å bli beskyldt for å være «islamofober»! #BourdinDirect

Denne twittermeldingen ble publisert en uke etter drapet på Paty, og er vedlagt et intervju med Le Pen på den franske nyhetskanalen BFM TV. Le Pen avviser implisitt anklager hun har fått mot seg om å være muslimfiendtlig (*islamophobe*), fordi hun gjør det hun gjør for å beskytte

franskmenn. Hun er tydelig på at anklagen om å være muslimfiendtlig ikke skal stoppe henne i å gjøre beskyttende tiltak. Viktige kollokasjoner er «politiker», «franskmenn» og «islamofober».

Nr. 35 (#37)

Cela fait longtemps que nous réclamons cette dissolution ! #CCIFdissolution Pendant des années les pouvoirs publics ont laissé cette association se substituer au parquet pour lancer des fatwas judiciaires contre tous ceux qui dénonçaient l'islamisme @MLP_officiel @ZinebElRhazoui (@louis_aliot, 2020, 19. Oktober)

Vi har bedt om denne oppløsningen i lang tid! #CCIFdissolution I årevis lot offentlige myndigheter denne foreningen å innta påtalemyndighetens plass for å starte rettslige fatwaer mot alle dem som fordømte islamismen. @MLP_officiel @ZinebElRhazoui

Denne twittermeldingen er skrevet av Louis Aliot, men «retweetet» av Le pen samme dag 19. oktober 2020. Louis Aliot sitter i Frankrikes Nasjonalforsamling som representant for Front National. Emneknaggen #CCIFdissolution viser til den franske organisasjonen *Collectif contre l'islamophobie en France (CCIF)*, som kan oversettes til *Samling mot islamofobi i Frankrike*. I tråd med navnet jobbet organisasjonen mot muslimfiendtlighet i landet, men ble ifølge egne nettsider oppløst i 26. oktober 2020 som følge av politisk press for å oppløses (CCIF, 2020). Den franske avisen *Le Figaro* opplyser om at CCIF ble oppløst av regjeringen på grunnlag av at den promoterte islamistisk propaganda ifølge flere franske aviser (*Le Figaro*, 2020, 3 desember). Zineb El Rhazoui er en profilert fransk marokkansk journalist som tidligere har jobbet for Charlie Hebdo. Louis Aliot tvitrer her at om at oppløsningen av CCIF burde ha skjedd for flere år siden, ettersom han anklager CCIF for å starte «rettslige fatwaer» om de som motsatte seg islamisme i landet. Viktige kollokasjoner her er «oppløsning», «fatwaer» og «islamisme».

I dette kapittelet har jeg nærlest og analysert trettifem twittermeldinger fra Le Pens konto. Som jeg har vist har Le Pen unnlatt å bruke ord som islam og muslimer. Dermed har temaer som knytter seg til islam har vært viktige å se på. Videre har jeg vist i dette kapittelet at hyppige kollokasjoner er «islamisme», «innvandring» og «parallellsamfunn». Nærlesningen og

diskursanalysen av disse trettifem twittermeldingene, samt utvalget på femtifem twittermeldinger utgjør datagrunnlaget for diskusjonskapittelet.

6. Diskusjon

I diskusjonsdelen av oppgaven vil jeg diskutere forskningsspørsmålet i lys av teorien presentert tidligere. Forskningsspørsmålet er som følger *Hvilket syn fremmer Le Pen av islam på Twitter?* Teori og kontekstuell bakteppe vil bli anvendt på datamaterialet presentert i kapittelet ovenfor. Strukturen for dette kapittelet vil være inndelt etter de ulike teoretiske perspektivene. Datamaterialet i denne oppgaven viser ulike funn, noen forventede og noen mer uforventede ut ifra tidligere forskning og teoriutviklingen på feltet. Jeg vil argumentere for at Le Pen illustrerer et retorisk-diskursivt skifte i partiet, samt i måten muslimfiendtlighet kommer til uttrykk. Hun er ikke like eksplisitt i sin kritikk og motstand mot islam som religion, og har moderert seg for å favne flere velgere. Muslimfiendtligheten har ikke forsvunnet, men tatt en ny og mer moderat form. I stedet for å snakke direkte om islam, snakker hun rundt det gjennom referanser som islamisme, hijab, innvandring og parallellsamfunn. Hennes ytringer i dag formes likevel av partiets tidligere, muslimfiendtlige ytringer, og hun uttrykker i dag en mer tolerert form for muslimfiendtlighet, som spiller på lov og orden i stedet for direkte biologisk rasisme slik hennes far gjorde. Videre er hennes referanser til islam satt i utelukkende negativt lys.

Et retorisk-diskursivt skifte: mot en liberal muslimfiendtlighet?

Det viktigste funnet i datamaterialet er at Marine Le Pen sjelden bruker ordene islam eller muslim på Twitter. Ingen av hennes twittermeldinger postet i perioden 1. oktober 2020 til 30. oktober 2021 inneholdt søkeordene **islam* eller **musulman**. Derfor utvidet jeg tidsperioden med seks dager til 5. oktober 2021, hvor hun brukte ordet islam gjennom begrepet «politisk islam» (*l'islam politique*). Dette er den eneste twittermeldingen i mitt datamateriale som inneholder ordet islam. Ser man på twitterfeeden hennes før 1. oktober 2020, finner man flere twittermeldinger som bruker søkeordet **musulman** og **islam**, selv om sistnevnte som regel står i kontekst med begrepet radikal islam. Disse ordene var derimot ikke brukt i tidsperioden for mitt datamateriale – utenom det ene unntaket. Likevel vil jeg ikke konkludere med at Le Pen *ikke* snakker om islam i det hele tatt. I stedet referer hun til islam gjennom ord som «moské», «hijab» og «islamisme», eller mindre eksplisitt og tvetydig gjennom ordene «innvandring» eller «parallellsamfunn». Som vist i diskursanalysekapittelet ovenfor, fremstiller hun innvandring utelukkende negativt, med unntak av de polske innvanderne som hun mener

har assimilert seg, og mener innvandring fører til parallellsamfunn og islamisme. Det at hun hyller polske innvandrere for deres vellykkede assimilering, mens alle hennes referanser til islam er satt i negativt lys, samt at hun skriver mye om islamisme og islamister, skaper et visst bilde på hennes twitterfeed: Hvite, europeiske polske innvandrere er hyllet, mens muslimske kvinner som går i hijab er islamister og en trussel for landet. Dette gir medhold til Balibars argument om at det ofte er innvandrere fra det globale sør, særlig tidligere kolonier, som blir sett mest ned på i Europa av ytre høyre, en form for andregjøring han kaller «anti-Thirds-Worldism», altså en form av rasialisering av innvandrere.

Videre har Frankrike en særskilt historisk kontekst med islam ettersom den koloniserte flere muslimske land og mange migrerte senere til Frankrike, særlig fra Algerie og Marokko. Islam kom til Frankrike gjennom innvandring, særlig på 60-tallet. Å spørre etter en borgers etnisitet eller religion er forbudt ved fransk lov, med det er fortsatt estimert at islam er Frankrikes nest største religion, etter katolisismen (Haynes, 2014, s. 236). Ettersom Le Pen ofte problematiserer innvandring fordi den angivelig fører til islamisme, er det naturlig å lese muslimske innvandrere, ettersom det både er en stor innvandringsgruppe for Frankrike, men også fordi man ikke like naturlig vil assosiere andre religiøse minoriteter som potensielle islamister. Det samme gjelder parallellsamfunn, som Le Pen også mener er grobunn for islamisme. Det er naturlig å tenke ut fra Le Pens twittermeldinger at muslimske innvandrere utgjør en fare for å danne parallellsamfunn og bli islamister – en vil ikke like naturlig tenke dette om en hinduistisk innvandrer eller kinesisk innvandrer.

Flere faktorer er dermed med på å skape assosiasjoner mellom islam og innvandring, både den koloniale historien til Frankrike, faktumet at Le Pen nevner islamisme i majoriteten av andelen twittermeldinger om innvandring, samt faktumet at det er Le Pen som snakker om det. Le Pen har allerede ved tidligere år etablert seg som en islam-kritiker. Hva hun mener om islam er ikke usagt eller ukjent, hun har tvert om vært en svært tydelig motstander av flere uttrykksformer for islam i det franske samfunnet. Ved valgkampanjen 2017 hadde Le Pen en kampanje om å fjerne hijaben, og ved valgkampanjen 2012 ønsket hun å fjerne halalmat i skolekantinerne. En kjent kontrovers var uttalelsen hennes om at muslimsk fredagsbønn i franske gater var som tysk okkupasjon. Fredagsbønnen i franske gater ble ulovlig mindre enn et år etter hennes uttalelse (Brubaker, 2017, s. 11). I forkant av presidentvalget 2022, som vist i mitt datamateriale, ønsker hun fortsatt å forby hijaben, samt utenlandskfinansierte moskéer. Samtidig er budskapet som

skinner mest igjennom i mitt datamateriale budskapet om islam som en sikkerhetstrussel. Mitt argument er at Le Pen har moderert seg i sine ytringer om islam, og dermed gjort et retorisk-diskursivt skifte. Hun unngår å bruke ord som muslim og islam, men bruker heller begrepene islamisme og islamister hyppig. På den måten «slipper hun unna» å kritisere religionen islam, fordi hun ikke begir seg inn på noe religionskritikk, men snakker om islamisme og sikkerhet. I mitt datamateriale har hun ikke tvitret noe om hvorvidt hun skiller islam og islamism, men har blant annet i en debatt med innenriksminister Gérald Dermanin uttalt at hun skiller mellom islam og islamisme (Mestre, 2021).

En innvending er at det å snakke om islamisme i utgangspunktet ikke gjør en muslimfiendtlig. Det samme gjelder også det å snakke om terrorangrepene som har rystet landet. Le Pen nevner som sagt ikke islam direkte, men snakker hele tiden om islamisme. Hvorfor konkluderer jeg da med at hennes fremstilling av islam er muslimfiendtlig? Her blir kritisk diskursanalyse viktig. Faircloughs CDA-modell viser hvordan måten noe blir snakket om, påvirker holdninger og sosiale strukturer. Le Pens twittermeldinger analyseres på første nivå, *sosiale begivenheter* (tekst i den gamle modellen). Her analyseres meningsinnholdet. På det andre nivået, *sosial praksis*, analyseres twittermeldingene i lys av diskursen de relaterer til. Det vil si den større diskursen rundt islamisme i Frankrike og Europa, om innvandring og om islams plass i det franske samfunnet (ut ifra twittermeldingenes innhold). I det tredje nivået, *sosial struktur*, analyseres twittermeldingene til sosiale strukturer i det franske (og europeiske) samfunnet. Frankrikes kolonihistorie blir her viktig, ettersom det har ført til mange muslimske innvandrere til landet, samt faktumet om at *banelieues* med høy andel innbyggere med innvandrerbakgrunn og høy kriminalitet er kilde til misnøye. Le Pen tvitrer mye om parallellsamfunn, innvandring og islamisme. Når dette relateres til den større diskursen fra europeiske høyrepopulister, blir særlig muslimer svartmalt og andregjort, som diskutert i teorikapittelet. Som sagt i teorien er det mange definisjoner av muslimfiendtlighet. Skal man tenke på det som passiv frykt, som et aktivt valg i å være mot muslimer eller islam, eller skal man definere det som diskriminerende handlinger mot muslimer? Uansett definisjon, argumentere Fairclough og van Dijk for at språk påvirker holdninger, maktstrukturer og samfunnsstrukturer. Le Pens stadige presiseringer om at innvandring og hijabbruk fører til parallellsamfunn og islamisme, kan bidra til å danne negative holdninger til muslimer i det franske samfunnet. I tillegg er ikke hennes retorikk alenestående, men en del av en større høyrepopulistisk retorikk i flere vesteuropeiske land – dermed kan slike negative holdninger til muslimer spre seg i flere europeiske land.

Videre argumenterer Mondon og Winter for at Le Pens ensidige fokusering på islamisme og sikkerhet er en form for liberal muslimfiendtlighet. I stedet for å spille på biologisk rasisme, bruker Le Pen lov og orden som argument for hennes aversjoner til hijab, utenlandskfinansierte moskéer og innvandring. Ifølge Mondon og Winter er dette mer «spiselige» tilnærminger til muslimfiendtlighet, fordi den styrer unna klassisk, biologisk rasisme. I stedet for å argumentere for at Frankrike er kristent og europeisk, og muslimer er arabere (dog dette er en stereotypi) og tilhengere av islam, argumenterer hun for at islamisme truer franske verdier som ytringsfrihet og laïcité, og at former for islamisme må «utryddes» – hun har ikke skrevet former for islam. Samtidig har hun tidligere allerede etablert seg som muslimfiendtlig, og Front National har lenge vært selve symbolet for illiberal muslimfiendtlighet ifølge Mondon og Winter. Faktumet at Le Pen kom til andre runde i presidentvalget både i 2017 og 2022, gir støtte til Mondon og Winter sitt argument om at muslimfiendtlighet siden 9/11 har blitt normalisert. Som Mondon og Winter skriver det, har Frankrike en dominant lingvistisk-etnisk nasjonal identitet, en historisk statsreligion og en konfliktfull historie med orientalisme og kolonialisme (2017, s. 2153), en kontekst og kritikk Le Pen fullstendig ignorerer – særlig illustrert ved hennes fordømmelse av Macrons offentlige unnskyldning til Algerie for Algeriekrigen. Hun trenger ikke lenger å opprettholde muslimfiendtlige ytringer for å bli forstått som muslimfiendtlig: hennes utsagn «hviler» på tidligere muslimfiendtlige utsagn og forstås dermed i kontekst av det. Slik får nyere utsagn dets betydning i relasjon til tidligere etablerte diskursive felt. Dermed kan hun nå moderere seg uten å miste en betraktelig del av ytre høyre velgere, samtidig som hun kan favne flere sentrumsvelgere.

Éric Zemmour truet hennes posisjon i det ytre høyre et øyeblikk ved å være enda mer høyreekstrem og eksplisitt i sin kritikk av islam, men oppnådde ikke stor nok oppslutning ved presidentvalget 2022. Zemmour var langt mer ekstrem i sine ytringer ved valgkampen enn Le Pen, ettersom han ikke var en allerede etablert politiker og måtte dermed bane fram sin vei, mens Le Pen kunne være mer moderat ettersom hun kan «hvile» på partiets tidligere, mer radikale ytringer. Dette retorisk-diskursive skiftet, fra å være tydelig muslimfiendtlig og direkte kritisere islam til å senere, etter å ha etablert seg slik, gjør at hun fremstår som mer moderat og «spiselig» selv om hun ikke har tatt avstand fra tidligere ytringer. Ut ifra datamateriale i denne oppgaven uttrykker Le Pen nå mer liberal muslimfiendtlighet som spiller på lov og orden – i motsetning til før hvor Front National var selve symbolet på illiberal muslimfiendtlighet.

Mellom nasjonalisme og sivilisasjonisme: kulturalisering av religion

Ovenfor har jeg argumentert for at Le Pen uttrykker det Mondon og Winter kaller liberal muslimfiendtlighet, samtidig som hun «seiler» på partiets tidligere illiberale muslimfiendtlige ytringer. Neste steg i diskusjonskapittelet er å avdekke hvordan denne mer liberale typen for muslimfiendtlighet tar form. Jeg vil diskutere i hvordan Le Pen kulturaliserer religion samt argumentere for at hun fører en sivilisasjonistisk-retorikk.

Ifølge Brubaker utspiller nasjonalisme seg hos enkelte Nord- og Vesteuropeiske høyrepopulister som sivilisasjonisme. For Brubaker er sivilisasjonisme både en del av nasjonalisme og et alternativ til det. Han nevner Front National som et tydelig eksempel på dette, som bruker religion som både en kultur- og identitetsmarkør. Ved valgkampanjen 2017 vektla Marine Le Pen Frankrikes «kristne røtter», samtidig som disse røttene var sekulariserte som et resultat av opplysningstiden (Brubaker, 2017, s. 8). Dette kan vi også se ved valgkampanjen i 2022, som vist ved twittermeldingene **#36** og **#38**. Le Pen er ikke alene om dette. Tidligere statsminister François Fillon og president Nicolas Sarkozy har også tidligere vektlagt Frankrikes kristne røtter (Brubaker, 2017, s. 8). Videre har Le Pen også brukt ordet «sivilisasjon» (*civilisation*) ved flere twittermeldinger i sammenheng med presidentvalget 2022. Som vist både ved twittermelding **#38** og **#42**, settes den europeiske og franske sivilisasjonen på spill av islamisme, som truer deres «overlevelse» og verdier. Som vist i twittermelding **#36**, definerer hun fransk sivilisasjon ut ifra sine kristne røtter, individuell frihet og stemme, samtykkende ekteskap og frigjøring av slaver. I tråd med Brubakers argument ser vi i datamaterialet at Le Pen behandler kristendommen og islam som kulturelle enheter eller *sivilisasjoner*, og islamsk kultur truer den sekulære, kristne kulturen.

Brubaker er ikke den eneste som tar opp problemet med kulturalisering av religion. Hijack-tesen av Marzouki, McDonnell og Roy, presentert i kapittel tre, argumenterer også for at flere høyrepopulistiske partier i Vest-Europa behandler religion som en identitetsmarkør og kultur, snarere enn tro. Ifølge Roy har Front National med overtakelsen av Marine Le Pen gjort et skifte fra å snakke om katolske verdier til å snakke om republikkens verdier. Han mener partiet fortsatt holder fast ved landets katolske kulturarv, men bryr seg mer om katolisismens betydning som en identitetsmarkør enn de religiøse aspektene. Eksempelvis motsetter ikke partiet seg lengre

homofili eller samboerskap, slik det gjorde under tidligere partileder Jean-Marie Le Pen. Jeg hadde forventet at Marine Le Pen ville snakket – eller tvitret – mer om fransk kultur enn det hun faktisk gjorde. Referanser til franskhet og fransk kultur var av de sjeldnere typer twittermeldingene. Til gjengjeld tvitret hun mye om ‘anarkistisk’ innvandring, parallellsamfunn og ‘importert’ islamisme. Hun tvitret altså mye om hva som *ikke* var fransk, etter hennes mening, eller hva som hvert fall ikke *burde* være det – noe som kanskje er lettere enn å tvitre hva Frankrike faktisk er, ettersom Le Pen er en opposisjonspolitiker og dermed tjener på å kritisere.

Når det kommer til hva Frankrike faktisk *er*, eller *burde* være, har hun blant annet tvitret dette: «Frankrike er, gjennom sine kristne røtter, gjennom opplysningstiden som er dens [de kristne røttenes] forlengelse, frihetens datter, den som anerkjenner det frie individet, [den som anerkjenner] uttrykk gjennom individuell stemme, [den som anerkjenner] samtykke til ekteskap og frigjøring av slaver.»

Her defineres Frankrike ut ifra sine «kristne røtter», individuell frihet og stemme, samtykkende ekteskap og frigjøring av slaver. Interessant nok blir samtykkende ekteskap inkludert i denne oppramsingen. Som jeg bemerket i diskursanalysekapittelet ovenfor, kan dette tolkes som et budskap mot tvangsekteskap, en vanlig trope om islam. Her igjen ser vi spor av muslimfiendtlighet, dog av den mer tolererte og subtile typen. Videre er «frihet» en viktig komponent. Dette står i sterk kontrast til ‘barbariet’, kriminaliteten, lovløsheten og islamismen hun mener kommer med innvandring og parallellsamfunn. Le Pens negative fremstilling av innvandring, parallellsamfunn og kriminalitet, og hyppige tvitring om islamisme og farene ved hijabbruk, er alle komponenter som er med på å tillegge islam negative assosiasjoner, ettersom innvandring, parallellsamfunn, islamisme og hijab er naturlig å assosiere med islam i en fransk kontekst. Det blir dermed en sterk kontrast mellom det franske, som er ‘kristent’ og fritt, og det som truer det franske, som er parallellsamfunn, islamisme og tvangsekteskap – alle begreper som, når de kommer fra Le Pen, kan tolkes som referanser til islam.

Videre fremhever Le Pen konflikten mellom ytringsfrihet og islamisme. Samuel Paty ble selvet symbolet på laïcité og ytringsfrihet, og emneknaggen #SamuelPaty trendet på Twitter etter henrettelsen hans. Også Le Pen brukte denne emneknaggen, og et raskt søk på Twitter viser at hun brukte emneknaggen #SamuelPaty tolv ganger, og nevnte Samuel Paty i seksten

twittermeldinger – med forbehold om at hun kan ha skrevet flere som hun slettet ved senere anledning. Som vist i diskursanalysekapittelet skriver hun at han ble «drept av en islamist fordi han forsvarte laïcité og ytringsfrihet». Her tillegger hun meninger til Paty hun strengt tatt ikke kan vite om han har. I tillegg gir hun budskapet om at «det franske», ytringsfrihet og laïcité er under angrep av noe som ikke er fransk, nemlig islamisme.

Et annet retorisk grep Le Pen gjør er å snakke om «fransk stolthet», særlig det å ta stoltheten *tilbake*. Dette ser vi blant annet i referanse til den algeriske frigjøringskrigen hvor Le Pen fordømte Macrons unnskyldning til Algerie og mente han fremmet «selvforakt» (*haine de soi*), som strengt talt egentlig oversettes som «selvhat». Å kritisere presidenten for å offentlig unnskyldte for fransk vold under Algeriekrigen, en krig hvor Frankrike forsøkte å beholde sin erobring av Algerie, er bemerkelsesverdig. Enda mer bemerkelsesverdig blir det når Le Pen i denne konteksten snakker om å ta tilbake stoltheten over å være fransk. Hun impliserer at Frankrike burde være stolte av sin koloniale forhistorie og sitt forsøk på å forfranske Algerie og gjøre det til en fransk provins. Samtidig skriver hun at parallellsamfunn og islamisme vokser i hennes eget land, noe hun er sterkt imot. Hun gir dermed et tosidig budskap: islamistisk erobring av Frankrike er ikke greit, men tidligere fransk erobring av Algerie (et land med sunni-islam som statsreligion) er akseptabelt. Le Pen impliserer dermed at imperialism er greit når Frankrike er dens utfører, men ikke når det er Frankrike som dens objekt.

Videre fremmer hun en form for streng sekularisme hvor religionsfrihet må vike (for prinsippet om laïcité), og ønsker strengere innskjerping av islams uttrykk i samfunnet, selv om hun argumenterer for innskjerping av *islamistisk* uttrykk i samfunnet. Altså skjer det en diskursiv gliding fra islamisme til islam. Eksempler på uttrykk av islam er bruk av hijab, samt utalandsfinansierte moskéer. I en kristen kontekst er kirker som mottar finansiell støtte fra utlandet, enten fra andre kirkesamfunn eller organisasjoner, en vanlig og utbredt praksis. Transnasjonalitet er svært vanlig og utbredt i en kristen kontekst, både protestantisk og katolsk. Utenlandsfinansierte gudshus er ikke særegent for islam, men Le Pen fremmer det som en trussel og form for islamisme og som en del av statspropaganda mot Frankrike. Sekularisme som er streng mot enkelte minoritetsreligioners utøvelse kan bidra til å gjøre slike minoriteter til annenrangsborgere, ifølge Maclure & Taylor. Videre kaller Edgar Morin denne forskjellsbehandlingen av religioner i møte med prinsippet for laïcité for «catholaicity», hvor

katolsk kulturarv ses på som nasjonalistisk mens andre religioners uttrykksformer truer denne nasjonalismen.

Med andre ord bruker Marine Le Pen katolisisme som en identitetsmarkør i samsvar med både Brubaker og «hijack»-tesen. Hun tar ikke opp trosaspekter eller teologi når hun snakker om religion, men berører heller andre aspekter som identitet, historie og sivilisasjon. Ut ifra twittermeldingene ser vi at Le Pen definerer Frankrikes «sivilisasjon» ut ifra sine kristne røtter og at den trues av innvandring, parallellsamfunn og islamisme. Islam blir «det andre» som truer franske verdier som *laïcité* og ytringsfrihet, samt at islamisme står i opposisjon til Frankrikes kulturarv med kristensekularisme, liberalisme og ytringsfrihet.

«Hijack»-tesen er at den hevder at populistene 'kaprer' religion; de utgir seg for å være religiøse når de egentlig ikke er det. Men kan en egentlig uttale seg om andres religiøsitet eller tro? Spiller ikke Le Pens religiøsitet noen rolle? Er det kun de faste kirkegjengernes religiøsitet som gjelder? En kan ikke slå fast at Le Pen 'bruker' religion, men i virkeligheten ikke er religiøs i det hele tatt. Det at hun vektlegger Frankrikes kulturarv, kan være hennes uttrykk for religiøsitet. Uansett er hennes religiøsitet noe hun selv har tilgang til å vite om. Men, en kan argumentere for at uansett religiøs overbevisning hos Le Pen, vektlegger hun den kristne kulturarven og tegner et bilde av at denne trues av islamisme. Hannah Strømmen argumenterer for at dette bilde har sitt utspring fra Samuel Huntingtons «Clash»-tese, hvor han mener det er sivilisasjonskonflikt mellom islam og vesten, som sagt i kapittel tre (Strømmen, 2021, s. 89-90). Uansett religiøs overbevisning, er dette konstruerte skillelinje med på å fremmedgjøre og farliggjøre alle som assosieres med islamisme, noe Huntingtons tese fikk kraftig kritikk for å bidra til å gjøre med islam. Ifølge Le Pens twittermeldinger vil innvandrere som ikke assimilerer seg, men heller bidrar til parallellsamfunn, kvinner med hijab og de som går til utelandsfinansierte moskéer være del av islamismens fremmarsj i Frankrike. Med andre ord fremmedgjør og farliggjør Le Pen både religionen islam og muslimer, noe jeg vil argumentere for videre nedenfor.

Islam som en fare?

Hijack-tesen argumenterer for at motstand mot islam og innvandring er hovedgrunnen til at flere høyrepopulistiske partier i Vest-Europa eksisterer, samtidig som at slike partier ser på islam snarere som en politisk ideologi enn en religion. Slike partier vil derfor heller bruke ordet

‘islamisering’ enn ‘islam’ og ‘muslimer’ (Marzouki et al., 2016, s. 185: 187). Dette stemmer overens med datamaterialet, som sagt ovenfor. For Le Pen utgjør islamisme en trussel både mot Frankrike og Europa, mot prinsippet laïcité og mot Frankrikes sivilisasjon og kultur. Som vist ved twittermelding #5 og #17 bruker Le Pen krigsmetafor om islamisme: Frankrike fremstilles som den passive parten mens islamister aktivt går inn for å «beleire» landet. I tråd med populistisk retorikk ønsker Le Pen en stopper for regjeringens «feighet» som mater denne beleiringen. Tvert om impliserer hun at det er legitimt med forsvarskrig mot islamisme. I tillegg kaller hun islamisme for kreft (#11) en metafor som legitimerer for kraftig medisin for å få bort en voksende kreftsvulst. Både krigsmetaforen og kreftmetaforen impliserer at det er legitimt med kraftige tiltak mot islamisme og «[a]lle foreninger, strukturer, menn, kvinner, som støtter denne ideologien, som sprer den: de må settes ut av spill» (@MLP_officiel, 2020, 29. Oktober)⁷. Som nevnt i avsnittet ovenfor vil dette si kvinner med hijab, innvandrere som ikke assimilerer seg, men heller bidrar til parallellsamfunn, og de som går til utelandsfinansierte moskéer være del av islamismens fremmarsj i Frankrike

I den grad hun skiller islam med islamisme, er islam som en trussel og sikkerhetsproblem fortsatt et viktig tema for Front National, i tråd med hijack-tesen. De viktigste nøkkelordene i mitt datamateriale er innvandring og islamisme. Hun repeterer ofte budskapet om at innvandring fører til parallellsamfunn og islamisme. Videre finner vi utsagn om EU og globalisering i datamaterialet, hvor Le Pen stiller seg kritisk til begge to fordi hun ønsker strengere grensekontroll for å forhindre «importert» islamisme til landet. Ut ifra datamateriale er altså fortsatt skepsis mot EU, globalisering og ikke minst innvandring og islamisme – i tråd med Olivier Roys analyse – en av de viktigste temaene for Front National. At hun fremstiller hijaben som et politisk verktøy for islamismen og stiller seg kritisk til utenlandsfinansierte moskéer fordi hun mener det fører til radikaliserings, styrker argumentet om at hun behandler islam som en politisk ideologi snarere enn en tro og en religion.

Dette tar oss videre til sikkerhetsteorien. Sikkerhetsteorien bygger som nevnt i kapittel tre på tanken om at sikkerhet er en sosial konstruksjon. Den argumenterer for at hva som er et sikkerhetsproblem ikke vil være objektive sannheter, men subjektive tolkninger, og at eliten kan forkle egne politiske ønsker som sikkerhetsproblemer for å oppnå større gjennomslagskraft.

⁷ Twittermelding #5

Ved å kalle noe et sikkerhetsproblem åpner det opp muligheten for ekstraordinære tiltak som kan behandles utenfor de normale demokratiske prosessene i politikkutforming. Eksempler på slike tiltak er overvåkning, streng myndighetskontroll og restriksjoner av sivile rettigheter. Som vi kan se i twittermeldingene i dette utvalget, fremstiller Le Pen islam som svært politisert og gjort til et sikkerhetsproblem. Le Pen unngår å snakke om islam, men snakker rundt den ved å bruke ord som «islamisme», «parallellsamfunn», «hijab» og «terrorisme». Dette fungerer som en strategi for å unngå å snakke om religionen som sådan, men heller om sikkerhetsproblemer som må hanskles med. Hun bruker videre terrorhendelsene høsten 2020 som belegg for sikkerhetsproblemet, som kan være vanskelig å argumentere mot. Videre er det ikke et moderat sikkerhetsproblem, men et problem som haster og må hanskles med nå, ettersom både liv og Frankrike som sivilisasjon står på spill. Frankrike er for Le Pen under beleiring av ideologien islamisme og verken regjeringen eller EU har hatt øynene åpne til å stoppe den. Le Pen uttrykker også ønske om krigslovgivning for islamisme, noe som vil ta politiske saker som angår religionsutøvelse ut av offentlig politikk og inn i krisepolitikken. Hun ønsker videre å legge restriksjoner for religionsutøvelse, for å unngå vekst av islamisme og parallellsamfunn som allerede har ført til «tapte» territorier i Frankrike, som bydelen Trappes (se twittermeldingene #8, #30 og #31). Synet om hijabens plass i samfunnet har vært det mest konkrete eksempelet ut ifra mitt datamateriale, hvor Le Pen argumenterer for at hijaben er et politisk verktøy som brukes av islamister «for å tilegne seg territoriet». Med andre ord fremmer hun et bilde av at jo mer praktiserende muslim en er, desto mer potensielt farlig er man.

Hva blir ikke snakket om?

Som vist ovenfor er det visse temaer som går igjen, særlig innvandring, parallellsamfunn og islamisme. Referanser til islam blir utelukkende negativt fremstilt, og særlig fremstilt som et sikkerhetsproblem (blant annet hijabbruk og utenlandskfinansierte moskéer). Like viktig er det å se på hva Le Pen ikke snakker om. Et enkelt søk gjennom Twitter Avansert Søk, viser at hun ikke hadde twittermeldinger som inkluderte søkeordene **islam* og **musulman** innenfor tidsrommet jeg satt for datamaterialet – utenom en twittermelding hvor hun skrev «politisk islam». Det var heller ingen twittermeldinger med ordene *aïd* eller *Ramadan*, noe jeg søkte på for å se om Le Pen eventuelt gratulerte eller markerte Ramadan eller Eid på noen måte. Her hadde hun ingen twittermeldinger uansett tidsrom. Til gjengjeld har heller ikke Macron gjennom @EmmanuelMacron eller kulturminister Roselyne Bachelot-Narquin, @R_Bachelot

eller kulturdepartementets offisielle konto @MinistereCC gitt en markering til Ramadan eller Eid gjennom Twitter, uansett tidsrom. Det samme gjelder de fem tidligere kulturministrene i Frankrike, Franck Riester (@franckriester), Françoise Nyssen (@FrancoiseNyssen), Audrey Azoulay (@AAzoulay), Fleur Pellerin (@fleurpellerin) eller Aurélie Filippetti (@aurelifil). Eneste unntak er at Audrey Azoulay (@AAzoulay) delte en artikkel om en brannulykke som drepte tjue skolebarn i Niger, hvor hun skrev «Very sad news in #Niger on this first day of Ramadan... #education #niamey» (@AAzoulay, 2021, 14. april), med et vedlegg til en nyhetsartikkel om ulykken fra *Le Monde* – selv om dette ikke var en gratulasjon til Ramadan eller eid. Til gjengjeld finner man flere gratulasjoner eller positive markeringer fra Norges fem siste kulturministere, Abid Raja (@abidraja), Trine Skei Grande (@Trinesg), Linda H. Helleland (@Lindacath) og Hadia Tajik (@HadiaTajik)⁸. Det at Le Pen ikke har omtalt eid eller Ramadan, kan henge sammen med at det ikke er vanlig for politikere i fransk kontekst. Til gjengjeld har Le Pen, Macron og kulturminister Roselyne Bachelot tvitret både julehilsener og påskehilsener de senere årene. Dette gir igjen medhold til Morins «Chatolaicity»-argument om at katolisismen gjerne favoritiseres fremfor andre religioner i møte med prinsippet om laïcité. Det viser også at den strenge sekularismen heller er *selektiv* en streng i absolutt forstand.

Mens det er lett å finne twittermeldinger fra Le Pen som setter islam i et dårlig lys, er det vanskelig å finne twittermeldinger som setter islam i et godt lys. Også når det kommer til etnisk profilering, hyller Le Pen polske innvandrere for assimilering, mens de med arabisk bakgrunn er gjerningsmenn i forskjellige drap, ofte med antisemittisk motiv. Det skal sies at Le Pen ikke nevner islamisme i alle twittermeldinger hun har om antisemittiske drap, men som regel nevner hun islamisme og dens «framvekst» i Frankrike. Mangelen på positive fremstillinger av islam og referanser til islam gjør at Le Pens diskurs og fremstilling er utelukkende negativ. Ifølge Teun van Dijk er dette med på å legitimere og videreføre muslimfiendtlige holdninger i samfunnet, ettersom Le Pen som toppolitiker har høy sosial kapital og dermed mye innflytelse. Som Bratberg definerer det, viser diskurs til både «det konkrete som blir sagt, og til rammene for hva som er rimelig å mene og tro innenfor et gitt fellesskap» og at «hva vi vet og hva som er verdifullt, riktig og godt, formes kollektivt gjennom språklig praksis» (Bratberg, s. 29, 2021). Det vil si at den større diskursen av hvordan noe blir snakket om, igjen påvirker individers

⁸ Nåværende kulturminister Anette Trettebergstuen har ikke vært kulturminister under Ramadan og jeg har derfor utelukket henne.

tanker og ideer. Le Pens muslimfiendtlighet kan bidra til å legitimere slike allerede-eksisterende holdninger i samfunnet, eller skape slike holdninger. At hun har kommet til andre runde i de siste to presidentvalgene forsterker hennes innflytelse enda mer. Det vil være interessant å se hvordan hennes (nåværende økende) oppslutning påvirker muslimfiendtlige holdninger i det franske samfunnet over tid.

7. Konklusjon

Som denne oppgaven har vist spiller religion en viktig rolle i nasjonalisme i Frankrike. Landets religionshistorie med skille av stat og kirke, som førte til loven om laïcité i 1905, har hatt stor betydning for religioners rolle i samfunnet i dag, særlig når det kommer til islam. Uttrykk for religion må ofte vike for prinsippet om laïcité i offentligheten, selv om enkelte argumenterer for at katolisismen slipper «billigere unna». Edgar Morin kaller dette for «Catholaicity». Muslimer anses til å være den største religiøse gruppen i Frankrike etter katolikker, og utgjør dermed en stor minoritet i landet. Høyrepopulist Marine Le Pen har lenge blitt anklaget for å spre muslimfiendtlighet på ytre høyre for å fremme fransk nasjonalisme. Som vist i denne oppgaven, fremmer hun fortsatt et bilde av en ytre fiende, islamisme, som truer «det franske» på Twitter. Selv om utgruppa som nevnes eksplisitt er islamister, blir også muslimer delvis en del av denne utgruppa. Det skjer en diskursiv glidning fra islamisme til islam. Slik konstruerer Le Pen et antagonistisk islam (gjennom islamisme), for å fremme nasjonalisme til inngruppa (franskmenn).

Islam er en sentral del i Le Pens twitterfeed, men blir ikke skrevet om direkte. Derimot blir islam referert til gjennom ord som hijab, moské og islamisme, samt innvandring og parallellsamfunn. Faktumet at Le Pen ikke skriver direkte om islam, men heller skriver rundt det, er et viktig funn i oppgaven. Det viser at Le Pens muslimfiendtlighet har endret seg, fra illiberal muslimfiendtlighet til en mer subtil og liberal form for muslimfiendtlighet – fordi diskursen allerede er etablert. Dette har hun gjort ved å unngå direkte uttalelser om islam som en religion, og heller snakke om aspekter rundt islam som hijab, moské, innvandring, parallellsamfunn og islamisme. Et raskt søk med Twitter Avansert Søk gir flere treff for twittermeldinger som bruker begrepene islam og muslim(er) fra hennes konto publisert før 1. oktober 2020. Islam blir som regel brukt gjennom begrepet «politisk islam» i disse twittermeldingene, mens dette begrepet blir kun brukt en gang i mitt datamateriale. I stedet bruker Le Pen begrepet islamisme hyppig i mitt datamateriale. Dette begrepsskifte bidrar i større grad til å «unngå» å snakke om islam enn om hun hadde brukt begrepet «politisk islam», ettersom det er islamisme som blir nevnt og ikke islam. Videre spisser Le Pen diskursen rundt islam til å omhandle færre praktiske og religiøse aspekter ved islam, hun nevner ikke halalmat slik som før og moskéer blir nevnt kun noen få ganger, slik at diskursen heller omhandler sikkerhet. Det eneste unntaket er hijaben, et praktisk og religiøst aspekt ved islam som i aller

sterkeste grad blir fremstilt som en form for islamisme. Le Pen har altså gjort et retorisk-diskursivt skifte hvor hun beveger seg bort fra mindre tolererbare muslimfiendtlige utsagn til å heller snakke om lov og orden.

Dette argumenterer Mondon og Winter er blitt et nytt uttrykk for muslimfiendtlighet, hvor tidligere uttrykk for biologisk rasisme er erstattet med spørsmål om islam og sikkerhet – en tilnærming som de mener er mer «normalisert» i vestlige samfunn. Denne tilnærmingen til islam som et sikkerhetsproblem er hva både Brubaker og Marzouki, McDonnell og Roy mener er en del av kulturalisering av islam. Islam blir behandlet som en kulturell identitet og politisk ideologi som ikke overensstemmer med «vestlige» verdier som demokrati, ytringsfrihet, likestilling og egalitarisme. Høyrepopulister konstruerer et antagonistisk bilde mellom den kristensekulære vesten og islam, hvor islam er framstilt som en trussel for vesten. Dette bilde er i høy grad til stedet på Le Pens twitterfeed. Videre argumenterer Brubaker for at enkelte høyrepopulister spiller på ideen om sivilisasjonisme, hvor de mener vestlig sivilisasjon og muslimsk sivilisasjon har motstridende verdier. Enkelte funn i datamaterialet går i slik sivilisasjonistisk tankebane, som vist i twittermeldingene #36, #38 og #42. Le Pen bruker ordet sivilisasjon ved flere twittermeldinger, hvor hun drar inn historiske kontekster som hellenistiske og kristne røtter, opplysningstiden, frihet og prinsippet om laïcité – og hvor hun skriver at islamisme aktivt fører krig mot Frankrike og truer dens sivilisasjon og verdier. Ved å inkludere muslimer som bruker hijab og utenlandskfinansierte moskéer, blir plutselig «vanlige» muslimer portrettert som islamister og som en sikkerhetstrussel for landet. Utenlandskfinansierte kirker er en utbredt praksis innen global kristenmisjon, mens utenlandskfinansierte moskéer i Le Pens øyne er en del av både politisk og sosial beleiring av Frankrike. I datamaterialet sammenlikner Le Pen islam både med en kreftsvulst og en forsvarskrig. Kreftmetaforen impliserer at man må ta i bruk sterke medisiner for å fjerne «sykdommen». Det samme gjelder forsvarskrigmetaforen, hvor Frankrike er den passive parten som blir angrepet av islamisme, og dermed legitimt kan utføre forsvarskrig tilbake.

Med andre ord gir datamateriale i denne oppgaven støtte til Mondon og Winter sin tese om at muslimfiendtlighet i Nord- og Vest-Europa som spiller på lov og orden har blitt normalisert. Le Pens oppslutning på 41,5% ved andre runde i presidentvalget 2022 illustrerer nettopp dette. Dette vil ifølge Teun van Dijk være med på å opprettholde muslimfiendtlighet i samfunnet, fordi den politiske eliten har stor innflytelse og legitimitet i samfunnet. At Le Pen ønsker å slå

ned på ulike uttrykksformer av islam, som bruk av hijab i offentligheten og ønsker å forby offentlig finansierte moskéer, er med på å opprettholde det van Dijk mener er et rasistisk samfunnssystem – et system som består av et sosialt og et kognitivt delsystem. Diskriminerende praksiser som å forby bruk av hijab i offentligheten bidrar til å fremme rasisme i det sosiale delsystemet. Samtidig bidrar Le Pens utelukkende negative referanser til islam til å skape og opprettholde fordommer til islam om at islam er farlig på det kognitive plan. Hun fremmer et syn om at muslimer som bruker hijab er verktøy for islamister og en del av en islamistisk beleiring av Frankrike. Som van Dijk poengterer, er ikke fordommer og ideologier medfødt, men lært, opplevd og utviklet gjennom kommunikasjon. Le Pen kommuniserer på Twitter et utelukkende negativt bilde av islam hvor sikkerhetsspørsmålet settes i midten. Faktumet at hun ikke gir en eneste positiv referanse til islam, forsterker argumentet om at hun fremmer et muslimfiendtlig bilde av islam. Med andre ord bidrar en retorikk som utelukkende referer til islam gjennom islamisme og terrorisme til en normalisering av en mer subtil form for muslimfiendtlighet, som ifølge van Dijk er en form for rasisme.

Le Pen fremmer sekularisme som ideologi, som vil si at religionsfrihet må vike for republikkens verdier. Som Maclure og Taylor argumenterer kan slike republikanske sekulære regimer ende opp med å behandle enkelte religiøse minoriteter som annenrangsborgere. Frankrike har de senere årene hatt en utvikling med stadig krypende religionsfrihet for islam. I 2011 ble nikab og hodeplagg som dekker deler av ansiktet ulovlig, samtidig som det også ble ulovlig med muslimsk fredagsbønn i franske gater. I 2016 ble burkini forbudt i flere franske provinser, for å så bli opphevet igjen. Antiseparatismeloven av 2021 gjorde koranskoler for barn ulovlig. Samtidig som islam har sett enkelte aspekter ved religionsfriheten innskrenket, er den katolske arven i Frankrike fortsatt synlig. Le Pen nevner den også når hun snakker om franske verdier og sivilisasjon på Twitter. Som sagt betegner begrepet «Catholaicity» at religioner må vike for prinsippet om laïcité, utenom katolisismen, men Le Pen har ikke tvitret om katolisismen utover dens historiske kontekst i Frankrike. Hun har altså ikke tvitret om religiøse saker knyttet til katolisismen. Ut ifra mitt datamateriale, favorittseirer hun ikke religiøse aspekter ved katolisismen, men hun vektlegger dens betydning som identitetsmarkør for det franske samfunnet. I møte med det å være fransk, får katolikker (og kristne) frikort, mens muslimer blir sett på som fremmede for det franske og for å fremme parallellsamfunn.

Om muslimfiendtlighet er en (passiv) frykt eller en aktiv negativ holdning til muslimer, kan det at den politiske eliten stadig fremmer islams uttrykk som islamisme bidra til å skape en frykt for muslimer blant det franske folket. Videre kan denne frykten utspille seg både passivt og aktivt, uansett vil det føre til at muslimer, som anses å utgjøre 5-6 millioner av den franske befolkningen, bli annenrangsborgere med mindre religionsfrihet enn andre borgere, særlig majoritetsreligionen katolisismen. Særlig vil en retorikk som spiller på sivilisasjonisme bidra til å skape avstand mellom muslimer og øvrige franske borgere.

Et interessant steg for videre forskning vil være franske muslimers opplevelse av identitet og nasjonalitet, og hvordan de opplever Front Nationals muslimfiendtlighet. I tillegg vil det være interessant å følge med på franske holdninger til islam og religion i samfunnet, og se dette i lys av Le Pens og andre høyrepopulister som motsetter seg islam sin oppslutning. Det er interessant å se hvordan «profesjonell muslimfiendtlighet» i fransk politikk, media og hos franske intellekter vil utvikle seg i fremtiden.

8. Litteratur

8.1 Faglitteratur

Almeida, D. (2018). Marianne at the beach: The French burkini controversy and the shifting meanings of republican secularism. *Journal of Intercultural Studies*, 39(1), 20-34.

Almeida, D. (2017). Exclusionary Secularism: The Front national and the reinvention of laïcité. *Modern & Contemporary France*, 25(3), 249-263.

Andrews, M. (2011). Building institutional trust in Germany: relative success of the Gülen and Milli Görüş. *Turkish Studies*, 12(3), 511-524.

Balibar, É. (2012). *Politics and the other scene*. Verso Trade.

Balibar, E. (2007). Uprisings in the Banlieues. *Constellations*, 14(1), 47-71.

Balibar, E. (2004). Dissonances within laïcité. *Constellations*, 11(3), 353-367.

Balibar, É. (1997). Y at-il un 'néo-racisme'. *Race, nation, Class*, 27-41.

Bangstad, S. (2015). Islamofobi og rasisme. *Agora* (Oslo, Norway), 31(3-04), 5–29.

Bangstad, S. (2014). *Anders Breivik and the rise of Islamophobia*. Bloomsbury Publishing.

Bangstad, S. (2013). Eurabia comes to Norway. *Islam and Christian–Muslim Relations*, 24(3), 369-391.

Bergem Misje, I. (2021). Fransk katolsk-sekularisme som populistisk strategi? I Graff-Kvallevåg, K., Kloster, S. T., Stålsett, S. (Red). *Populisme og kristendom* (255-269). Cappelen Damm Akademisk.

Betz, H. G. (2018). The new front national: still a master case?. In *Diversity and contestations over nationalism in Europe and Canada* (pp. 313-336). Palgrave Macmillan, London.

Bratberg, Ø. (2021). *Tekstanalyse for samfunnsvitere*. Cappelen Damm Akademisk.

Brubaker, R. (2020). Hvorfor populisme? *Agora*, 38(1–02), 11–32. idunn.no. <https://doi.org/10.18261/ISSN1500-1571-2020-01-02-02>.

Brubaker, R. (2017). Between nationalism and civilizationism: the European populist moment in comparative perspective, *Ethnic and Racial Studies*, 40:8, 1191-1226, DOI: 10.1080/01419870.2017.1294700.

Carr, M. (2006). You are now entering Eurabia. *Race & Class*, 48(1), 1-22.

Clifton, J. (2013). What's in a name? Names, national identity, assimilation, and the new racist discourse of Marine Le Pen. *Pragmatics*, 23(3), 403-420.

Coesemans, R., & De Cock, B. (2017). Self-reference by politicians on Twitter: Strategies to adapt to 140 characters. *Journal of Pragmatics*, 116, 37-50.

Coolsaet, R. (2016). Facing the fourth foreign fighters wave: what drives Europeans to Syria, and to IS? Insights from the Belgian case. *Egmont Paper*, 81.

Cottee, S. (2017). "What ISIS Really Wants" Revisited: Religion matters in jihadist violence, but how?. *Studies in Conflict & Terrorism*, 40(6), 439-454.

Delanty, G. (2002). Communitarianism and citizenship. *Handbook of citizenship studies*, 161-174.

Dyrendal, A. & Emberland, T. (2019). *Hva er KONSPIRASJONSTEORIER*. Universitetsforlaget.

Dyrendal, A., G. Robertson, D., & Aspren, E. (Eds.). (02 Oct. 2018). *Handbook of Conspiracy Theory and Contemporary Religion*. Leiden, The Netherlands: Brill.

Eatwell, R. (2017). Populism and Fascism. I Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O., Ostiguy, P. (Red). *The Oxford Handbook of Populism* (s. 363-383). Oxford University Press.

Fielitz, M., & Thurston, N. (2018). *Post-digital cultures of the far right: Online actions and offline consequences in Europe and the US* (p. 210). Transcript Verlag.

Fox, J., & Akbaba, Y. (2015). Securitization of Islam and religious discrimination: Religious minorities in Western democracies, 1990–2008. *Comparative European Politics*, 13(2), 175-197.

Froio, C. & Ganesh, B. (2019). The Far Right Across Borders, referert i Fielitz, M., Thurston, N. (2019) *Post-Digital Cultures of the Far Right: Online Actions and Offline Consequences in Europe and the US*.

Frydenlund, I., & Leidig, E. (2022). Introduction: "Love Jihad": Sexuality, Reproduction and the Construction of the Predatory Muslim Male. *Religions*, 13(3), 201.

Frydenlund, I. (2015). *The rise of Buddhist-Muslim conflict in Asia and possibilities for transformation*. Norway: Norwegian Peacebuilding Research Centre (NOREF).

Green, T. H. (2015). *The fear of Islam: an introduction to Islamophobia in the West* (Second edition.). Fortress Press.

Greven, T. (2016). The rise of right-wing populism in Europe and the United States. *A Comparative Perspective. Friedrich Ebert Foundation, Washington DC Office, 1-8*.

Grønmo, S. (2004). *Samfunnsvitenskapelige metoder*. Fagbokforlaget.

Hamdan, A. (2007). The issue of hijab in France: reflections and analysis. *Muslim World Journal of Human Rights*, 4(2).

Harvey, G. (2016) Paganism. I Woodhead, L., Partridge, C. & Kawanami, H. (Red). *Religions in the Modern World* (s. 345-368). Tredje utgave. Routledge.

Haynes. (2014). *An Introduction to International Relations and Religion* (2nd edition.). Routledge.

Jobard, F. (2021). Policing the banlieues. *In Policing in France*. Routledge.

Joshi, R. (2021). Religious Radicalization in France: Contextualizing the 2021 'Anti-Separatism' Bill. *Strategic Analysis*, 1-6.

Jungherr, A. (2016). Twitter use in election campaigns: A systematic literature review. *Journal of information technology & politics*, 13(1), 72-91.

Jupskås, A. R. (2013). *Ekstreme Europa: Ideologi, årsaker og konsekvenser*. Cappelen Damm.

Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O. & Ostiguy, P. (2017). *The Oxford Handbook of Populism*. Oxford University Press.

Kemik, H., Özateş, N., Asgari-Chenaghlu, M., & Cambria, E. (2021). BLM-17m: A Large-Scale Dataset for Black Lives Matter Topic Detection on Twitter. *arXiv preprint arXiv:2105.01331*.

Krondorfer, B. (2015). Introduction: Anti-Semitism and Islamophobia: Twins or category mistake? *Cross Currents*, 65(3), 292–296. Atla Religion Database with AtlaSerials.

Lizotte, C. (2020). Laïcité as assimilation, laïcité as negotiation: Political geographies of secularism in the French public school. *Political Geography*, 77, 102121.

Marzouki, N., McDonnell, D. & Roy, O. (2016). *Saving the People: How Populists Hijack Religion*. Hurst & Company.

Marzouki, N. & McDonnell, D. (2016). Populism and Religion. I Marzouki, N., McDonnell, D. & Roy, O. (Red). *Saving the People: How Populists Hijack Religion* (1-12). Hurst & Company.

Mayer, N., & Perrineau, P. (1992). Why do they vote for Le Pen?. *European Journal of Political Research*, 22(1), 123-141.

Maclure, J., & Taylor, C. (2011). *Secularism and Freedom of Conscience*. Harvard University Press.

Mondon, A., & Winter, A. (2017). Articulations of Islamophobia: from the extreme to the mainstream? *Ethnic and Racial Studies*, 40(13), 2151-2179.

Mudde, C. & Kaltwasser, C. R. (2017). *Populism: A Very Short Introduction*. Oxford University Press.

Mudde, C. (2017). Populism: An Ideational Approach. I Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O., Ostiguy, P. (Red). *The Oxford Handbook of Populism* (s. 27-48). Oxford University Press.

Müller, J. W. (2016). *Hva er populisme?* (L. Holm-Hansen, Overs.). Heinesen Forlag. (Opprinnelig utgitt 2016).

Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O. & Ostiguy, P. (2017). *The Oxford Handbook of Populism*. Oxford University Press.

Ostiguy, P. (2017). Populism: A Socio-Cultural Approach. I Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O. & Ostiguy, P. (Red). *The Oxford Handbook of Populism* (s. 73-100). Oxford University Press.

Penner, A. (2021). 6.«Den gode borgeren» og «den flinke flyktningen»: fortellinger om dugnad, ideer om homogenitet og rasialisering. I *Fortellinger om integrering i norske lokalsamfunn* (s. 134-155).

Pérez-Curiel, C. (2020). Trend towards extreme right-wing populism on Twitter. An analysis of the influence on leaders, media and users. *Communication & Society*, 175-192.

Richardson, J. (2006). *Analysing newspapers: An approach from critical discourse analysis*. Palgrave.

Richardson, J. E. (2004). *(Mis) representing Islam: The racism and rhetoric of British broadsheet newspapers* (Vol. 9). John Benjamins Publishing.

Roy, O. (2016). The French National Front: From Christian Identity to Laïcité. I Marzouki, N., McDonnel, D., Roy, O. (Red). *Saving the People: How Populists Hijack Religion* (79-94). Hurst & Company.

Roy, O. (2016). Beyond Populism: The Conservative Right, the Courts, the Churches and the Concept of a Christian Europe. I Marzouki, N., McDonnel, D., Roy, O. (Red). *Saving the People: How Populists Hijack Religion* (185-202). Hurst & Company.

Said, E., Aabakken, A., & Maktabi, R. (1994). *Orientalisme: Vestlige oppfatninger av Orienten*. Cappelen.

Sandal, N. A. (2021). Religious populist parties, nationalisms, and strategies of competition: the case of the AK Party in Turkey. *Religion, State & Society*, 49(3), 248-263.

Shibli, N. (2021). Political Geographies of Islamophobia: Chinese Ethno-Religious Racism and Structural Violence in East Turkestan. *Islamophobia Studies Journal*, 6(2), 150-166.

Shields, J. (2007). *The extreme right in France: from Pétain to Le Pen* (pp. XVIII, 412). Routledge.

Skrede, J. (2017). *Kritisk diskursanalyse*. Cappelen Damm Akademisk.

Sözeri, S., Altinyelken, H. K., & Volman, M. L. L. (2021). Pedagogies of Turkish Mosque Education in the Netherlands: An Ethno-case Study of Mosque Classes at Milli Görüş and Diyanet. *Journal of Muslims in Europe*, 1(aop), 1-24.

Stavrakakis, Y., Katsambekis, G., Nikisianis, N., Kioupkiolis, A., & Siomos, T. (2017). Extreme right-wing populism in Europe: revisiting a reified association. *Critical Discourse Studies*, 14(4), 420-439.

Stockemer, & Barisione, M. (2017). The 'new' discourse of the Front National under Marine Le Pen: A slight change with a big impact. *European Journal of Communication* (London), 32(2), 100–115.

Strømmen, H. (2021). Goliatmyten: Bibelbruk i høyrepopulistiske og høyreekstreme miljøer. I Graff-Kvallevåg, K., Kloster, S. T., Stålsett, S. (Red). *Populisme og kristendom* (86-100). Cappelen Damm Akademisk.

Stubbs, M. (1996). *Text and corpus analysis: Computer-assisted studies of language and culture* (p. 158). Oxford: Blackwell.

Swank, D., & Betz, H. G. (2003). Globalization, the welfare state and right-wing populism in Western Europe. *Socio-Economic Review*, 1(2), 215-245.

Taggart, P. (2000). *Populism*. Open University Press.

Taureck, R. (2006). Securitization theory and securitization studies. *Journal of International relations and Development*, 9(1), 53–61.

Tjora, A. (2012). *Kvalitative forskningsmetoder i praksis* (Vol. 2, pp. 202-217). Gyldendal akademisk.

Van Dijk, T. A. (1993). *Elite discourse and racism* (Vol. 6). Sage.

Weyland, K. (2017). Populism: An Political-Strategic Approach. I Kaltwasser, C. R., Taggart, P., Espejo, P. O., Ostiguy, P. (Red). *The Oxford Handbook of Populism* (s. 48-72). Oxford University Press.

Wæver, O. (1993). *Securitization and desecuritization* (p. 48). Copenhagen: Centre for Peace and Conflict Research.

Zia-Ebrahimi, R. (2020). The French origins of ‘Islamophobia denial’. *Patterns of Prejudice*, 54(4), 315–346.

8.3 Organisasjonssider

CCIF, Collectif Contre l’islamophobie En France. (2020, 26. oktober). *Final Communiqué – Final Statement*. Islamophobie.net. <http://www.islamophobie.net/les-nombreuses-contre-verites-sur-le-ccif/>.

Élysée. (2020, 2. oktober). *La République en actes : discours du Président de la République sur le thème de la lutte contre les séparatismes*. Élysée. <https://www.elysee.fr/emmanuel-macron/2020/10/02/la-republique-en-actes-discours-du-president-de-la-republique-sur-le-theme-de-la-lutte-contre-les-separatismes>.

Direction de l’information légale et administrative, République Française. (2021, 25. august). *Loi du 24 août 2021 confortant le respect des principes de la République*. Vie publique. <https://www.vie-publique.fr/loi/277621-loi-separatisme-respect-des-principes-de-la-republique-24-aout-2021>

8.2 Nyhetsartikler

Aarnes, H. (2020, 26. september). Syv personer tatt etter terrorangrepet i Paris. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/verden/i/IE1yb7/syv-personer-tatt-etter-terrorangrepet-i-paris>

Al Jazeera. (2020, 6. desember). In Pictures: Violent anti-security bill protests in France. *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/gallery/2020/12/6/in-pictures-violence-erupts-at-new-paris-protest>

BBC. (2021, 3. mars). *Ali Boumendjel: France admits 'torture and murder of Algerian nationalist*. <https://www.bbc.com/news/world-europe-56262963>

Franceinfo. (2021, 12. august). *Afghanistan : l'Union européenne menace les talibans d'«isolement» s'ils prennent le pouvoir par la force*. https://www.francetvinfo.fr/monde/afghanistan/afghanistan-l-union-europeenne-menace-les-talibans-d-isolement-s-ils-prennent-le-pouvoir-par-la-force_4735801.html

France24. (2021, 3. mars). *Macron admits French forces 'tortured and murdered' Algerian freedom fighter*. <https://www.france24.com/en/france/20210303-france-algeria-macron-admits-torture-freedom-fighter>.

Le Figaro & AFP. (2021, 13. april). "Separatism" law: the Senate votes a clearly hardened text. *Le Figaro*. <https://www.lefigaro.fr/flash-actu/loi-separatisme-le-senat-vote-un-texte-nettement-durci-20210412>

Le Figaro. (2020, 3. desember). *Le CCIF officiellement dissout par le Conseil des ministres*. <https://www.lefigaro.fr/flash-actu/dissolution-du-ccif-par-le-conseil-des-ministres-20201202>

Le Figaro. (2020, 2. oktober). *Séparatisme: revivez la discours d'Emmanuel Macron*. *Le Figaro*. <https://www.lefigaro.fr/politique/en-direct-nbsp-suivez-le-discours-d-emmanuel-macron-sur-les-separatismes-20201002>

Le Monde. (2020, 30. oktober). *Avignon : un homme armé abattu par la police, la piste terroriste écartée*. https://www.lemonde.fr/societe/article/2020/10/30/avignon-un-homme-arme-abattu-par-la-police-la-piste-terroriste-ecartee_6057835_3224.html.

Le Point. (2020, 29. oktober). *Avignon : un homme abattu par la police après une attaque au couteau*. https://www.lepoint.fr/societe/avignon-un-homme-abattu-par-la-police-apres-une-attaque-au-couteau-29-10-2020-2398647_23.php.

L'Express. (2022, 26. januar). *Guerre d'Algérie : ce qu'il faut retenir du discours d'Emmanuel Macron*. https://www.lexpress.fr/actualite/politique/guerre-d-algerie-ce-qu-il-faut-retenir-du-discours-d-emmanuel-macron_2166871.html

Maillot, H. (2022, 18. mars). Macron et l'Algérie : un quinquennat de reconnaissance et de repentance mémorielles. *Le Figaro*. <https://www.lefigaro.fr/politique/macron-et-l-algerie-un-quinquennat-de-reconnaissance-et-de-repentance-memorielles-20220318#fig-premium-paywall>

Mestre, A. (2021, 12. februar). Débat entre Marine Le Pen et Gérald Darmanin : la dédiablement par procuration. *Le Monde*. https://www.lemonde.fr/politique/article/2021/02/12/debat-marine-le-pen-gerald-darmanin-la-dediabolisation-par-procuration_6069774_823448.html.

Nipen, K. (2020, 17. oktober). 18-åring ba elver peke ut historielærer før knivangrep. *Aftenposten*. <https://www.aftenposten.no/verden/i/Ky3A76/18-aaring-ba-elever-peke-ut-historielaerer-foer-knivangrep>

Onishi, N. (2021, 8. juni). The Mayor, the Teacher and a Fight Over a 'Lost Territory' of France. *New York Times*. <https://www.nytimes.com/2021/06/08/world/europe/france-mayor-teacher-islam-secularism-laicite.html>.

Saad, A. (2021, 25. mars). 'Islam-leftism': France enters its McCarthyist era. *Al Jazeera*. <https://www.aljazeera.com/opinions/2021/3/25/islamo-leftism-france-enters-its-mccarthyist-era>

Schofield, H. (2021, 3. mai). Sarah Halimi: How killer on drugs escaped French trial for anti-Semitic murder. *BBC News*. <https://www.bbc.com/news/world-europe-56929040>

Sugy, P. (2021, 5. mars). Deux professeurs de Sciences Po Grenoble accusés d'islamophobie sur les murs de l'IEP. *Le Figaro*. https://www.lefigaro.fr/actualite-france/deux-professeurs-de-sciences-po-grenoble-accuses-d-islamophobie-sur-les-murs-de-l-iep-20210305?utm_medium=Social&utm_source=Twitter#Echobox=1614964040

Vedlegg

Vedlegg 1: Twittermeldinger

Femtifem twittermeldinger fra @MLP_officiel mellom 1. oktober 2020 til 5. november 2021, med egen oversettelse under. Nummerert og lagt under kodegrupperinger.

Sikkerhet

#1 La France s'est réveillée devant la monstruosité d'un péril qui la guette depuis des décennies, mais que les pouvoirs impuissants et les gouvernements sans repère ont laissé entrer sur notre sol, s'y développer et prospérer. Que de temps perdu ! #SamuelPaty #Conflans (@MLP_officiel, 2020, 19. oktober).

«Frankrike våknet til en uhyrlig fare som har ligget på vent i flere tiår, men som hjelpeløse makter og rådville regjeringer har tillatt å komme inn i vår nasjon, for å utvikle seg og blomstre. For en sløsing med tid! #SamuelPaty #Conflans ».

#2 Pour nous, la République doit reprendre le contrôle. Pour nous, comme pour tous les Français, l'éradication de l'islamisme sur le sol français n'est plus une option, mais une obligation. #SamuelPaty #Conflans (@MLP_officiel, 2020, 19. oktober).

«For oss må republikken gjenvinne kontrollen. For oss, som for alle franskmenn, er ikke lenger utryddelse av islamisme på fransk jord et alternativ, men en plikt. #SamuelPaty #Conflans».

Islamisme

#3 Un professeur décapité pour avoir présenté les caricatures de #CharlieHebdo : nous en sommes, en France, à ce niveau de barbarie insoutenable. L'islamisme nous mène une guerre :

c'est par la force que nous devons le chasser de notre pays. MLP (@MLP_officiel, 2020, 16. Oktober).

«En professor halshugget for å ha presentert tegneseriene av #CharlieHebdo: vi er utsatt for dette nivået av uutholdelig barbarisme i Frankrike. Islamisme fører krig mot oss: det er med makt vi må drive den ut av landet vårt. MLP».

#4 Avec notre proposition de loi contre l'islamisme, on pourrait très facilement interdire les financements et même l'ouverture de cette mosquée radicale du Millî Görüş, qui est une arme étrangère sur notre sol, une arme aux mains de monsieur #Erdogan. #DimPol #Strasbourg » (@MLP_officiel, 2021, 28. Mars).

“Med vårt lovforslag mot islamisme, kunne vi veldig lett forby finansiering og til og med åpning av denne radikale moskéen av Millî Görüş, som er et fremmed våpen på vår jord, et våpen i Mr. #Erdogans hender. #DimPol «Strasbourg».

#5 L'islamisme est une idéologie qui nous fait la guerre. Tous ceux, associations, structures, hommes, femmes, qui soutiennent cette idéologie, qui la diffusent : il faut les mettre hors d'état de nuire. #Nice06 #Avignon #NotreDame (@MLP_officiel, 2020, 29. Oktober).

«Islamisme er en ideologi som gjør krig mot oss. Alle foreninger, strukturer, menn, kvinner, som støtter denne ideologien, som sprer den: de må settes ut av spill. #Nice06 #Avignon #NotreDame»

#6 Toute une série d'élus, et pas des moindres, se sont compromis dans des relations avec le fondamentalisme islamiste, avec les organisations qui portent cet islamisme, pour des raisons purement électorales. Je n'ai pas entendu un seul mea culpa ! #LeGrandJury (@MLP_officiel, 2020, 25. Oktober).

«En hel rekke av folkevalgte har gått på kompromiss med islamistisk fundamentalisme, med organisasjoner som promoterer islamisme, kun for valgmessige årsaker. Jeg har ikke hørt en eneste mea culpa [latin: min egen skyld]! #LeGrandJury»

#7 Je m'attaque aux manifestations de l'islamisme, à sa pratique, à sa diffusion ; je veux l'interdire dans toutes ses expressions. Il faut s'y attaquer, nommer le mal et mettre l'ensemble des moyens de l'Etat pour l'éradiquer. #VALP « PJJPrincipesRépublicains (@MLP_officiel, 2021, 11. Februar)

«Jeg angriper manifestasjonene av islamisme, dens praksis, dens spredning; jeg vil forby den i alle dens uttrykk. Vi må håndtere [eller angripe] den, identifisere ondskap og bruke alle statens midler for å utrydde den. #VALP « PJJPrincipesRépublicains.»

Hijab

#8 Comment peut-on prétendre combattre l'islamisme si on laisse des islamistes enseigner à nos enfants ? Il faut déployer rapidement tous les efforts nécessaires pour neutraliser l'islamisme et lui fermer les portes du service public : il y a urgence ! MLP

«Hvordan kan vi hevde å kjempe mot #islamisme hvis vi lar islamister undervise barna våre? Vi må raskt bruke alle nødvendige anstrengelser for å nøytralisere islamisme og lukke dørene til den offentlige tjenesten for den: Det haster! MLP».

#9 Le voile est un élément de soumission de la femme, mais c'est aussi un outil politique d'appropriation du territoire. Les islamistes se servent du voile pour imposer leur idéologie. “#FaceÀBFM (@MLP_officiel, 2021, 11. Mars).

«Hijaben er en del av kvinnens underkastelse, men også et politisk verktøy for å tilegne seg territoriet. Islamister bruker sløret for å påtvinge sin ideologi. #FaceÀBFM»

#10 Dissolution des organisations islamistes, expulsion des islamistes étrangers, interdiction du port du voile dans l'espace public... Contrairement au gouvernement, menons

RÉELLEMENT la guerre à l'islamisme : soutenez notre projet ! #Darmanin. (@RNational_off, 2021, 2. februar).

«Oppløsning av islamistiske organisasjoner, utvisning av utenlandske islamister, forbud mot å ha på seg hijab i det offentlige rom ... I motsetning til regjeringen, la oss virkelig føre krig mot islamisme: støtt prosjektet vårt! #Darmanin.»

#11 En rejetant les amendements pour interdire le port du voile islamique chez les fillettes, le gouvernement demontre, une fois encore, qu'au-delà des mots, il n'a aucune volonté de lutter contre le cancer islamiste. Quand cessera-t-il de faire semblant ? MLP #PJLSeparatisme (@MLP_officiel, 2021, 17. Januar).

«Ved å avvise endringene om å forby bruk av den islamske hijaben (eller hodeplagg/slør) blant jenter, viser regjeringen nok en gang at den utover ord har ingen vilje til å kjempe mot kreften som er islamisme. Når slutter den [regjeringen] å late som? MLP».

#12 Le voile a accompagné la montée de l'islamisme dans notre pays. Pour les islamistes, le voile est une manière d'œuvrer à l'appropriation de l'espace public. Je souhaite son interdiction dans l'espace public. #LeGrandJury (@MLP_officiel, 2020, 25. Oktober).

«Med fremveksten av islamisme i landet vårt kom også hijaben. For islamister er hijaben en måte å arbeide for tilegnelse av det offentlige rom. Jeg vil at den skal bli forbudt i det offentlige rom.» #LeGrandJury

#13 Qu'est-il advenu de cette femme en voile intégral face à #Macron ? A-t-elle été interpellée comme l'exige la loi ? Pour faire face au #communautarisme, il faut déjà appliquer la loi dans toute sa fermeté et faire cesser ces provocations incessantes. MLP (@MLP_officiel, 2020, 18. Februar).

«Hva skjedde med denne kvinnen i fullt slør vendt mot #Macron? Ble hun arrestert slik loven krever? For å håndtere #parallellsamfunn må vi allerede anvende loven strengt og få slutt på disse stadige provokasjonene. MLP»

EU

#14 Campagne pro-hijab du Conseil de l'Europe : non seulement l'Union européenne laisse la France lutter seule contre l'islamisme en Afrique, mais en plus elle fait la promotion décomplexée, avec notre argent, de l'islam politique en Europe! #MLaFrance (@MLP_officiel, 2021, 5. November).

«Europarådets pro-hijab-kampanje: ikke bare lar EU Frankrike bekjempe islamisme i Afrika alene, med det fremmer også politisk islam uhemmet, med pengene våre i Europa! #MLaFrance»

#15 Pendant que ces technocrates débattent du sexe des anges et profèrent leurs menaces dérisoires, l'islamisme avance, se renforce et va installer un califat en Afghanistan, mettant nos peuples et la sécurité du Monde en grave danger. Comme toujours, l'UE est en dessous de tout. MLP (@MLP_officiel, 2021, 15. August).

«Mens disse teknokratene debatterer engelens kjønn og uttaler sine latterlige trusler, går islamismen frem, styrker og vil installere et kalifat i Afghanistan, noe som setter våre folk og verdens sikkerhet i alvorlig fare. Som alltid er EU etter i alt. MLP»

Krigslovgivning

#16 Puisque le terrorisme est un acte de guerre, il exige une législation de guerre. Cette législation d'exception sera conforme à l'Etat de droit, dirigée contre les terroristes, et garantira les libertés des citoyens. #SamuelPaty "Conflans" (@MLP_officiel, 2020, 20. Oktober).

«Siden terrorisme er en krigshandling, krever den krigslovgivning. Denne unntakslovgivningen vil være i samsvar med rettsstaten, rettet mot terrorister, og garantere borgernes friheter. #SamuelPaty #Conflans»

Beleiring

#17 *Notre pays est en état de siège diplomatique, sécuritaire, économique et social. Voilà le résultat des politiques menées par ceux qui se sont succédé au pouvoir. Il faut enfin être à l'offensive face à l'islamisme, avec une législation de guerre ! #LaMatinale @CNEWS (@MLP_officiel, 2020, 4. November).*

«Landet vårt er i en tilstand av diplomatisk, sikkerhets, økonomisk og sosial beleiring. Dette er resultatet av politikken utført av de som har sittet med makten. Vi må endelig være på offensiven mot islamisme, med krigslovgivning! #LaMatinale @CNEWS»

Anti-separatismeloven

#18 *Comme d'habitude avec En Marche, ils font une loi qui attente aux libertés de tout le monde, parce qu'ils sont incapables d'avoir le courage de s'attaquer à ce qui menace la République française : l'ISLAMISME ! @franceinfo (@MLP_officiel, 2020, 27. januar).*

«Som vanlig med En Marche lager de en lov som truer alles frihet, fordi de ikke er i stand til å ha mot til å angripe det som truer den franske republikken: ISLAMISME! @franceinfo»

#19 *La loi 'confortant les principes républicains' est très insuffisante compte tenu de la gravité de la situation dans notre pays. Il n'y a rien sur l'idéologie salafiste, sur l'islamisme au travail, sur l'immigration incontrôlée ! #Le79Inter @franceinter (@MLP_officiel, 2020, 10. Desember).*

«Loven som «styrker de republikanske verdiene» er svært utilstrekkelig med tanke på alvoret i situasjonen i vårt land. Det står ingenting om salafist ideologi, om islamisme på jobben, om ukontrollert innvandring!» #Le79Inter @franceinter».

Innvandring

#20 *Il faut stopper cette immigration anarchique. Nous avons 6 millions de chômeurs, 9 millions de pauvres. Où va-t-on les loger, quel travail va-t-on leur donner ? Nous subissons en plus fondamentalisme islamiste en grande partie d'importation ! #BourdinDirect (@MLP_officiel, 2020, 13. Oktober).*

«Vi må stoppe denne anarkistiske innvandringen. Vi har 6 millioner arbeidsledige, 9 millioner fattige. Hvor skal vi huse dem, hvilken jobb skal vi gi dem? Vi lider også av en store mengder importert islamistisk fundamentalisme! #BourdinDirect»

#21 *Il faut sortir d'un certain nombre d'articles de la "Convention européenne des droits de l'Homme", comme l'ont fait le Danemark, l'Irlande, la Grande-Bretagne. En matière de maîtrise de l'immigration, la Nation française doit être absolument souveraine. #LeGrandJury (@MLP_officiel, 2020, 25. oktober).*

«Vi må komme oss ut av en rekke artikler i Den Europeiske menneskerettskonvensjonen, slik Danmark, Irland og Storbritannia har gjort. Når det gjelder immigrasjonskontroll, må den franske nasjonen være absolutt suveren. #LeGrandJury»

#22 *Il y a donc bien un lien entre immigration anarchique et insécurité ! Soyons sérieux. Suspendons #Schengen! Et revoyons de fond en comble notre politique d'immigration et notre code de la nationalité. MLP (@MLP_officiel, 2020, 5. november).*

«Det er faktisk en kobling mellom anarkisk innvandring og usikkerhet! Vær seriøs. Stans #Schengen! Og la oss grundig revidere vår innvandringspolitikk og våre statsborgerskapslover. MLP»

#23 63% de Français sont inquiets de l'immigration massive et de ses conséquences : le gouvernement ira-t-il jusqu'à dissoudre 63% des Français ? MLP (@MLP_officiel, 2021, 14. februar).

«63% av franskmennene er bekymret for massiv innvandring og dens konsekvenser: vil regjeringen gå så langt som å ignorere (oppløse) 63% av franskmennene? MLP»

#24 Les Français sont en souffrance. Ils subissent une insécurité qui touche jusqu'au plus petit village, ils sont très inquiets d'une immigration incontrôlée et ils sont asphyxiés par la baisse du pouvoir d'achat. @F3Aples #Isère (@MLP_officiel, 2021, 21. September).

«Franskmenn lider. De er utsatt for usikkerhet som rammer selv den minste landsbyen, de er veldig bekymret for ukontrollert innvandring og de blir kvalt av nedgangen i kjøpekraft. @F3Aples #Isère»

#25 L'intérêt du #RéférendumImmigration que je propose, qui va couper les pompes aspirantes, qui va modifier l'accès à la nationalité, c'est de lancer un message clair au monde : la France n'est plus une terre d'immigration !" @BFMTV #StopImmigration (@MLP_officiel, 2021, 10. Oktober).

«Interessen til #ReferendumImmigrasjon jeg foreslår, som vil kutte av sugepumpene [folk som tar av Frankrikes ressurser], og vil endre tilgangen til nasjonalitet, er å sende en klar melding til verden: Frankrike er ikke lenger et immigrasjonsland! @BFMTV #StopImmigration»

#26 Une fois encore #Mayotte en proie à la violence, à la destruction. Rétablir l'ordre, mettre fin à l'immigration clandestine massive et à l'insécurité qui en découle est une question de survie. Mon soutien à nos compatriotes mahorais, demain Présidente je ne les oublierai pas. MLP (MLP_officiel, 2021, 28. September).

«Enda en gang er #Mayotte grepet av vold og ødeleggelse. Å gjenopprette orden, sette en stopper for massiv ulovlig innvandring og den påfølgende usikkerheten er et spørsmål om overlevelse. Min støtte til våre landsmenn i Mayotte, i morgen (som president) vil jeg ikke glemme dem. MLP».

#27 Sur le #séparatisme, Emmanuel Macron a nommé les choses, mais on a le sentiment qu'il pense que dire, c'est faire... Ses mesures sont insuffisantes et il n'y a rien contre l'immigration anarchique, terreau du communautarisme, lui-même terreau de l'islamisme. #RTLMatin (@MLP_officiel, 2020, 6. oktober).

«Emmanuel Macron har navngitt ting om #separatisme, men vi har en følelse av at tenker at det er tanken som teller ... Hans tiltak er utilstrekkelige og tar ikke for seg anarkisk innvandring, grobunn for parallellsamfunn, som i seg selv er grobunn for islamisme. # RTLMatin».

#28 Il y a 16 ans jour pour jour, Ilan Halimi était kidnappé pour être torturé et assassiné parce que Français juif. N'oublions jamais la barbarie dont il a été victime. Face à la montée de l'islamisme et de l'antisémitisme dans notre pays, ma main ne tremblera pas. (@MLP_officiel, 2021, 20. januar).

«For 16 år siden idag ble Ilan Halimi kidnappet, torturert og drept fordi han var en fransk jøde. La oss aldri glemme barbariet som han ble offer for. Stilt overfor fremveksten av islamisme og antisemittisme i landet vårt, vil hånden min ikke skjelve.»

Parallellsamfunn

#29 *Il faut mettre fin à l'immigration massive, terreau du communautarisme, lui-même terreau du fondamentalisme islamiste ! Les critères pour entrer dans notre pays sont beaucoup trop faibles et nous empêchent de nous protéger de gens nocifs. (@MLP_officiel, 2020, 21. oktober).*

«Vi må få slutt på massiv innvandring, grobunn for parallellsamfunn, som igjen er grobunn for islamistisk fundamentalisme! Kriteriene for å komme inn i landet vårt er altfor svake og forhindrer oss i å beskytte oss mot skadelige mennesker.»

#30 *#Trappes est le symbole de ces villes et quartiers où la République française a reculé pour laisser la place au communautarisme et à l'islamisme. Nous devons à ces victimes, à toutes les victimes, de reconquérir ces territoires. Un à un, sans la moindre faiblesse. MLP (@MLP_officiel, 2021, 2018, 23. August).*

«#Trappes er symbolet på disse byene og distriktene der Den franske republikken har trukket seg tilbake for å gi plass til parallellsamfunn og islamisme. Vi skylder disse ofrene å gjenvinne disse områdene. En etter en, uten den minste svakhet. MLP»

#31 *En 30 ans, #Trappes est devenue un territoire perdu de la République, sous le poids d'une immigration massive et ininterrompue qui l'a changée en profondeur. Qui peut nier que l'immigration dérégulée a été le moteur de la montée en puissance de l'islamisme dans notre pays ? MLP (@MLP_officiel, 2021, 13. Februar).*

“I løpet av 30 år, har #Trappes blitt et tapt territorium i republikken, på grunn av massiv og uavbrutt innvandring som har endret den dypt. Hvem kan nekte for at deregulert innvandring var drivkraften bak islamismens oppgang i vårt land? MLP».

#32 *Tout, dans l'affaire de la jeune Shaïna violée, agressée puis brûlée vive à #Creil, révèle la talibanisation de certains quartiers de notre pays. L'immigration de masse a pour corollaires le communautarisme et le recul terrifiant des droits des femmes. MLP (@MLP_officiel, 2021, 5. September).*

«Alt, i tilfellet til den unge Shaîna som ble voldtatt, overfalt og deretter brent levende i #Creil, avslører Talibaniseringen av visse distrikter i landet vårt. Følgen av masseinnvandring er parallellsamfunn og den skremmende nedgangen i kvinners rettigheter. MLP.»

#33 Chaque Français doit lire ce témoignage de l'abandon cynique de notre école républicaine et des enseignants qui s'y débattent contre la pression terrible d'une immigration folle et d'un communautarisme revendicatif. Français, réveillez-vous ! MLP (@MLP_officiel, 2020, 20. oktober)

«Hver franskmann må lese dette vitnesbyrde om den kyniske oppgivelsen av vår republikanske skole. Der kjemper lærerne mot det forferdelige presset fra gal innvandring og krevende parallellsamfunn. Franskmenn, våkn opp! MLP».

#34 Comment peut-on prétendre combattre l'islamisme si on laisse des islamistes enseigner à nos enfants ? Il faut déployer rapidement tous les efforts nécessaires pour neutraliser l'islamisme et lui fermer les portes du service public : il y a urgence ! MLP (@MLP_officiel, 2021, 8. Februar).

«Hvordan kan vi hevde å kjempe mot #islamisme hvis vi lar islamister undervise barna våre? Vi må raskt bruke alle nødvendige anstrengelser for å nøytralisere islamisme og lukke dørene til den offentlige tjenesten for den: Det haster! MLP».

Franske verdier

#35 Le problème de la France aujourd'hui, c'est de retrouver sa part de francité ! Je défends le droit des peuples à défendre leur identité, leurs traditions : je ne voudrais pas que le seul pays qui n'ait pas le droit de le faire soit la France. #BFMPolitique (@MLP_officiel, 2021, 10. Oktober).

«Frankrikes problem i dag er å gjenvinne sin andel av franskheten! Jeg forsvarer folks rett til å forsvare sin identitet, deres tradisjoner: Jeg vil ikke at det eneste land som ikke har rett til å gjøre det skal være Frankrike. #BFMPolitique»

#36 La France est, par ses racines chrétiennes, par les Lumières qui en sont le prolongement, la fille de la liberté, celle qui reconnaît l'individu libre, l'expression par le vote individuel, le consentement au mariage ou la libération des esclaves. #Fréjus #RentréeMLP (@MLP_officiel, 2021, 12. September).

«Frankrike er, gjennom sine kristne røtter, gjennom opplysningstiden som er dens [de kristne røttenes] forlengelse, frihetens datter, den som anerkjenner det frie individet, [den som anerkjenner] uttrykk gjennom individuell stemme, [den som anerkjenner] samtykke til ekteskap og frigjøring av slaver. #Fréjus #RentréeMLP»

#37 Être Français, ça s'hérite ou ça se mérite. J'ai toujours cru en l'assimilation de ceux qui aiment notre pays et le respectent, comme l'ont fait les Polonais. Le salon de la #Pologne organisé chaque année à @HeninBeaumont par @SteeveBriois le prouve parfaitement ! #MLaFrance MLP (@MLP_officiel, 2021, 25. September).

«Det å være fransk er enten arvet eller opptjent. Jeg har alltid trodd på assimilering av de som elsker landet vårt og respekterer det, slik polakkene gjorde. #Polsk-messe organisert vært år i «@heninBeaumont av @SteeveBriois er et perfekt bevis på dette! #MLaFrance MLP»

#38 L'Europe, la vraie Europe, est indissociable de l'idée de liberté qui est le socle de notre civilisation. C'est cette civilisation si brillante et si rayonnante, aux racines helléniques, romaines et chrétiennes, que nous entendons protéger. #Hongrie. (@MLP_officiel, 2021, 26. Oktober).

«Europa, den ekte Europa, er uatskillelig fra ideen om frihet, som er grunnfjellet i vår sivilisasjon. Det er denne sivilisasjonen, som er så brilliant og strålende, med hellenistisk, romersk og kristne røtter, som vi må [har til hensikt å] beskytte.»

#39 *E. #Macron défend la mondialisation sans régulation, moi je défends la Nation, qui reste, aux yeux de millions de Français, la structure la plus protectrice pour assurer la défense de notre identité, de notre sécurité, de notre liberté et de notre prospérité. #MLaFrance (@MLP_officiel, 2021, 27. September).*

«E. #Macron forsvarer globaliseringen uten regulering, jeg forsvarer Nasjonen, som i millioner av franskmenns øyne fortsatt er den mest beskyttende strukturen for å sikre forsvaret av vår identitet, vår sikkerhet, vår frihet og vår velstand. #MLaFrance»

#40 *Devant son collègue de #ConflansSainteHonorine, j'ai tenu à rendre hommage ce matin à #SamuelPaty, professeur assassiné par un islamiste parce qu'il défendait la laïcité et la liberté d'expression. (@MLP_officiel, 2020, 19. Oktober).*

«Foran høyskolen #ConflansSainteHonorine, denne morgenen hyllet jeg #SamuelPaty, en professor drept av en islamist fordi han forsvarte laïcité og ytringsfrihet.»

Sivilisasjon

#41 *Nous sommes à un moment clef de notre histoire nationale. La France est un acte de civilisation. Et cet acte d'amour et de civilisation est menacé de disparaître. #RentréeMLP #Fréjus (@MLP_officiel, 2021, 12. September).*

«Vi er i et kritisk øyeblikk i vår nasjonale historie. Frankrike er en “sivilisasjonshandling”. Og denne kjærlighets- og sivilisasjonshandlingen står i fare for å forsvinne.»

#42 *J'invite tous ceux qui ne veulent plus voir nos valeurs bafouées à se rassembler pour éradiquer ce nouveau totalitarisme qu'est l'islamisme. Il en va de la vie de nos enfants comme de notre survie en tant que civilisation. #DirectAN #PJLPrincipesRépublicains #PJLSéparatisme (@MLP_officiel, 2021, 3. Februar).*

«Jeg inviterer alle de som ikke lenger ønsker å se våre verdier brutt til å komme sammen for å utrydde denne nye totalitarismen som er islamisme. Det handler om livene til våre barn og om vår overlevelse som en sivilisasjon. #DirectAN #PJLPrincipesRépublicains #PJLSéparatisme.»

#43 *Cette #Présidentielle2022, ce ne sera pas seulement un choix de société, ce sera un choix de civilisation, un choix de vie et d'avenir pour nos enfants, un choix de sécurité et de puissance pour notre pays, un choix de liberté ou de soumission ! #RentréeMLP #Fréjus (MLP_officiel, 2021, 12. September).*

«Dette #Presidentvalget2022, vil det ikke bare være et valg av samfunn, det vil være et valg av sivilisasjon, et valg av liv og fremtid for barna våre, et valg av sikkerhet og makt for landet vårt, et valg av frihet eller underkastelse!»

#44 *La France est un acte de civilisation. Et cet acte d'amour et de civilisation est menacé de disparaître. #MLaFrance Rejoignez-moi dans le combat pour restaurer la France et rétablir nos libertés ! (@MLP_officiel, 2021, 14. September).*

«Frankrike er en sivilisasjonshandling. Og denne kjærlighets- og sivilisasjonshandlingen står i fare for å forsvinne. #MLaFrance. Bli med meg i kampen for å gjenopprette Frankrike og gjenopprette våre friheter!»

#45 *La démographie commande tout, et celle du Tiers-Monde fait de l'immigration la problématique majeure du 21ème siècle. Elle décidera des équilibres du monde et, j'ose le dire, de la survie de nos Nations. #RéférendumImmigration #MLaFrance (@MLP_officiel, 2021, 28. September).*

«Demografi styrer alt, og demografien i den tredje verden gjør innvandring til den store problemstillingen i det 21. århundre. Den vil avgjøre balansen i verden og, jeg tør si det, overlevelsen til våre nasjoner. #MLaFrance»

Svakhet

#46 *Les pays d'origine doivent maintenant cesser de refuser de récupérer leurs ressortissants islamistes. Notre diplomatie doit être en accord avec notre intérêt : arrêtons de faire preuve de faiblesse, il est temps d'enfin sévir ! (@MLP_officiel, 2020, 21. oktober).*

«Opprinnelseslandene må nå slutte å nekte å ta imot sine islamistiske statsborgere. Diplomatiets vårt må være i tråd med våre interesser: la oss slutte å vise svakhet, det er på tide å endelig slå ned».

#47 *Alors que le communautarisme et l'islamisme progressent et se nourrissent de nos faiblesses, #Macron continue d'envoyer des signaux désastreux de repentance, de division et de haine de soi... Il faut vite renouer, au sommet de l'Etat, avec la fierté d'être français ! MLP (@MLP_officiel, 2021, 23. februar).*

«Mens parallellsamfunn og islamisme utvikler seg og mater av våre svakheter, #Macron fortsetter å sende katastrofale signaler om omvendelse, splittelse og selvforakt ... Vi må raskt ta tilbake, til toppen av staten, stoltheten over å være fransk! MLP»

Venstresiden

#48 *La gauche a en partie aidé l'islamisme à s'installer dans notre pays. Il ne tient qu'à eux de changer totalement leur fusil d'épaule et de venir combattre, avec les républicains, contre cette idéologie totalitaire qu'est l'islamisme. #LeGrandJury (@MLP_officiel, 2020, 25. Oktober).*

«Venstresiden har delvis hjulpet islamismen å bosette seg i vårt land. Det er opp til dem å ombestemme seg fullstendig og komme og kjempe, med republikanerne, mot denne totalitære ideologien som er 'islamismen.'#LeGrandJury»

#49 Cette affaire sordide démontre toute la réalité d'un #islamogauchisme répugnant, sectaire et sans limite. Après l'attentat qui a coûté la vie à Samuel Paty, comment peut-on continuer à utiliser ces procédés contre le corps enseignant ? MLP #Grenoble (@MLP_officiel, 2021, 6. mars).

«Denne grusomme hendelsen demonstrerer hele virkeligheten av en avskyelig, sekterisk og ubegrenset #islamogauchisme. Hvordan kan vi fortsette å tillate denne oppførselen mot læreryrket, etter angrepet som kostet Samuel Paty livet? MLP #Grenoble»

#50 En plus du terrorisme islamiste, en plus de la délinquance, nous sommes confrontés à des violences de rue systématiques de la part de milices d'extrême gauche. Un désordre récurrent s'installe dans notre pays, le gouvernement perd la main. #Les4V @France2tv (@MLP_officiel, 2020, 30. November).

«I tillegg til islamistisk terrorisme, i tillegg til kriminelle forhold, blir vi konfrontert med systematisk gatevold fra venstre milits. En repetitiv uorden bosetter seg i vårt land, regjeringen mister kontrollen. #Les4V @France2tv »

#51 Ce n'est pas la communauté juive qui est en émoi mais la communauté nationale tout simplement. Une fois de plus, les dirigeants de la gauche rétrécissent la nation par leur communautarisme. Pourquoi tournent-ils ainsi le dos à nos principes républicains ? MLP #SarahHalimi (@MLP_officiel, 2021, 14. April).

«Det er ikke kun det jødiske samfunnet som er i uro, men det nasjonale samfunnet i sin helhet. Nok en gang krymper venstresiden nasjonen på grunn av [sitt syn på] parallellsamfunn. Hvorfor vender de ryggen til våre republikanske verdier? #SarahHalimi »

#52 Les propos d’Audrey Pulvar, demandant aux Blancs de «se taire », s’inscrivent dans une dérive inquiétante d’une partie de la gauche. Il est temps de réagir et de dénoncer ce séparatisme d’extrême gauche ! Signez notre pétition (@RNational_off, 2021, 29. Mars).

«Uttalelsen til Audrey Pulvar, som ba de hvite om å «være stille», er en del av en bekymringsfull bevegelse fra en del av venstresiden. Det er på tide å reagere og fordømme denne separatismen til ytterste venstre! Skriv under på vår petisjon»

Islamofobi

#53 J’assume ce rôle de responsable politique : je veux être au pouvoir pour prendre les décisions qui permettront de protéger les Français. Il faut savoir contre qui nous nous battons, il ne faut pas avoir peur d’être accusé d’être “islamophobe ! #BourdinDirect (@MLP_officiel, 2020, 30. Oktober).

«Jeg omfavner denne rollen som politiker: Jeg vil sitte med makten og ta de avgjørelsene som skal beskytte franskmennene. Vi må vite hvem vi kjemper mot, vi må ikke være redd for å bli beskyldt for å være «islamofobe! #BourdinDirect»

#54 #SamuelPaty, comme beaucoup d’autres enseignants, a été abandonné face aux atteintes à la laïcité, face à l’accusation « d’islamophobie », face aux pressions de parents imprégnés d’idéologie islamiste, par une hiérarchie qui ne veut « pas de vagues ... @Europe1 (@MLP_officiel, 2020, 21. Oktober).

«Som mange andre lærere ble #SamuelPaty sviktet [egt. forlatt] i møte med angrep mot sekularisme, i møte med anklage om ‘islamofobi’, i møte med press fra foreldre som er gjennomsyret av islamistisk ideologi. Sviktet [forlatt] av et hierarki som ikke ønsker å lage opptøyer. @Europe1»

#55 Cela fait longtemps que nous réclamons cette dissolution ! #CCIFdissolution Pendant des années les pouvoirs publics ont laissé cette association se substituer au parquet pour lancer des fatwas judiciaires contre tous ceux qui dénonçaient l'islamisme @MLP_officiel @ZinebElRhazoui (@louis_aliot, 2020, 19. Oktober). Le Pen publiserte denne 19. oktober 2020.

«Vi har bedt om denne oppløsningen i lang tid! #CCIFdissolution I årevis lot de offentlige myndigheter denne foreningen innta påtalemyndighetens plass for å starte rettslige fatwaer mot alle de som fordømte islamismen. @MLP_officiel @ZinebElRhazoui»

Vedlegg 2: Godkjenning fra NSD

03.09.2021 - Vurdert

Det er vår vurdering at behandlingen vil være i samsvar med personvernlovgivningen så fremt den gjennomføres i tråd med det som er dokumentert i meldeskjemaet 03.09.2021 med vedlegg, samt i meldingsdialogen mellom innmelder og NSD. Behandlingen kan starte.

VURDERING AV BEHOV FOR DPIA

Det behandles i prosjektet særlige kategorier av personopplysninger uten informasjon og samtykke. Vi vurderer likevel at det ikke er snakk om høy risiko for de registrertes rettigheter og friheter, og at det dermed ikke er nødvendig å gjøre en personvernkonsekvensvurdering (DPIA) jf. personvernforordningen art. 35.

Dette er begrunnet i følgende momenter:

- prosjektets fokus er på franske politikeres tweets fra deres egne offentlige twitterkonto
- kun franske politikere, samt offentlige personer som nevnes i Franske politikeres tweets, vil kunne identifiseres i oppgaven
- graden av forventet offentlighet for data som deles på Twitter vurderes som høy
- perioden for behandlingen er kort

TYPE OPPLYSNINGER OG VARIGHET

Prosjektet vil behandle alminnelige personopplysninger og særlige kategorier av personopplysninger om politisk oppfatning, etnisk opprinnelse, religion og filosofisk overbevisning, frem til 01.07.2022.

Prosjektet vil gjennomføre diskursanalyse av twitterdata om antiseparatismeloven og islam i Frankrike.

LOVLIG GRUNNLAG - UTVALG

Utvalg består av Franske politikere (svært offentlige personer). Prosjektet vil kun behandle opplysninger som politikerne har offentliggjort på Twitter, og vil behandle overnevnte kategorier av personopplysninger til vitenskapelige formål.

Lovlig grunnlag for behandlingen av alminnelige personopplysninger er dermed at den er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav e, og for formål knyttet til vitenskapelig forskning, jf. personopplysningsloven § 8, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 3 bokstav b.

Lovlig grunnlag for behandlingen av særlige kategorier av personopplysninger er at det gjelder personopplysninger som det er åpenbart at den registrerte har offentliggjort, jf. personvernforordningen art. 9 nr. 2 bokstav e.

LOVLIG GRUNNLAG - TREDJEPERSONER

Tredjepersoner vil bestå av offentlige personer som er nevnt i politikernes tweets. Prosjektet vil behandle overnevnte kategorier av personopplysninger tilknyttet offentlige personer til vitenskapelige formål og det vurderes at samfunnsnyttene klart overstiger ulempene for den enkelte.

Lovlig grunnlag for behandlingen av alminnelige personopplysninger er dermed at den er nødvendig for å utføre en oppgave i allmennhetens interesse, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav e, samt for formål knyttet til vitenskapelig forskning, jf. personopplysningsloven § 8, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 3 bokstav b.

Lovlig grunnlag for behandlingen av særlige kategorier av personopplysninger er at den er nødvendig for formål knyttet til vitenskapelig forskning, jf. personvernforordningen art. 9 nr. 2 bokstav j, jf. personopplysningsloven § 9.

Behandlingen er omfattet av nødvendige garantier for å sikre den registrertes rettigheter og friheter, jf. personvernforordningen art. 89 nr. 1.

PERSONVERNPRINSIPPER

NSD vurderer at den planlagte behandlingen av personopplysninger vil følge prinsippene i personvernforordningen:

- om lovlighet, rettferdighet og åpenhet (art. 5.1 a), ved at prosjektet oppfyller kravet om nødvendige garantier.

- formålsbegrensning (art. 5.1 b), ved at personopplysninger samles inn for spesifikke, uttrykkelig angitte og berettigede formål
- dataminimering (art. 5.1 c), ved at det kun behandles opplysninger som er adekvate, relevante og nødvendige for formålet med prosjektet
- lagringsbegrensning (art. 5.1 e), ved at personopplysningene ikke lagres lengre enn nødvendig for å oppfylle formålet. Prosjektperioden vurderes som kort.

DE REGISTRERTES RETTIGHETER - OFFENTLIGE PERSONER

Offentlige personer som inngår i den offentlige debatten på Twitter om antiseparatismeloven og islam i Frankrike (utvalg 1 og tredjepersoner) vil ha retten til innsyn (art. 15). Det vurderes å innebære en uforholdsmessig stor innsats å gi individuell informasjon til offentlige personer, sett opp mot nytten av å motta informasjon om prosjektet, jf. personvernforordningen art. 14 nr. 5 bokstav b. Behandlingen er nødvendig for å oppnå formålet med forskningsprosjektet og det vurderes at retten til retting (art. 16), sletting (art. 17), begrensning (art. 18) og protest (art. 21) vil i alvorlig grad hindre at målene med prosjektet nås, spesielt med tanke på den korte prosjektperioden. I tråd med etiske retningslinjer må offentlige personer regne med at de offentlige sidene ved det de gjør kan gjøres til gjenstand for forskning. Det er derfor vår vurdering at i slike tilfeller vil unntak fra rettigheter etter art. 16-21 gjøres gjeldende i henhold til personvernforordningen art. 23 bokstav d, jf. personopplysningsloven § 17 andre ledd, og i henhold til personvernforordningen art. 17 nr. 3 d) og art. 21 nr. 6.

MELD VESENTLIGE ENDRINGER

Dersom det skjer vesentlige endringer i behandlingen av personopplysninger, kan det være nødvendig å melde dette til NSD ved å oppdatere meldeskjemaet. Før du melder inn en endring, oppfordrer vi deg til å lese om hvilke type endringer det er nødvendig å melde: <https://www.nsd.no/personverntjenester/fylle-ut-meldeskjema-for-personopplysninger/melde-enderinger-i-meldeskjema>

Du må vente på svar fra NSD før endringen gjennomføres.

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

NSD vil følge opp ved planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er avsluttet.

Kontaktperson hos NSD: Eva J. B. Payne

Lykke til med prosjektet!